

DE ZWARTE

nr. 87

f2,25

blad voor geluk

brennende scherven

9-10-'87

o.a.:

AMOK

paragraaf 129a

10 jaar Stammheim
belegering

Blauwe Aanslag

voor een wisselende prijs (afhankelijk van de dikte) is de Zwarte te koop bij de volgende adressen:

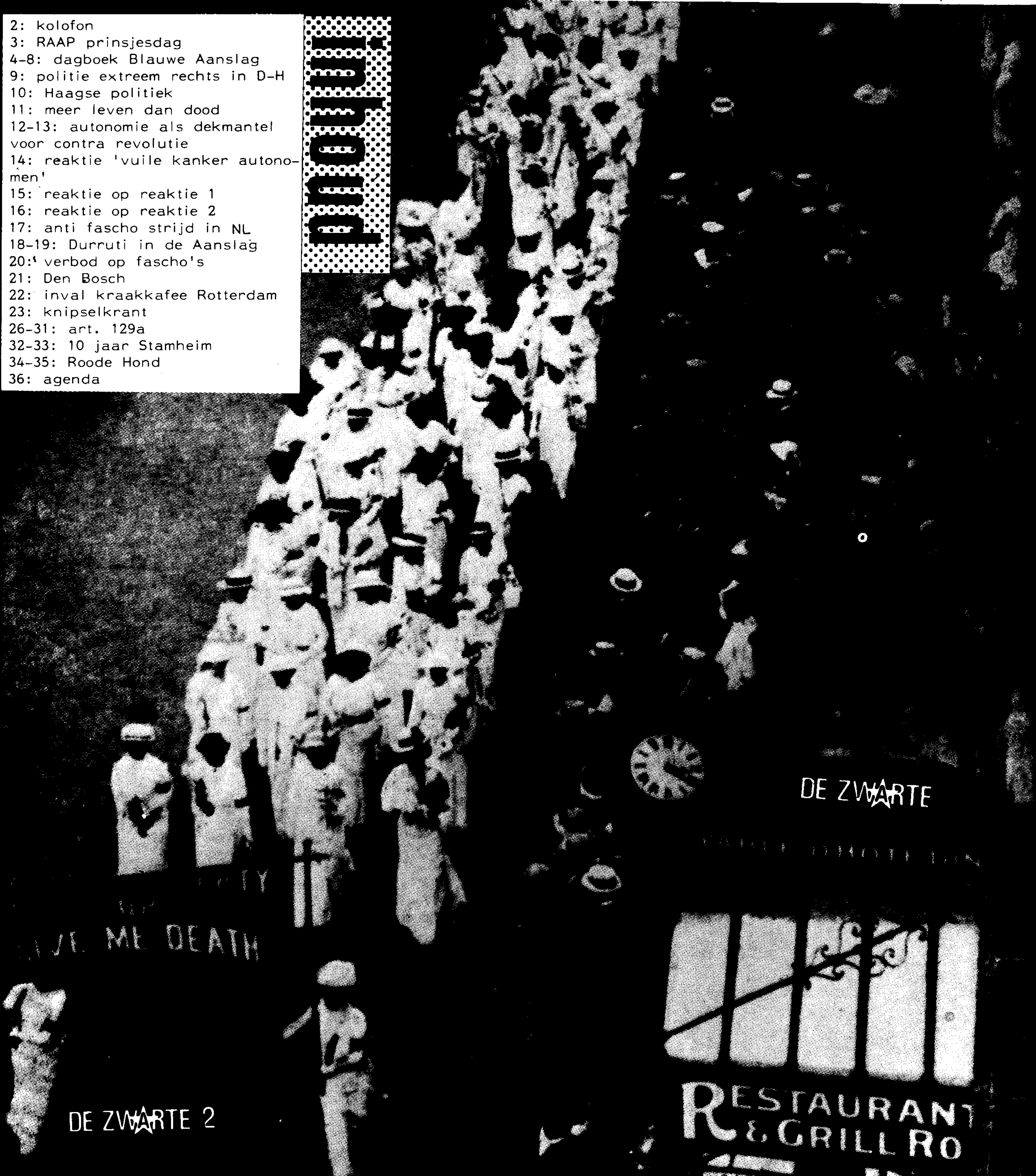
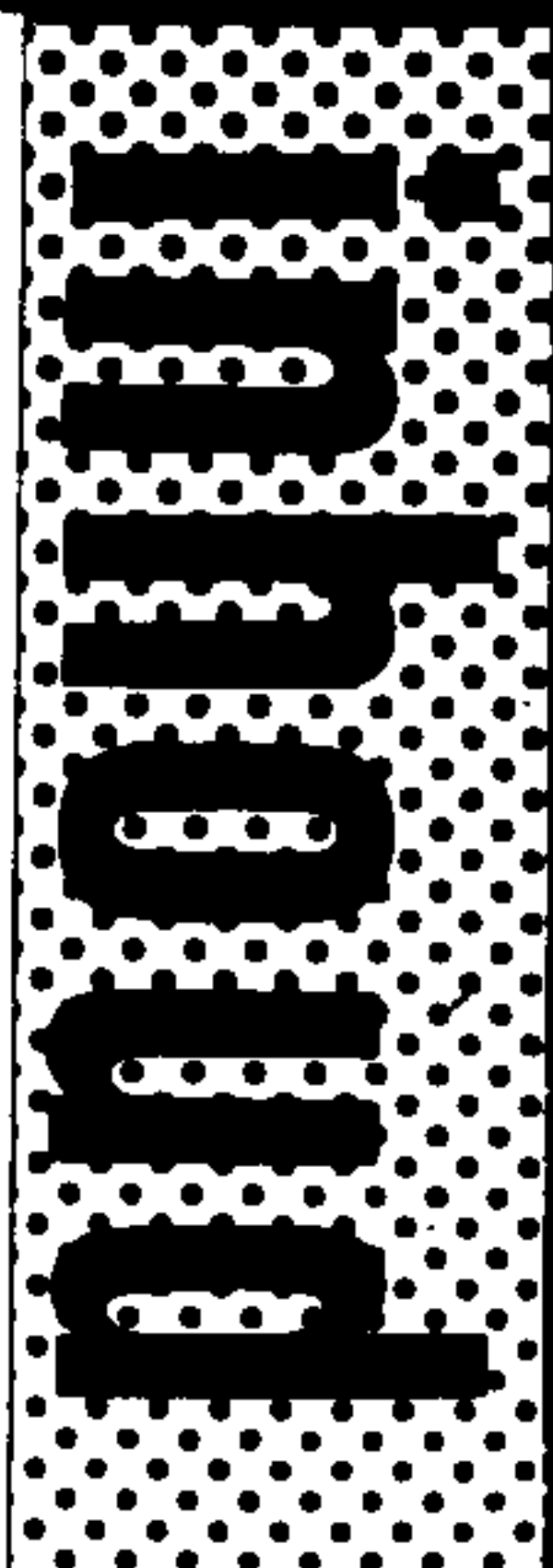
Haarlem: Agora **Groningen:** Slagerzicht **Utrecht:** De Rooie Rat **Wageningen:** De Uitbuyt **Amsterdam:** Fort van Sjakoo, Athenaeum, de lokale Kraakkroegen **Delft:** Wereldwinkel, Kraakkroeg **Leiden:** Manifest, Wereldwinkel, PSPwinkel, Sigarenhandel Lange Mare, tijdschriftenhandel faciliteitengebouw universiteit **Den Haag:** De Rooie Hond, Brullend Breekijzer Koffiehuis Blau, Ruward **Rotterdam:** van Gennep, Krities Boekwerk, Kraakkroeg **Dordrecht:** De Zwarte Zaag **Sittard:** Katastrofe **Nijmegen:** De Klinker **Weert:** Kollektieve Boekhandel **Arnhem:** Infowinkel **Eindhoven:** Vredeswinkel **Den Bosch:** De Duvel **Beverwijk:** Lynx

kolofon

Kopy nog steeds naar postbus 10233 Den Haag.

De samenstellersters(m/v) zijn bereikbaar op dinsdag en/of woensdag telefonisch onder nummer 070-892098 en de rest van de week via de postbus. Aboos thuisgebracht kosten f12,50 per 200 paginaas Postaboos en instellingen betalen als vanouds het dubbele, dit in tegenstelling tot politieke gevangenen; die krijgen de Zwarte gratis. Stort grof en onbehouden (maar minimaal het vereiste) op giro 3442401 t.n.v. De Zwarte, Leiden.

- 2: kolofon
- 3: RAAP prinsjesdag
- 4-8: dagboek Blauwe Aanslag
- 9: politie extreem rechts in D-H
- 10: Haagse politiek
- 11: meer leven dan dood
- 12-13: autonomie als dekmantel voor contra revolutie
- 14: reactie 'vuile kanker autonomen'
- 15: reactie op reactie 1
- 16: reactie op reactie 2
- 17: anti fascho strijd in NL
- 18-19: Durruti in de Aanslag
- 20: verbod op fascho's
- 21: Den Bosch
- 22: inval kraakkafee Rotterdam
- 23: knipselkrant
- 26-31: art. 129a
- 32-33: 10 jaar Stamheim
- 34-35: Roode Hond
- 36: agenda

DE ZWARTE

DE ZWARTE 2

RESTAURANT
& GRILL RO

OVERZICHT AXIES PRINSJESDAG

Den Bosch: Het Gewestelijk Arbeidsburo werd beroofd van alle banen en de vakatures werden door ongeveer 50 mensen uitgedeeld op straat met een begeleidend schrijven van de gemeente

Den Haag: In Madurodam is een rookbom afgestoken en minispanndoeken opgehangen ter aankondiging van de landelijke demonstratie tegen de krisispolitiek (19/9) De aktie is opgeëist door 'Lilliputters against Lubbers'

Amsterdam: In Oost hebben twintig buurtinstellingen hun deuren gesloten onder het motto 'dicht om open te blijven'. Op de Dappermarkt werd een manifestatie gehouden en vervolgens trok een stoet van 200 à 250 mensen naar het belastingkantoor op de Wibautstraat. De mensen van het Krisiskomitee hebben zich niet uitgekled omdat ze vonden dat de regering hun terug op kan, ze laten zich niet uitkleden!

Het komitee 513 gulden erbij heeft voor het kantoor van de stadsdeelraad in de Pijp een zeer cynische troonrede voorgelezen voor een publiek van 100 mensen, en vervolgens een tocht door de buurt gehouden

Het JAC heeft een alternatieve troon gebouwd en samen met koningin en Claus door de grachten van Amsterdam getrokken waarbij duizenden mensen luisterden naar de alternatieve troonrede

Een scholierengroep heeft de sloten

van het Paleis op de Dam, de militaire keuringsdienst en van diverse banken dichtgekit.

Een anonieme melding kwam binnen van een persoon die zeven sloten van banken dichtgelijmd had Het komitee 513 eist op het dichtlijmen van zo'n 30 sloten van banken, grootwinkelbedrijven e.d.. Op het Spui hebben bedelaars van 'De nieuwe onderklasse' f3,45 losgebeld.

Het komitee 'samen borg voor de zorg' heeft zijn eigen manifestatie gehouden in bejaardencentrum Geuzenveld.

's Avonds hebben ongeveer 200 mensen een kluis van de Nederlandse Bank laten springen op het Frederik Hendrikplantsoen. In de kluis troffen ze verschillende valse biljetten van 513 gulden aan en een paar dubbeltjes, zijnde het belastingvoordeel dat Lubbers voor de minima in petto heeft.

Enschede: Een paar honderd ballonnen zijn opgelaten met leuzen tegen de regering.

Utrecht: Een 'onkruidgroep' heeft leuzen gekalkt op treinen tegen de wapenwedloop en het gebouw van de NS-hoofddirectie dat zeer streng bewaakt wordt, binnengetrokken.

Rotterdam: Op de Coolingsingel vond een volksooploop plaats van zo'n 500 mensen. Iemand van theatergroep Diskus die zich als punker (met mes) verkleed had, is daarbij gearresteerd.

Groningen: Uitkeringsgerechtigden-groep 'Het Gebrek' heeft een peti-

tie aangeboden bij het belastingkantoor onder het motto: belastingvoordeel is minimunnadeel.

Lochem: Stencils uitgedeeld door de wereldwinkel in verband met uitbreiding van militair oefenterrein.

Leiden: Jongerenbeweging FNV heeft vliegers opgelaten met leuzen tegen het jeugdwerkgarantieplan (in verband met de zwakke wind zijn deze op het strand de lucht ingegaan)

Gouda: Jongerenbeweging FNV hield troonrede met eigen Claus en Trix.

Wageningen: Aktiegroep 'de verplicht verzekerden trekken op naar het Pieter Pauw ziekenhuis in Wageningen en gingen daarna zwart met de bus naar Het Ziekenfondsgebouw. Geheel gehuld in verband en met krukken, eiste de groep Condooms en gezond voedsel in het z.k.f.pakket. Herinvoeren van Abortus in het P.P.ziekenhuis. Stellingname van het ziekenfonds tegen Genetisch onderzoek met kwade bijbedoelingen en Kernenergie.

ergens in Nederland heeft iemand vannacht de Tweede Kamerleden wakker gehouden met telefoontjes.

Maarsen: Dichtgekit zijn de sloten van deuren van de Sociale Dienst alle gemeente kantoren en van het stadhuis.

Burgemeester stuurt brief naar plaatselijke pers met oproep aan ambtenaren om te staken tegen dit kabinetsbeleid (Naughty boy!).

persverklaring Prinsjesdag-aktiedag.

Amsterdam, 15 september '87

Op prinsjesdag zijn duizenden mensen in een twintigtal steden in Nederland de straat op gegaan om te protesteren tegen de aanhoudende bezuinigingen. De protesten varieerden van kleine en ludieke akties tot massale demonstraties en manifestaties.

Op prinsjesdag worden elk jaar nieuwe bezuinigingen aangekondigd. De noodzaak van deze bezuinigingen wordt aannemelijk gemaakt door te wijzen op het grote financieringstekort van de overheid. Dat financieringstekort wordt echter structureel in stand gehouden doordat begrotingsoverschrijdingen de bezuinigingen vaak overtreffen. Zo overtroffen de begrotingsoverschrijdingen in de periode '76-'80 de bezuinigingsbedragen (resp. 17,5 miljard en 17,3 miljard), en de begrotingsoverschrijdingen uit de periode '82-'86 zijn net zo groot als de bezuinigingen in de huidige kabinetsperiode '86-'90. De begrotingsoverschrijdingen betreffen vooral steun aan het bedrijfsleven: de WIR-premies, steun aan Volvo, de Deltawerken, de Walvis-onderzeeër, de bouwsubsidies, ect.

Aan de andere kant wordt sterk bezuinigd op de sociale voorzieningen, de volksgezondheid, het

sociaal-kultureel werk en de welzijnsinstellingen. Waar deze bezuinigingen toe leiden mag duidelijk zijn: meer en meer mensen worden tot de bedelstaf gedreven, er is weer armoede in het land, je ziet weer mensen de vuilnisbakken afschuimen op zoek naar etensresten. Een groot deel van de bevolking leeft in een sociaal isolement, beperkt zijn of haar sociale kontakten tot dezelfde lotgenoten en zit weg te kwijnen in donkere hoekjes. Onder het zwaard van Lubbers moeten bejaarden verkassen, krijgen jongeren die een volle werkweek gewerkt hebben nog slechts een zakcent, en schijnen buitenlanders helemaal geen rechten meer te hebben. Gisteren was het nog het stelsel van sociale zekerheid dat afgebroken werd, vandaag is het de gezondheidszorg de de gezinsverzorging, en morgen de huursubsidie en de minimumlonen. Dit kan niet langer, dit vraagt om aktie!

Vandaag heeft de 'onderklasse' van zich doen spreken: in Amsterdam werden honderden krisismaaltijden uitgedeeld, in Groningen werd een krisis-modeshow gehouden alternatieve troonredes waren er in verschillende steden, in Amsterdam Oost sloten een twintigtal buurtin-

stellingen hun deuren onder het motto "Dicht om open te blijven" en op de Wibautstraat trokken mensen uit de buurt hun kleren uit, daarmee aangevend dat ze uitgekled worden door deze regering. Tientallen groepen en duizenden mensen in het land hebben met hun protesten gehoor gegeven aan de oproep van het Radikaal Amsterdams Aktiegroepen Platform. Dit Platform van buitenparlementaire aktiegroepen verklaart dat Prinsjesdag '87 laat zien dat de strijd tegen dit afbraakbeleid nog lang niet verloren is, en dat ouderen en jongeren, buitenlanders en autochtonen, arbeiders en werklozen in toenemende mate bereid zijn gezamenlijk te strijden voor een wezenlijk ander beleid. Vandaag hebben we laten zien dat het buitenparlementaire verzet tegen de krisispolitiek bij lange na nog niet dood is, integendeel, juist een nieuwe impuls heeft gekregen. Ook hebben we laten zien dat dit verzet breed gedragen wordt. Waar de politieke partijen falen, neemt de buitenparlementaire beweging het heft in eigen handen!

Stop de krisispolitiek,
Weg met de regering!

TUSSEN NACHTMERRIE EN DROOG

zaterdag 19 sept

Onder het broodjes smeren in de Blauwe Aanslag luisteren naar de radio. De eerste berichten over de bus 50-plussers die zich niet bij de demo aansluiten. Discussie over het waarom van een heftig uiterlijk. Waarom bij een "brede" demo bivakmutsen en helmen dragen? De eerste stenen vliegen. De Chileense ambassade: waarom niet? Daarna gaat het steeds sneller. De eerste mensen druppelen bij ons binnen. Zien het niet zitten. Wat er zich op dat moment in de stad afspeelt is voor ons onduidelijk. Tot ineens een grote groep bij de Aanslag belandt. De eerste verhalen: Ton H. is gezien, ze werken met de kit samen, mensen worden in elkaar geslagen. (in het nu volgende deel zitten stukken verwerkt uit het artikel van Peer in de bluf!)

Eindelijk vertelt iemand dat we vlak bij de Aanslag zijn. Daar stroomt iedereen naar binnen, we blijken toch met ongeveer 200 te zijn. Ik ben blij, eindelijk even rust. Er is koffie, mensen vinden elkaar weer en ziekenhuizen worden afgebeld met namen van mensen die vermist zijn. Ik mis ook mensen. De straten om het pand worden afgezet door ME, maar er staan nog genoeg engerds binnen de afzetting.

We voelen ons sterker en gaan terug gooien. De politie komt aanscheuren met jeeps. Ze willen ons naar binnen hebben en doen dat door gewoon tegen je aan te rijden en tegen de muur te drukken. Ik kan eindelijk naar binnen komen en naar de EHBA.

Buiten is het nu rustig. Wij kunnen niet naar buiten. Berichten over arrestanten, contact met andere panden, mooie momenten van geluk en ontroering als je twee vrienden ziet die elkaar in het pand weer vinden.

De politie biedt aan dat we weg kunnen onder begeleiding. Ongeveer 100 mensen maken hier gebruik van. Er wordt gescholden, er zitten veel van die heftigerds bij die vanmiddag blind ruiten hebben lopen inpleuren. Wat een

ongelooflijk stelletje zakken zit er toch bij 'aktie-voerend' nederland. Stonden ze maar aan de andere kant van de straat, dan was het duidelijk schiet door me heen. Er wordt overlegd wat we moeten doen. De bewonersters vragen zoveel mogelijk mensen te blijven. Ik weet het niet, heb andere dingen, maar vooral ik wou hier niet heen en de bus waarmee ik lifte gaat wel weg. Een ding geeft de doorslag: ik zie dat juist de goeie mensen blijven, vrienden, stevige mensen die niet alleen maar een grote bek hebben. De bewonersters van het pand zijn fantasties, wat een rust.

- Tegen de afspraken in begint de kit te verdwijnen. Woedend vlieg ik naar buiten, naar de ME-commandant en vraag of hij gek is geworden. De afspraak was dat wij binnen zouden blijven en dat zij zouden zorgen dat die fascios uit de omgeving zouden verdwijnen. Er staan er nog steeds een heleboel. Het antwoord is simpel: "ik heb aangeboden dat jullie onder begeleiding weg konden gaan, dat hebben jullie niet gedaan en nu gaan wij." Zo simpel is het. Het argument dat de meeste mensen binnen er wonen is van geen enkel belang. Maar ondertussen zijn er wel zo'n 100 mensen weg.

Onder het vergaderen komt de aanval. Alles valt in puin, een hel, een inferno. Ik sta in de gang, te bang om binnen te staan waar je alleen maar stenen ziet vliegen. Ik heb er geen woorden voor. Het enige wat ik doe is een arm om iemand heen slaan die nog banger is. En op een gegeven moment materiaal aanslepen. Het is een oorlogsfilm, telefoons die onder tafel staan, de politie die niet ingrijpt. Een jongen met alleen maar bloed die rondrent op zoek naar iemand die nog kan verbinden. De 2e waarvoor een ambulance zal moeten komen. Ik heb bewondering voor al diegenen die nu bij de ramen staan, sta te juichen, als een

de blauwe aanslag belaagd

fascist als een monster door een raam dendert, en stenen en knuppels over zich heen krijgt. Wordt ik ook een beest? Ik loop nou ook al met een knuppel en een helm en weet ook zeker dat als ze het pand binnen komen ik het zal gebruiken. De rest van de dagen ook. Ik die altijd een beetje moet lachen om mensen die als vechtmachines rondlopen. Het is ook angst overwinnen, als een stuk hout vasthebt scheelt dat gewoon.

Eindelijk politie. Gejuich. Nu kunnen we beginnen met het werkelijke barricaderen. Wat zijn mensen daar goed in. Mooie momenten, eindelijk weer. De vrouw met dochter van de turkse man die in het ziekenhuis ligt is aan de achterkant binnengekomen. Laaiend en vol lust om iets tegen de fascist te doen.

Van slapen komt bijna niets. Mensen worden verdeeld over het pand en de meest fantastische qitrustingen, projectielen en barricades trekken aan je oog voorbij.

- Anderhalf uur bellen met de politie, met het alarmnummer. Op alle mogelijke manieren, kwaad, overredend, hysterisch. Geen reactie. "Goh, bellen jullie nu alweer. Ja, we zijn er mee bezig." Gelach aan de andere kant van de lijn. ineens een idee. De burgemeester bellen. Zit in Japan. Z'n dochter aan de lijn. Snapt 't allemaal niet zo. "Moet je de loco-burgemeester bellen, Duivesteijn." "Ja, maar wat is z'n nummer?" "Dat weet ik niet hoor." Zoeken in het telefoonboek. Geen nummer te vinden van onze "volksheld". Tenslotte dan maar een wethouder gebeld en dat lukt, binnen enkele minuten is de ME er. -

zondag 20 sept.

Veel nieuwe mensen, fantasties hoe snel die allemaal gekomen zijn. Eten is er in overvloed, nergens wordt er gezeken. Het pand stelt de pot beschikbaar om alles te betalen, terwijl ze ook duizenden guldens nodig zullen hebben voor de opbouw.

- In een eerste overleg die dag met de politie, na geweigerd te hebben te praten met de ME-commandant van zaterdag, stellen ze alweer voor of wij niet gewoon uit het pand willen weggaan. Wat denken ze nou eigenlijk wel? Opnieuw wordt de afspraak gemaakt dat wij in principe binnen zullen blijven en niet zullen teruggooien, en dat zij dan zullen zorgen dat het rustig wordt. Ze geven toe de dag ervoor fouten te hebben gemaakt.

Wij beschermd door de politie, stomme kloterige voetbal-supporters die boos zijn dat ze niet naar Amsterdam mogen, wat hebben wij daar godverdomme mee te maken, laten ze dan van Thijn in puin gaan gooien. Kankerfascisten die supporters gebruiken en kankerpolitie die fascisten gebruikt.

We kunnen niet echt naar buiten, alleen in de tuin. Wat een fantasties pand, eindeloos groot. Zit steeds te twifelen, maar ga niet weg, al die mensen die hier wonen kunnen niet alleen gelaten worden. We zijn nu ook sterk binnen. Je kan zelfs weer lol hebben, om je onhandigheid bij het barricades, om jezelf met je knuppel, om mensen die mooie verhalen vertellen.

Zondagavond kan ik eindelijk iets echts zinnigs doen. Er is een goed communicatie-net opgebouwd waardoor er goed gewaakt kan worden, zodat er meer mensen kunnen slapen.-

Vanaf het dak die nacht nog een waanzinnig schouwspel. De politie ook totaal niet meer wetend wat te doen, gaan als beesten tekeer tegen supporters. Er geldt een voetgangersverbod "als u zich op het plein vertoont krijgt u een hond in de broek". Ze rijden met jeeps kleine groepjes mensen on-

Dit was echt doodsangst, schizofrenie, diep geluk, waanzin, ontzettende machteloosheid en groei, energie.

(tot zover met citaten van Peer)

de ontkenning

Zo gaat de oorlog hier dagenlang door: een absurde werkelijkheid. Halverwege de week, al vijf dagen de deur van de BA niet meer uit geweest, krijg ik een brief van een vriendin, die een paar dagen op vakantie was op één van de eilanden. Ze weet van niets. Na al die dagen realiseer je je dan ineens dat er mensen zijn die nog van niets weten. En dat als ze al iets weten, dat het dan vaak niet meer is dan wat halve waarheden. Hoe is het mogelijk dat radio en tv in het weekend geen enkele aandacht besteden aan het gebeuren. Dat het journaal wél uitgebreid aandacht besteedt aan ajax-den haag. Ze waren dus wel in Den Haag. En dat de Volkskrant op maandag de zware reellen afdoet met een berichtje van een paar centimeter. Niets aan de hand De ontkenning.

Het is ook opvallend om te zien hoe "progressieve" mensen, kranten, organisaties, op het moment dat de politie de "orde" weer her-

stenen, er mollies naar binnen gaan, er honderden gestoorden voor je deur staan en naar binnen willen, er veel mensen uit verschillende extreem-rechtse hoeken gezien worden, weet je wel beter.

Na dagen belegering, niet of nauwelijks slapen, leven onder grote stress, tussendoor keihard moeten onderhandelen met de gemeente en de politie, wonen in een stad waar voor je deur een loopverbod geldt, waar 100-den ME-ers voor je "bescherming" zorgen, maar liefst jou willen pakken, mensen, buurtbewoners voor je deur genadeloos in elkaar geslagen worden, de vele verontruste telefoontjes van buitenaf, en dan tenslotte de bloemen van tante Jans van 82, wat is dan nog de werkelijkheid voor onze "progressieve vriende!" die vinden dat wij te ver gaan, soms zelfs in hun ogen fascistoide zijn door met een helm of een bivakmuts te lopen.

Wat is dan die werkelijkheid? Niet die van de kranten of de radio. Niet die van de eerste stappen buiten de deur na vijf dagen en het zien dat de stad "gewoon" doorleeft. En ook niet de absurde terugkeer, na die wandeling, in de tot een vesting omgetoverde Aanslag.

Mijn werkelijkheid bestaat uit de steun van de vele buitenlanders-

dersteboven, rijden cafe's in en laten honden volledig vrij.

steld heeft, al snel weer bezig zijn de werkelijkheid te ontvluchten, te depolitiseren. De ontkenning. De angst?

Het sluit zo naadloos aan bij het verhaal in Zwarte 86, over de parallel tussen '32 en '87. Men wil het niet weten en wij overdrijven.

Maar op het moment dat alle ruiten eruit vliegen, mensen gewond raken door naar binnenvliegende

Aan de ene kant is het mooi, die lui mogen best gepakt worden, maar zo? Ik wil ook niet dat er daar dooien vallen. Wat een kleuren, licht. Tientallen zwaailichten, zoeklichten, commando's, geblaf, gekerm en hardwegrijdende auto's. En daar zit je dan vanaf het dak naar te kijken met een kop koffie, contact houdend met de rest van het pand.

de droom

De droom was de brede solidariteit. De kraakbeweging die niet dood blijkt te zijn. De honderden mensen uit alle steden die één of meer dagen geweest zijn om te helpen met barricaderen, met wacht lopen, om te discussiëren over hoe verder te gaan, muziek te maken, te voetballen en met z'n allen de enorme eenheid maakte die weer kracht uitstraalde. De buurtbewoners, die de achterkant van het pand, de tuin mee hielpen te verdedigen. De mensen die eten, geld en vooral morele steun aansleepten. De hernieuwde en versterkte contacten. De wetenschap dat als het nodig is we elkaar helpen.

De problemen liggen tussen de nachtmerrie en de droom in en bepalen de toekomst.

hoe verder?

Wat doen we met de plotselingen contacten met gemeenteraadsleden? Hoe staan we tegenover de politie die je pand staat te "bewaken"? Hoe is de verhouding tot de buurt? Hoe organiseren we een breder en vooral effectiever anti-fascistisch verzet? Hoe houden we de onderlinge eenheid vast? Hoe gaan we om met vormen van militant verzet of verdediging?

De praktijk heeft geleerd dat we in een crisis veel steun hebben aan elkaar en voor een deel van buitenaf. Maar dat die vooral

wordt bepaald door de mate van betrokkenheid, de mate waarin mensen al ervaringen hebben met dit soort confrontaties.

Rechts kijkt zowiezo toe, maar ook grote delen van links zijn passief. Zolang bijv. Adrie Duijvestijn niet zelf belaagd is door extreem-rechtse hordes, zal het voor hem een orde-probleem blijven.

Een CD-demo wordt verboden omdat het een orde-probleem is en "links" gaat weer gerustgesteld in z'n luie stoel liggen, terwijl ondertussen Den Haag brandt.

De steun die de gemeente nu geeft wordt gegeven om de orde te handhaven.

De ME-commandant van zaterdag die "geschorst" is zal niet ontslagen worden, omdat hij extreem-rechtse sympathieën heeft, of omdat hij toekijkt hoe mensen tegen muren worden klemgereden, maar zal hoogstens een berisping krijgen omdat hij de orde niet heeft gehandhaafd.

De media waren al genoemd. Nogmaals. Over de Telegraaf of het AD praten we al niet eens, maar toch wordt er wat verwacht van een Volkskrant, een NRC (of het journaal). Maar niets.

De Haagsche Courant dan, met een "slijmerig, de-escalierend" artikel, ongetwijfeld op verzoek van de gemeente. Niet echt iets om op te bouwen.

Geen analyses van de gebeurtenissen, over de contacten tussen extreem-rechts en FC-ers en de kracht van extreem-rechts in de oude, sociaal zeer zwakke wijken. Geen verhalen over de rol van de politie en de contacten van de kit met extreem-rechts. Wel suggestieve opmerkingen over "de amsterdammers". Niets over door sociaal-democraten gesanctioneerde loopverboden, demonstratieverboden voor

organisaties, die de eerste dagen eten en drinken voor ons aanslepen en voortdurend bellen om sterkte toe te wensen, die geld ophalen en ook binnen meehelpen. Zij zijn de mensen die al jarenlang zo leven, het racisme kennen en het fascisme in eigen land moesten ontvluchten. Zij begrepen het direkt.

Wat moet ik met het gezeur over "ordinaire zomerrellen", het stellen van een "schuldvraag" door te verwijzen naar de demo 's middags en daardoor niet na te hoeven denken over de achtergronden. Depolitiseren, zich veilig terugtrekken, het ontkennen van de werkelijkheid, een struisvogelpolitiek, hand in hand met een keiharde repressie.

We krijgen van de gemeente, het linkse kollege, nieuwe ramen. Op hun kosten, maar vertel dat er niet bij. Afkopen van een schuldgevoel: keuzes worden niet gemaakt.

Dat is de nachtmerrie.

anti-fascisten en samenscholingsverboden, het creëren van een politiestaat. Dat is normaal. Alle inspanningen van onze eigen persgroep zijn bijna tevergeefs geweest.

Wat goed ging waren de onderhandelingen met de gemeente. De kracht die we na de zwarte zaterdag wisten op te bouwen door de steun van vele kanten en het ontwikkelen van een goede organisatie met een open besluitvorming, leverde voor de BA het maximale op wat eruit te halen viel.

Ook als 17 oktober een succes wordt ligt de basis van dat succes binnen de eigen onderlinge organisatie en de snelheid waarmee mensen landelijk gemobiliseerd en gemotiveerd konden worden.

wat te doen?

De lessen die we moeten leren uit de afgelopen weken zijn denk ik dat we:

- moeten vertrouwen op de eigen kracht en moeten handelen vanuit de eigen inzichten, dwz als wij het bijv. noodzakelijk vinden om een helm op te zetten is dat onze keus;
- dat we niet moeten afgaan op hoe we overkomen in de media, omdat die andere belangen verdedigt dan de onze;
- dat we dus harder moeten werken aan de opbouw en de verspreiding van eigen media en informatie (ook pamfletten, folders in buurten e.d.), zodat je ook beter kunt uitleggen waarom we bijv. een helm dragen;
- dat het belangrijk is om een goede stedelijke structuur tussen de kraakpanden te hebben, zodat we elkaar effectiever kunnen steunen;
- dat we betere contacten moeten leggen onder die groepen, die misschien niet geheel dezelfde politieke lijn hebben als wij, maar wel dezelfde strijd voeren;
- dat we wel contact kunnen leggen met "bourgeois"-links, om te mobiliseren wat er mogelijk is, maar dat we daarbij aan onze eigen waarden moeten blijven vasthouden;
- dat het verdedigen van de BA op korte termijn gezien een betere keus was dan te streven naar een massale konfrontatie, omdat het belangrijk is om onze structuren te handhaven.

No Pasaran

PERSBERICHT

De belegering van de Blauwe Aanslag van de afgelopen week wordt door het gemeentebestuur, de politie en de pers voornamelijk afgedaan als een uit de hand gelopen 'zomerrel'. De mensen zouden dit jaar hun verzetje nog niet gehad hebben, en per slot van rekening gebeurt zo iets ieder jaar.

Dat er meer aan de hand is blijkt wel uit de aanwezigheid van de uit fascistische hoek afkomstige personen. Gebruikmakend van de houding van de politie en de eenzijdige berichtgeving van de pers probeerden de fascistische straat-terreur te organiseren. Het is een bekend feit dat al jaren door fascistische groepen geprobeerd wordt om - gebruikmakend van bestaande vooroordelen - aansluiting te vinden bij groepen voetbalsupporters en hun te organiseren. Deze methode is door het National Front (fascistische partij) in Engeland met succes toegepast op een gedeelte van de voetbalsupporters.

Zolang de openbare orde min of meer gehandhaafd bleef, en 'slechts' de Blauwe Aanslag het doelwit was van de geweldadigheden, was het niet direct in het belang van de politie om in te grijpen. En dat deed ze dus ook niet, anderhalf uur lang zaterdag 19 september jl.

Toen de politie wel ingreep, gebeurde dat zonder onderscheid. Ook toevallige voorbijgangers wer-

den in elkaar geslagen of kregen een hond achter zich aan. De politie gebruikte het ingestelde samenscholingsverbod om de straten zogenaamd veilig te maken. Voor de mensen die hier in de buurt leven werd de situatie juist onveiliger. Bovendien zijn we ons ervan bewust, dat deze politiemacht in andere gevallen tegen onszelf wordt ingezet.

Voor zaterdag 26-9 gold zelfs een absoluut demonstratieverbod, dus ook voor anti-fascistische groepen.

Al deze politiemaatregelen zijn erop gericht de situatie rond de Blauwe Aanslag te normaliseren. Van het bestrijden van - in dit geval zichtbaar - fascisme is in elk geval geen sprake. Men probeert de hele gebeurtenis in de a-politieke sfeer te brengen.

De gebeurtenissen van de afgelopen week bewijzen juist dat fascistische groepen geen kans mogen krijgen om zich te manifesteren en te organiseren. Eens te meer is nu bewezen dat fascistische groepen elke speelruimte die ze krijgen zullen uitbuiten en deze ruimte dus ook niet mogen krijgen. De centrum-democraten, die zaterdag in Den Haag de straat op wilden, mochten dit niet op grond van openbare orde. Typerend is dat de 'politie' zich elke keer beroept op openbare orde en nooit op politieke gronden. Wat gebeurt er de volgende week, de volgende maand als weer blijkt dat fascistische groepen zich openlijk op straat willen manifesteren.

De gebeurtenissen van afgelopen week hebben ons duidelijk gemaakt, dat de anti-fascistische strijd hechter georganiseerd moet worden!!!!

Bewonersters en sympathisanten van de Blauwe Aanslag

EXTREEM-RECHTS EN HUN POLITIE-VRIENDJES

De afgelopen week is de Blauwe Aanslag het doelwit geweest van aanvallen met een fascistisch karakter. Voor de duidelijkheid hier de gebeurtenissen nog eens op een rijtje met de nadruk op de rol van de politie.

De afgelopen zaterdag is heel erg belangrijk geweest voor de rest van de week. De landelijke demonstratie tegen de krisispolitiek is na het ingooien van ruiten bij oa. financiën chileense ambassade en de macdonalds uiteengeslagen. Demonstranten zijn daarop in het winkelcentrum terecht gekomen. Traditioneel is het winkelcentrum een verzamelpunt voor FC-Den Haag supporters op zaterdag. De macdonalds is zowat hun clubhuis. De groep van Ton Hoogduin hangt daar ook altijd rond. Zijn groepje is als eerste begonnen demonstranten te pakken in de nauwe winkelstraten. Dit ging in nauwe samenwerking met de politie die ook achter de demonstranten aanzat. Door verschillende mensen is gezien dat Ton H. en z'n vriendjes in de spuistraat werden aangemoedigd door de politie om erop los te slaan.

Bij de Bijenkorf op de grote marktstraat gebeurde dit nogmaals. De ME joeg de groep vervolgens op richting Prinsengracht met het doel ze naar de Blauwe Aanslag te drijven. Via de Brouwersgracht en het Buitenom kan je maar een kant op nl. de Blauwe Aanslag. Op de hoek Brouwersgracht/Buitenom is door iemand het volgende gesprek opgevangen tussen Ton H. en de politie: Hoogduin we drijven die beesten naar hun hok, ze zijn vandaag wat moeilijk te pakken. Hier kun je er dus niet door, ga maar via de Prinsegracht. Een duidelijke uitnodiging om naar de Blauwe Aanslag te gaan om verder te knokken. De groep van Ton H. is op de Prinsengracht vervolgens een andere

groep demonstranten tegen gekomen waarbij opnieuw mensen gepakt zijn onder toezicht van de politie.

Ondertussen was het als een lopend vuurtje door de spuistraat gegaan dat Amsterdammers de haagse binnenstad aan het vernielen waren. Dit verhaal verspreid door Ton H. of de politie ging er wel in bij de FC-Den Haag aanhang. Zij mochten immers niet naar Amsterdam de volgende dag van v. Thijn. In korte tijd kon zo een grote groep jagende voetbalsupporters ontstaan. Vooroordelen ten opzichte van krakers en punkers deden de rest.

Door de dreiging van fascistische voetbalsupporters en ME vluchtte een grote groep de Blauwe Aanslag in. Het pand werd aangevallen door de groep opgehitste voetbalsupporters en de politie vond het eigenlijk wel best. Pas toen vanuit het pand een tegenaanval werd gedaan greep de ME in. Eerst tegen ons en toen aarzelend tegen de groep aanvallers. Verder dan het vaillantplein ging de charge niet.

Ondertussen liepen nog veel demonstranten rond in het centrum. Een groepje van 15 demonstranten werd opgespoord door Ton H. en z'n vriendjes. In samenwerking met de politie werd deze groep opgejaagd. De politie moedigde achtereenvolgens Ton H. aan, riep hem weer terug en moedigde hem weer aan. Uiteindelijk bood de politie de demonstranten politiebescherming aan. Voor de vierde keer kon Ton H. onder politietoezicht demonstranten in elkaar slaan. De demonstranten werden uiteindelijk gearresteerd in plaats van in bescherming genomen. De club van Ton H. werd ongemoeid gelaten.

Ook bij de Blauwe Aanslag werd door de politie voorgesteld dat de demonstranten onder politiebegeleiding weg konden gaan. Van onze kant is daarover gepraat. Wij zijn uiteindelijk akkoord gegaan onder de voorwaarde dat de politie het pand bleef beschermen. De grote groep demonstranten was echter nog maar pas weg of de ME taaide al weer af, waarna het stengooien weer begon. Vanuit het pand is wanhopig geprobeerd de politie te overreden in te grijpen. Dit gebeurde niet terwijl de ME honderd meter verder bij het Westeinde Ziekenhuis stond. Toen de telefoontjes naar de politie niet hielpen is ten einde raad naar de burgemeester gebeld. Deze zat echter in Japan. Daarop is een raadslid van Links Den Haag gebeld. Tien minuten later greep de ME wel in.

In de loop van de week zijn er echter nog drie keer incidenten geweest waarbij politiefunctarissen geprobeerd hebben doorprovocerende geruchten te verspreiden het vuurtje bij fascist en supporters op te stoken. Bij de politie worden deze incidenten afgedaan als individuele fouten van politieagenten en onvoldoende briefing (instructies door de leiding. Een feit, dat door de leiding is, is dat er al langer bekend is, is dat er gewoonweg extreemrechtse sympathisanten in het politiekorps aanwezig zijn.

De afgelopen zaterdag was er een demonstratieverbod voor alle groeperingen die niet al een vergunning voor een demonstratie hadden. De regel is dat je in Den Haag kan demonstreren zonder vergunning. Nog nooit is er een demo zonder vergunning bij voorbaat verboden. Afgelopen zaterdag dus wel. Op allerlei mogelijke manieren probeerde de politie er achter te komen of wij onze tegendemonstratie nog door zouden zetten. Duidelijk werd gemaakt dat als we het zouden proberen onmiddellijk ingegrepen zou worden.

Meer dan twee personen is wettelijk een demo en daar zou men zich aan houden. Zaterdag liep er dan ook permanent ME met de lange lat bij de Blauwe Aanslag. Als we vanuit het pand de straat waren opgegaan waren we zeker in elkaar geslagen. Alle andere mogelijke verzamelpunten werden ook in de gaten gehouden. We waren niet van plan de straat op te gaan maar de sfeer buiten sprak voor zich. Alle uitzonderingsmaatregelen die genomen zijn door de politie zijn zonder meer gevaarlijk voor linkse mensen. De politie stelt het nu voor als een confrontatie tussen ultra links en ultra rechts waar ze tussen staan om de orde te handhaven of zelfs om ons van de bestaande orde is het toelaten van fascistische organisaties en een rassistisch vreemdelingenbeleid. Iets waarmee we kortom nooit geïnteresseerd zijn. Het moment dat we zullen nemen tegen de hoop zullen lopen, zullen die maatregelen zich dan ook tegen ons keren.

Mensen die s' avonds het pand probeerden te bereiken om mee te helpen het pand te beschermen werden op straat onmiddellijk door ME en arrestatieteams geklem gereden. In de arrestanten bus werden opmerkingen gemaakt dat de Blauwe Aanslag wel de fik in zou gaan van nacht, waarbij van alle kantten instemmend gegrinnikt werd. Zaterdag hebben we individuele politieagenten broederlijk naast fascist en fascisten gezien. De politieleiding heeft de situatie zaterdag beschreven als een situatie rond de Blauwe Aanslag door demonstranten en fascisten niet in te leiden en vervolgens niet in te grijpen tegen de fascist. De situatie liep vervolgens zo uit de hand dat de politie wel moest op treden omdat de openbare orde veranderde vervolgens naar het strikt gescheiden houden van de twee groepen en het weer terugkeren naar de normale situatie.

of zij zouden verzamelen maar bij de fascist zelf langs te gaan. Bovendien was veel mensen niet bekend dat de CP/CD een gezamenlijk kantoor hebben in Den Haag. Een kantoor van waaruit ze openlijk hun gore propaganda kunnen spuien. Opvallend was toen al hoe gevestigd links het liet afweten. Ook de grote terughoudendheid van het Haags Initiatief was ergerlijk. Kort gesteld kwam men alleen in actie zou komen als de CD-demonstratie goedgekeurd zou worden. Zij hielden dit voor onwaarschijnlijk dus waar zou je je druk om maken. Dat de aankondiging op zich genoeg reden is om een tegendemonstratie te organiseren en tegen alleen fascistische incidenten alleen maar toeneemt was. Je zou denken dat de fascistische aanvallen van de afge-

Of de gebeurtenissen rond de Blauwe Aanslag niet honderd maal erger zijn dan de CD-demonstratie. Het linkse college presteert het vervolgens nog om ook de tegendemonstratie te verbieden. Niet direct want de demonstratie is niet aangevraagd maar indirect wel door het college. Het linkse college wenste geen politieke uitspraken te doen naar aanleiding van de CD-demonstratie. Nu nog wenst zij dit niet te doen na een week van fascistisch geweld. Een aparte politieke wethouder Duijvestein neemt wethouder Den Haag, Rijkman nog eens in. Hij is loco-buimeester en verantwoordelijk voor de politie de afgelopen week

DE HAAGSCHE POLITIEK

Al een aantal weken is een gelegenheidscoalitie van linkse mensen in Den Haag bezig met de aangekondigde demonstratie van de centrum-democraten in Den Haag. Na veel discussie besloten we tot een tegendemonstratie die langs het CD-kantoor zou gaan. Het idee was om nu eens niet af te wachten

lopen week aanleiding zouden zijn om hun eigen onderschatting van fascistische groepjes te erkennen. Dat ze nu direct aan de slag gaan om mensen tegen dit gevaar te mobiliseren. Dat ze nu eindelijk politieke uitspraken doen over de fascistische organisatie in Den Haag-actief zijn. Het is minder waar!!! Het Haags Initiatief (waarin vertegenwoordigd Links Den Haag, Rijkman) zegt na het verbieden van de CD-demonstratie op openbare gronden geen rekening te zien voor een ma-

OP LEVEN NA DOOD

Zaterdag 19 september
Alle mensen die nog over waren van de demo zitten eindelijk binnen in de Blauwe Aanslag en er wordt geprobeerd te vergaderen over hoe het nu verder moet met al dat tuig voor de deur. Helaas de vergadering was net begonnen of een massaal vuur van stoepte-

at Havermans in Japan zat. De politie wordt van alle kanten bekritiseerd maar de politiek verantwoordelijke blijft buiten schot. De ingestelde noodtoestand op het vaillantplein, het demonstratieverbod, de politiek taktiek op zaterdag en zondag. De verantwoordelijkheid ligt hier voor bij Duyvestein. Hij heeft de politieke beslissingen genomen in het driehoeksoverleg met de politie.

gels en stenen floot om onze oren. Wie zou verwachten dat paniek de enige eerste reactie zou zijn heeft het mis. Tussen de stenen-regens door begonnen veel mensen van alles te doen zonder dat ramen onder een tafel alarm door te ramen, en mensen begonnen de ramen af te sluiten met platen hardboard die al gesneuveld waren terug gooiden. De molly die opeens naar binnen kwam werd met een brandblusser geblust, die daar op de goeie plek was neergezet door iemand. Platen die van de kozijnen los kwamen werden razendsnel door nieuwe vervangen en overal werden radiatoren vandaangesleept en op maat geslepen. Vaak worden mensen zelf te houden om de ramen dicht te houden. Na 1½ uur hebben wij binnen de kit op en hebben wij binnen even rust. Dan besef je dat er behalve chaos een goed gevoel van vertrouwen is. We blijken toch meer te kunnen samen dan we mischien wel dachten. Vooral in de dagen na Zaterdag groeide het sociale gevoel. Uit alle steden ko-

men mensen uit verschillende groepen naar de Blauwe Aanslag om hun bijdrage te leveren aan de verdediging en de opbouw van het pand.

Zonder veel te vergaderen wordt er voor meer dan 150 mensen gekookt, er wordt gebarricadeerd, er wordt schoongemaakt, er komt een communicatiesysteem van de grond, het werkt "gewoon" allemaal. Uit berichten zijn dat de beweging zou gebleken zijn dat als er nog zo'n kracht en samenwerking is, dus niet knokken alleen maar juist het proberen op een andere manier verder te leven en samen iets op te bouwen, dat je dan niet van een dode beweging moet spre-

ken. Wat bij de demo de 19de niet gelukt is, namelijk veel verschillende groepen die samen iets willen bereiken, lukt wel in de B.A. de weken na de demo, De kracht die we naar binnen toe wel blijkbaar hebben moeten we proberen mee te nemen naar de demo op 17 oktober en daarna. Dan hoeft je ook niet in een geforceerd auto-noom blok te lopen, maar dan heb je al een blok gebaseerd op de iedeën, en niet alleen gebaseerd op verdedigings en aanvalstehelmen en knuppels maar thuis gelaten moeten worden, maar gebruik die als het nodig is en loop er niet onnodig mee te koop. In de demo van de 19de in Den Haag was er nauwelijks vertrouwen en ook iedeën werden nauwelijks naar buiten gebracht. Alleen een semi-duits spandoekje met RAF symbool moest iets van verzet duidelijk maken. Met zo'n marginale loop je toch niet op zo'n manier te koop, waarom staat die Chili ambassade dan nog steeds overeind! Waarom wordt door sommige mensen altijd gekokketeerd met uiterlijk heftige symbolen, tenzij kortom het A-tiem. Je kunt en alleen de uiterlijke kenmerken er uit halen.

moet je ook voor hun je verantwoordelijkheden kennen. Vrijheid moet niet ten koste van anderen gaan. Als wij in blok willen lopen moet het voor anderen en onszelf duidelijk zijn waarom we er "zo" bijlopen. Wat de iedeën zijn achter zo'n vertoning. RAAP had een actievare rol kunnen spelen in het overleg tussen groepen en het bekend raken met elkaars iedeën. Zeker als zo'n Amsterdams platform een landelijk jasje aantrekt.

Zaterdag jongstleden was voor mij de dag waarop ik alle sympathie voor de nederlandse versie van het autonome blok overboord heb gezet. Ik ben geen groot theoretikus, maar ik heb genoeg besef van de geschiedenisom te begrijpen dat de demonstratie

tegen de Krisis de crisis waarin de beweging zich bevond alleen vergroot heeft. De onbeschaamde verkrachting van het vertrouwen die zaterdag heeft plaatsgevonden zal het heel moeilijk maken om in de toekomst samen de straat op te gaan om een gemeenschappelijke mening in de publiciteit te brengen. Op het risico af als verrader betiteld te worden mijn idee over de demo in Den Haag.

Plusminus een maand geleden kwam iemand uit onze woongroep thuis van het landelijke autonomenoverleg. Er was besproken dat er akties zouden komen. Toen wierp zich de vraag op wat te doen bij politie-ingrijpen. De stemming neeg naar reageren met geweld op politie-ingrijpen. Iemand van RAAP heeft daar tot vermoeiens toe proberen duidelijk te maken welke konsekwenties dat voor een groot deel van de deelnemende groepen zou hebben. Degene die daar namens ons zat kon er toen niet omheen dat er een harde sfeer heerste. Ik dacht toen meteen aan buitenlandse mensen die hier illegaal zijn en kon alleen maar m'n hoofd schudden.

We zijn met velen uit Arnhem uiteindelijk naar de beide demo's vertrokken, zonder dat we ons huiswerk hadden gedaan. We waren niet op een ludiek idee gekomen om de Boerema-kliniek te kakken te zetten in verband met de privatisering van de Gezondheidszorg. Ik moet toegeven dat dat tamelijk zwak is, maar ik wist niet waar ik aan toe was en zo waren er velen hier, waardoor bij voorbaat de animo om te organiseren ontbrak. De sfeer zoals die door RAAP in maandenlange propaganda zorgvuldig is opgebouwd werd doorkruist door de houding in het autonomenoverleg. Het maakte de situatie bij voorbaat grimmiger en dat heeft mensen onzeker gemaakt.

Dat bleek ondermeer uit de opkomst. Onder die opkomst bevonden zich ook twee

touring-car-bussen met mensen van 50+. Toen deze mensen gekonfronteerd werden met het grimmige sfeertje op het Malieveld zijn die linea recta naar het Binnenhof gegaan. Ik kan ze dat echt niet kwalijk nemen. Er lag een afspraak over een te volgen demonstratieroute en er was een stencil waarin duidelijk werd gemaakt dat de aktie een ludiek karakter zou hebben. Maar toen we vertrokken ging er niet van ons uit, behalve een forse portie onbeschofte dreiging. Alle punten waarop de demonstratie is uitgeroepen leenden zich voor demonstratief vertoon, zelfs zonder akties. Maar het zat er niet in: als één van de mensen achter de magafoons een yel afriep werd die niet overgenomen. Het leek wel of we niets te vertellen hadden. Je leest wel over de autonomen-bloks in Berlijn van wel duizend mensen, maar die bevinden zich dan wel in demo's die het zeventvoudige groot zijn, een bonte mensen-mengeling die op velerlei creatieve manieren uiting geven aan hun mening. Zo'n autonoom blok heeft dan een heel bijzondere en binnen Duitse verhoudingen passende functie. Wij kunnen hier solidair zijn met wie of wat we maar willen en ons tegen alles afzetten (al is dat soms niet slim om dat in een demo te doen) zonder dat dat hoeft te leiden tot inzet van de ME.

Als je in Duitsland daarentegen verklaart in het openbaar dat de Staat neder moet en de RAF een goede strijd voert, dan maak je je schuldig aan ondersteuning van een terroristische organisatie en staatsvijandigheid waarop straf staat. En omdat die demonstrerende mensen niet op die grond willen worden tegengehouden, wordt bij inzet van SEK's gekozen voor een harde konfrontatie met de kit. Dat is bekend en wordt gedragen door een achterban. Die mensen die in zo'n blok zitten weten waar ze mee bezig zijn in politiek opzicht. Ze vormen een belangrijk onderdeel in de strijd voor vrije meningsuiting.

Natuurlijk is het belangrijk in het kader van solidariteit mensen te beschermen tegen arrestatie. Maar evenzogoed is het van groot belang dat de mensen op fouten gewezen kunnen worden.

Dat alles is hier in Nederland niet hetzelfde, maar mensen kleden zich er wel naar en bewapenen zich uitermate smakeloos (tafelpoot en stalen pijp, die Aufrüstung fängt an!). Niets subtiel, omdat je weet dat het pas interessant wordt iets te

ondernemen op het moment dat je op grond van een recht een eis kan stellen tegenover ingrijpen door de kit. Maar je zo kleden en een dusdanige agressiviteit uitstralen dat een konfrontatie op voorhand vaststaat vind ik getuigen van een botte arrogantie en gevoelloosheid ten aanzien van de moeilijkheden waarmee de anti-parlementaire beweging de laatste jaren te maken heeft: toenemende repressie is niet alleen een gevolg van politiek. Die heeft ook te maken met de publicitaire slag. De laatste jaren is die slag niet bepaald aan ons. We hebben heel veel ruimte verspeeld. Soms vind ik dat dat te wijten was aan onze eigen stomiteit (sabotage zonder verklaringen, bijvoorbeeld). En dat geldt voor de demo van zaterdag ook weer.

Er was niets ludieks. Er vloog een projektiel en de eerste ruit

was in. Mensen gebruikten de demo om uitvallen te doen om objekten te vernielen. Maar het was te minimaal om indrukwekkend te zijn. De impuls werd niet overgenomen. Op dat moment had het ook moeten stoppen.

Ik vind ook niks aan een vervelose demo, maar ik respekteer in ieder geval de wens van de initiatiefnemers, anders blijf ik weg. Die dingen die gebeurd zijn, doen activisten bij mijn weten meest 'gewoon effe tussendoor' als ze van de kroeg naar huis lopen. En 99 van de 100 keer lijkt het goed te gaan. Waarom dan deze vertoning?

En ik wist niet wat ik zag toen voorbijgangers bijna verwond werden door gigantiese bakkeien, die bedoeld waren voor het ministerie van financiën + de AMRObank.

Natuurlijk klopt het dat ze allémaal fout zitten, maar er wordt geen briefje aan de kei gehangen. En ook niet aan die keien die door de vensters van het Maurits-huis hadden gemoeten waar achter godverdomme mensen stonden te kijken. Afgelopen zondag in de zwaar belaagde Blauwe Aanslag heb ik het gevoel mogen ervaren een steen op je bakkus af te zien vliegen.

Ik vraag me sterk af wat voor mafketels er af en toe onder het mom van politiek aktivisme aan zelfverwerkelijking lopen te doen. Eerlijk gezegd vind ik het zelfs van lafheid getuigen. Je verliest voor een heleboel mensen volledig je geloofwaardigheid, je verliest je eigen achterban. Het is iets heel anders gewoonweg tot een opstand op te roepen dan binnen een demo de sfeer naar je zin te zetten waardoor ernstige schade aan de inhoud wordt toegebracht.

Op het Plein was het ludieke karakter volledig vervangen door een harde konfrontatie. Als mensen hadden nagedacht en zich bewust waren geweest van de 'kwaliteit' van de Haagse kit, dan hadden mensen de pleiterik gemaakt. Bovendien was door sommige mensen uit Den Haag gespiegeld hoe behulpzaam de plaatselijke bevolking soms wil zijn bij het maken van arrestanten.

Als ze bovendien om zich heen hadden gekeken hadden ze net als ons groepje kunnen zien dat het Plein helemaal afgezet werd! Maar men was een en al oog voor de linies ME die de plaats afschermden waar de manifestatie had moeten plaatsvinden en alwaar de 50+ers dus in de fuik zaten!

Ik vind de demo ook in het volgende politieke opzicht een van een manifestatie te zijn die van een manifestatie te zijn die ten nadele van repressie zou moeten hebben werken is het koren op de molen van de kankerlijers als Korthals Altes. Een boel propaganda werk is door de verwording van de demo tot rel teniet gedaan.

Zeker is voor mij dat het lompe gerel en het desstruktivisme deels de oorzaak van de woeste reactie vormen van FC Den Haag fans en CDers en wat dies meer zij. Een van die 'gasten' kwam zondag vertellen dat volgens hem aan hun kant iedereen het idioot vond dat zij niet naar Amsterdam mochten, maar een 'zooitje Amsterdammers' wel Den Haag op stelten kon komen zetten. Simpel. Maar een realiteit. En daar moet je je rekenschap van geven.

Den Haag was voor mij altijd een heel bijzondere stad. Ton Hoogduinen is een berucht begrip bij linkse mensen en toch is Ton H niet in staat geweest alle linkse initiatieven kapot te maken. De Aanslag is daar een voorbeeld van. Maar voor veel mensen is het een symbool, zoals

Hotel Bosch een symbool is voor Arnhemse mensen, die hier dan ook ooit alle ruiten zijn komen inrammen. Een realiteit van een zwaar gewicht als je er in woont en dingen probeert op te bouwen, die bepaald niet iedereen ziet zitten.

In de krant stond, dat de politie de demonstratie niet toe wilde laten op het Binnenhof omdat men zich niet gehouden had aan de route. Weet je nou wat zo ironies is? dat ik als een wilde heb lopen schreeuwen om de kop van de demo de Dennenweg in te krijgen. Maar er werd helemaal niet geluisterd! Hoe zou het ook anders kunnen, als je net de achterraut van een kittenbus hebt ingeramd?

In oktober is in Arnhem een landelijke demonstratie geplanned tegen artikel 140, op de dag van het proces, de vijftiende. Voor mij betekend de ervaring van zaterdag dat alles hier op superscherp zal komen staan dan. En dan bedoel ik zowel de wouten als onszelf. Ik wil hier oproepen tot massale aanwezigheid maar laat die bivakmutsen maar thuis. Neem liever een goed spandoek mee of bouw een gigantiese galg voor het paleis van Justitie. Er zal EHBA verleend worden maar ik hoop dat we in staat zijn deze verzorging te beperken tot hen die in kwatzwijn vallen vanwege de drukte.

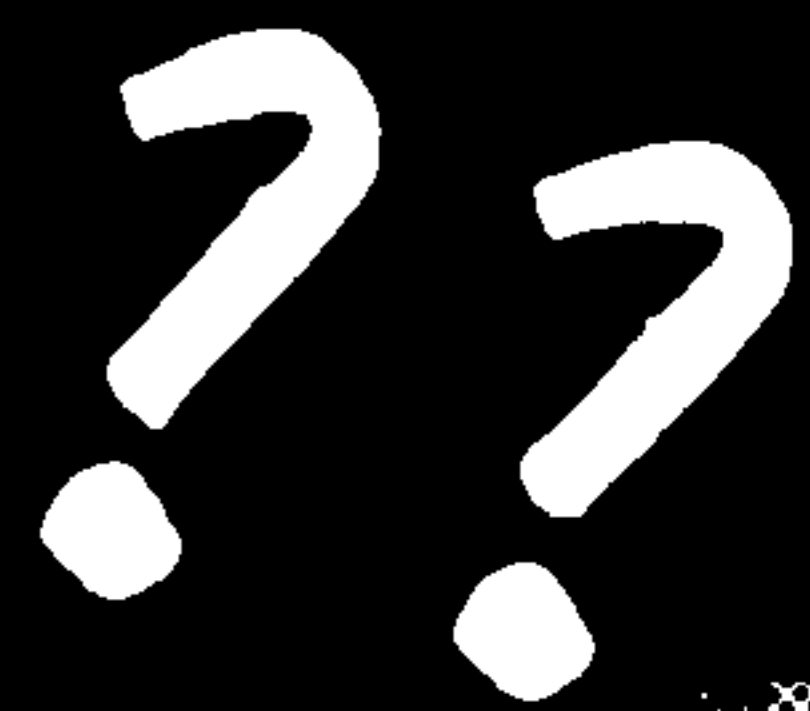
En mensen die de mening zijn toegedaan dat de beweging om zeep moet om met een schoone lei te kunnen beginnen (Frontline tegen Maffers) wil ik ook nog wat zeggen: hier gaan de dingen nog redelijk. Kom dat niet verkloten. Laat dat maar aan ons GBO over dat zijn tenminste echte kontrarevolutionairen.

+
Marc.

vuile kanker autonomen

OF HET AUTONOMEN OVERLEG

Aangezien er in de bluf! geschreven werd over het bestaan van een autonomen overleg, dit is daarvoor bewust nooit gebeurd om de kit niet de kans te geven te zien wie daar komen en ongenode gasten te weren, zien wij ons genoodzaakt nu iets meer over het AO (autonomen overleg) te schrijven.

Na Borssele was de naam autonomen opeenseen begrip. Mensen die zich niet in elkaar laten slaan was zo'n beetje de omschrijving van de mensen die poort 11 gesloopt hadden. Veel mensen hadden de behoefte om over heel andere dingen te praten zoals de inhoud van het woord autonomie en alle aspecten van dit woord in je leven. Kortom discussies over wat onze ideeën zijn en of de naam autonomen daar überhaupt wel iets mee te maken heeft. Maar dit is geen stuk over het AO maar een reactie op het stuk "autonomie als dekmantel voor de kontra revolutie".

Op 19 september vond in Den Haag een door raap georganiseerde demonstratie tegen crisis politiek, repressie, pasjeswet en oorlogsvoorbereiding plaats. Hierbij werd opgeroepen tot het doen plaatsvinden van ludieke akties.

Door enkele mensen uit Den Haag is een route voorbereid met daarop objecten die tekenend zijn voor het crisisbeleid.

Door mensen uit het autonomen overleg zouden ludieke akties voorbereid worden (ook door Arnhem). Op het AO is lang gepraat over vorm en inhoud van de akties. Het lag in de bedoeling het aksent niet op geweld te leggen maar op de grotere verbanden binnen dit systeem om zo te laten zien dat je niet alleen tegen een ondrdeeltje (een ambassade) bent. De traditionele ruitengooi akties bij banken voegen daar niets aan toe.

Daarom hebben we heel duidelijk een grens getrokken en geprobeerd via persoonlijke kontakten aan mensen duidelijk te maken dat ze dat ze geen stenen moesten gooien. We hebben er ook over gesproken om mensen die toch gooien op een of andere manier tegen te houden. Dat dit niet gelukt is is onder andere te wijten aan het feit dat nie-

mand ludieke akties had voorbereid. Maar ook omdat je toch de mensen die niet op een vergadering komen niet bereikt.

Voor ons is het duidelijk dat mensen van het autonomen overleg niet deel hebben genomen aan het ruiten gooien tijdens de demo. Het is niet alleen onze verantwoordelijkheid maar die van iedereen om mensen die op het verkeerde moment uit hun dak gaan tegen te houden. Bovendien is iemand in het zwart met een bivakmuts nog niet iemand die je autonoom kunt noemen.

Waarom worden uiterlijke kenmerken wel toegeschreven aan het begrip autonomie en waarom wordt er dan niet ingegaan op de inhoud van dat begrip. Is de bluf! net zo geil op uiterlijkheden als de telegraf. En waarom worden stukken uit het autonomen overleg niet geplaatst en komt er wel een stuk in dat autonomen als kontra-revolutionairen bestempeld.

Er is geprobeert om via discussie stukken in de bladen meer los te maken over wat de ideeën idealen en leefwijzen enz. van autonome mensen zouden zijn. En over wat het begrip autonomie voor iedereen afzonderlijk inhoudt en of je de naam autonomen moet gebruiken. Dingen als een autonoom zwart blok zijn altijd wat afhoudend besproken omdat we geen kopie van de duitse autonomen willen zijn. De situatie in Nederland is anders, zowel bij onszelf als bij de staat en bij het repressie apparaat. De kracht van de duitse blokken hebben we niet, en de interne discussies zijn nog lang niet ver genceg gevorderd.

De sfeer op het autonomen overleg zou hard geweest zijn omdat er over geweld gesproken werd. De enigste keer dat er over geweld gesproken werd op het genoemde overleg was bij de vraag wat we zouden doen als de kit ons zou

verhindert onze route te volgen tijdens de crisis-demo. We hebben toen besloten om dan te proberen door de smeris linies heen te drukken.

Het a.o. zo wordt gesuggereerd zou de sfeer door RAAP gepropageerd doorkruist hebben. Dit terwijl er konstant overleg is geweest tussen mensen van het A.O. en van RAAP. En ook hebben mensen uit het A.O. veel prakties werk voor de demo verricht.

Verder wordt de suggestie gewekt dat we iets met het onderzoeksgroepje en het Fronline tegen maffers of in ieder geval met hun ideologie te maken hebben. Wij hebben nooit de behoefte gehad om daar als A.O. gezamenlijk een standpunt over in te nemen. Wel kunnen we zeggen dat de afzonderlijke mensen uit het A.O. niets met dergelijke groepjes te maken willen hebben. Het A.O. is niet v voor niets een overleg waar gepraat wordt over alle aspecten van het leven, en dus ook over akties omdat akties naar buiten toe gericht toch een belangrijke manier zijn om verder te komen.

Waarom zo'n negatief en ongenueanceerd stuk, kom zelf op het overleg Marc en laat je mening niet afhangen van de indruk van iemand uit je woongroep. Probeer in hemelsnaam niet alles op de grote hoop te gooien.

enkele mensen

HOEZO AUTONOMENBLOK

Gezellig hoor, zo'n autonomenblok tijdens de prinsjesdagdemo. Wat zal dat een positieve uitstraling en mobiliserende werking hebben!

"autonomen" zijn niet zo nieuw als het soms wel lijkt. Rond '80 werd het ook gebruikt, autonomen waren bezig rond Singel 114, autonomen riepen op tot de anti-papen oproer etc. Nu lijkt het echter of het ECHTE autonomenblok is opgestaan, een nieuwe manier van politiek en actie voeren. Inhoudelijk gezien is er echter niet zoveel nieuws onder de zon, de ideeën en leuzen zoals over zelfstandig vorm geven aan je eigen leven, radikale siesteem-strijd, de koppeling persoonlijk-politiek etc. vielen al jaren lang te beluisteren en werden ook prakties vertaald. Waar je vroeger de zgn one-issue bewegingen had (deelstrijden zoals anti-kernenergie, anti-militarisme, kraakstrijd), is er nu meer sprake van een groep mensen uit al die verschillende sociale bewegingen, met als meest waarschijnlijke gemeenschappelijke achtergrond de politieke radikaliteit, die zich onder de noemer autonomen manifesteren, want tsja, het beestje moet toch een naampje hebben. Wat opmerkelijk is, is dat voornamelijk na de overwinning van de Marienburcht en Borssele de autonomen een flinke impuls kregen; rond deze gebeurtenissen stond het geweld centraal, de ideeën van de autonomen een stuk minder. En ik ben bang dat dat exemplarisch is voor de autonomen in Nederland. Na de Marienburcht en Borssele kon je een sfeer proeven van: zie je wel, als we maar solidair en sterk genoeg zijn, dan krijgt de smeris een flink pak rammel, dan 'winnen' we. Zonder naar de specifieke achtergronden en omstandigheden van beide 'hoogtepunten' te kijken, werd het konsept kritiekloos op elke willekeurige situatie toepasbaar geacht. Maar afgezien van deze denkfout, geldt sowieso dat confrontaties met de politie, de staat zo je wilt, niet de graadmeter van het succes van autonome politiek mogen worden. De enige graadmeter die uiteindelijk telt zijn, het kan niet vaak genoeg herhaald worden, de hoofden en harten van de mensen, in hoeverre onze ideeën over dit siesteem, over het invullen van je eigen leven, en over de strijd tegen dit siesteem, door steeds meer mensen worden overgenomen én in praktijk worden gebracht.

Wat er in Den Haag is gebeurd is afgrijselijk, afstotend, en is ronduit een afgang, zware nederlaag voor de radikale politiek. Er lopen volstrekte debielen rond in de beweging- en een beweging die zichzelf serieus neemt mag dat niet accepteren. Als onder dekmantel van autonomie allerlei no-no's hun eigen frustraties komen afreageren, of hun persoonlijke kick komen halen, én dat wordt gepikt, dan zit er flink iets mis. Dit is niet de 'schuld' van 'de' autonomen, of het autonomenoverleg. Ze hebben er echter wel degelijk een flinke verantwoordelijkheid in; als je een militante politiek vostaat en propageert en daarop mensen mobiliseert, dan heb je de kollektieve verantwoordelijkheid voor het verloop van de gebeurtenissen, en van die verantwoordelijkheid moet je je goed rekenschap geven. Zeker omdat geweld binnen de autonome politiek een specifieke positie heeft, en op dit moment een te dominante.

Ik heb mensen bushokjes zien slopen, bij musea gingen de ruiten eruit, een gek probeerde alle stoplichten te slopen, stenen door de ruiten bij McDonalds waar het godverdomme barstensvol mensen zat, triomfantelijk juichend kogelde de bewoners van paviljoen 6, waar de deur duidelijk wagenwijd van heeft opengestaan een paar petten weg, stenen door de ruiten van volle winkels: dit alles heeft niets maar dan ook niets met radikale politiek te maken, werkt alleen maar kontra-productief. Wat zal rechts zich die avond verkneukeld hebben!

Ik heb zelf de meeste autonomenoverleggen afgelopen, en ik geloof in de persoonlijke integriteit van de meeste mensen die daar een autonome politiek gestalte proberen te geven. Den Haag was bedoeld als manifestatie van de autonome ideeën, omdat de meeste mensen van het autonomenoverleg vonden dat tot nu toe geweld een overheersende faktor dreigde te gaan worden binnen de beeldvorming over autonomen. Maar als je dan ziet wat er in Den Haag van geworden is wordt het toch hoog tijd je hoofd stuk te krabben en je serieus af te vragen waar en hoe het mis is gegaan. Waarom geen enkele afspraak is nagekomen. Waarom er zoveel gekken op een autonomenblok afkomen. Waarom die mensen ongestoord hun gang kunnen gaan. Hoe die heftigheids en macho-kultuur te doorbreken. Want het autonome idee is te waardevol om het door dit soort gebeurtenissen om zeep te laten brengen.

Ik baal dan ook ontzettend van de laffe en hiepokriete reactie die enkele mensen van het autonomenoverleg menen te hebben moeten schrijven op het Bluf! stuk van Marc uit Arnhem. De autonoompjes voorstellen als de meest lieve onschuldige kinderen van de wereld, die alleen maar ludiek willen wezen, maar die steeds maar door de grote boze buitenwereld ten onrechte worden beschuldigd en verkeerd begrepen. Als je redeneert dat dit niet de bedoeling was van het autonomenblok/overleg, en dus de autonomen nix kan worden verweten, gedraag je je als een struisvogel.

Als je in de prinsjesdag-bijlage expliciet geweld als een positief axiemiddel propageert (citaat: "Plunderen en rellen zijn slechts middelen om iets duidelijk te maken en om eindelijk iets terug te pakken. Maar pas als deze dingen massaal worden toegepast kan de staat werkelijk worden aangetast" en vervolgens elke verantwoordelijkheid voor het gebeurde afwijst, ben je een politieke onbenul, en een gevaarlijke.

Als je Bluf! verwijt, 'net als de Telegraaf' op uiterlijkheden te geilen, dan draai je de zaken om, want je zou het moeten hebben over het gegeil op uiterlijk vertoon van veel zgn autonomen. Ik vond het ronduit een onsympatiese en oneerlijke rektie, nivo eerste klas middelbare school en het tegendeel van een serieuze aanzet tot de zo nodige politieke discussie over militante politiek in onze verscheurde beweging. Waarmee overigens niet gezegd is dat er geen kritiek op het artikel van Marc te leveren valt.

LATEN WE VAN ONZE FOUTEN LEREN
IPV ZE TE VERZWIJGEN

FOUTEN AANPAKKEN, NIET AFSCHUIVEN!!!

Op 19 september vond er in Den Haag een demo plaats tegen van alles en nog wat. Die demo liep flink uit de klauwen; vooral door toedoen van het autonomenblok. Dat is iets waar Marc uit Arnhem terecht op wijst. Dat hij alle schuld aan het autonomen-overleg geeft is ongenueanceerd. Daarin hebben 'enkele mensen' van het autonomen-overleg gelijk. Over Marc's stuk wil ik het niet hebben, wel over de schijnheiligheid, schoonpraterij en onzin waar die 'enkele mensen' verder mee komen aanzetten.

Het beeld zij van autonomen schilderen is dat van een stel allerliefste, braafste schatjes, de onschuld in eigen persoon, die alleen maar ludieke akties willen organiseren, die 'traditionele ruitengooi akties' niet zien zitten, en voortdurend van allerlei geweldgebruik beschuldigd worden, waar ze eigenlijk niets mee te maken hebben. Overdreven geweldgebruik? Nee, dat doen echte autonomen niet, dat zijn altijd anderen. Hoe komen mensen erbij! Autonomen zijn slechts diegenen die op vergaderingen, waar maar een selekt publiek kan komen (er wordt niet openlijk opgeroepen) met elkaar afspreken braaf te zullen zijn en zich daaraan houden en verder over een rozige toekomst dromen. Een echte autonoom is sowiso iemand die braaf is, wie niet braaf is is geen autonoom. Echte autonomen zorgen slechts voor ludieke akties of amusement, zodat alles rustig blijft en mensen niet-oh hoe stout toch-zelf voor amusement, "stenen dus", zorgen.

Schijnheiligheid is nog een zwakke aanduiding voor deze voorstelling van zaken. Want op het autonomen-overleg lag er wel degelijk een aksent op geweldgebruik. Geweldgebruik is zeer zeker een wezenlijk samenbindend element bij de noemer 'autonomen'. Een paar citaten uit eerdere Zwartes:

"Bij de blokkade axie in Borssele is voor het eerst geprobeerd een scheiding te maken tussen principiële geweldlozen en zij die geweld niet uitsluiten. Er is min of meer toevallig voor het woord 'autonoom' gekozen om die laatste groep aan te duiden." (enkele autonomen in Zwarte 79)

"Plunderen en rellen zijn slechts middelen om iets duidelijk te maken en om eindelijk iets terug te pakken. Sabotage en vernieling kunnen een sterk effect op andere mensen hebben. Maar pas als deze dingen massaal worden toegepast kan de staat werkelijk worden aangetast." (Prinsjesdag, bijlage van autonomen in Zwarte 85).

En waar zijn die helmen, bivakmutsen, knuppels, pijpen etc. anders voor dan ze te gebruiken?

Wie een autonomen-blok binnen een demo organiseert, vrij vertaald: een deel van de demo voor mensen die niet vies zijn van geweldgebruik (hoe terecht ook), om, mocht dat nodig zijn, o.a. de smeris beter op zijn bek te kunnen rammen, en om uit de demo akties te kunnen uitvoeren en de uitvoerders tegen de kit te kunnen beschermen-degene, die zo iets organiseert en in zo'n deel van de demo meeloopt heeft zeer zeker meer verantwoordelijkheid bij het in hand houden van het geweldgebruik en het tegengaan van zinloze vernielingen, dan die demonstranten die bewust niet in zo'n blok meelopen en niet van plan zijn geweld te gaan gebruiken. Het is ronduit ridikuul wanneer 'enkele' mensen zich verschuilen achter de opmerking "wij hebben geen stenen gegooid" en daarom niet méér verantwoordelijk zouden zijn dan wie ook. En zelfs wanneer het autonomenoverleg zo braaf heeft mee georganiseerd met RAAP zoals "enkele mensen" het voorstellen dan nog draagt het autonomenoverleg als mede-organisator meer verantwoordelijkheid voor het mislukken van de demo dan "iedereen". En wat denken "enkele mensen" eigenlijk wel: dat er een paar mensen van achter uit de demo, die slechts op een wandeltocht uit zijn, op het oorlogszuchtige gedeelte van de demo toestapt, aan een of andere bivakmuts vraagt of-ie op wil houden en dat dat dan ook gebeurt. Onzin natuurlijk. En is het "enkele mensen" dan onbekend, dat er mensen voortijdig naar huis zijn gegaan? Is dat geen duidelijk signaal? En is het "enkele mensen" onbekend, dat er niet vanuit de hele demo dingen zijn gedaan? In plaats van de schuld af te schuiven op andere mensen, die niets te verwijten valt, zouden "enkele mensen" moeten toegeven, dat het niet in de laatste plaats voor rekening van het autonomenblok komt, dat er belachelijke dingen zijn gebeurd. Dat toegeven en aan de gemaakte fouten konklusies verbinden zou eerlijk zijn en kan herhaling misschien voorkomen. Door de bijzondere verantwoordelijkheid van het autonomenoverleg te erkennen, kan er wat veranderen. Niet door de gemaakte blunders te negeren. En vergeet niet: fouten maakt iedereen.

"Sowieso is er in de bladen nooit over het bestaan van het autonomenoverleg geschreven", zeggen "enkele mensen". Onzin, in veel alternatieve bladen is in ieder geval na de blokkade in Borssele van het autonomenoverleg melding gemaakt. In de Zwarte nog veel vaker. En ook in de Prinsjesdag-krisiskrant, die met heel veel bladen is meeverspreid, gaat een stuk over zich organiserende mensen.

"Waarom zo'n negatief en ongenueanceerd stuk, kom zelf naar het autonomenoverleg" zeggen "enkele mensen". Een belachelijke opmerking nadat een kolom eerder is gezegd, dat er niet openlijk opgeroepen wordt voor vergaderingen, oftewel: alleen een geselecteerd gezelschap weet ervan. "enkele mensen" impliceren daar mee dat mensen, die niet bij het autonomenoverleg aanwezig zijn, geen kritiek op autonomen mogen uiten, dat de enigen die op autonomen kritiek mogen hebben, autonomen zelf zijn. "Dingen als een autonoom zwart blok zijn altijd wat afhoudend besproken omdat we niet een kopie van de duitse autonomen willen zijn", zeggen "enkele mensen". Twee kanttekeningen hierbij. De suggestie dat autonomenoverleg en autonomenblok maar zijdelings met elkaar te maken zouden hebben zo van 'eigenlijk wilden we 't helemaal niet' is lachwekkend. Wanneer "enkele mensen" beweren dat autonomen hier geen "kopie van de duitse autonomen" willen zijn, betekent zijn, betekent dat niet, dat dat ook niet zo is. Dat sinds een tijdje opeens een hele hoop mensen met bivakmutsen en zwarte helmen bij elkaar gaan zitten/lopen, komt niet zomaar uit de lucht vallen. En het is nu eenmaal niet zo, dat de hele wereld al sinds lange tijd met bivakmuts en demonstreert en dat dat alleen nog niet tot Nederland was gedrongen. Het valt niet te ontkennen, dat er een duidelijke samenhang bestaat tussen de ervaring van militant verzet in de BRD en de hele tam-tam rond "autonomen" hier. Kijk alleen maar naar waar zowel in de Bluf! als in de Zwarte het meeste buitenlandse nieuws vandaan komt, waar aanduidingen als "Revolutionaire Cellen", "Autonome Cellen", de stijl van verklaringen, "Wij hebben.....Commando zus en zo", vandaan komen. En vergeet niet, dat in stukken die rond Borssele zijn geschreven uitdrukkelijk op de duitse autonomen en zwarte blokken als voorbeeld is gewezen. Wanneer de navolging zo duidelijk is, ook bij de demo op 19 september in Den Haag (waar bv. een spandoek 'Vuur en vlammen voor deze staat' met rode ster en machinegeweer werd meedragen), is het dan zo absurd om dat wat hier voor autonomen door gaat met autonomen in de BRD te vergelijken? het lijkt me niet. En zo lijkt wel meer niet te kloppen aan het wel erg doorzichtige stuk, dat als verdediging van het autonomenoverleg zou moeten dienen.

Iemand

PS Ik twijfel alleen aan de oprechtheid van degenen die zich op zo'n goedkope manier proberen schoon te praten, niet aan de goede bedoelingen van autonomen, autonomenoverleg en de organisatoren van de demo op 19 september.

ANTI-FASCISTIESE STRIJD IN NEDERLAND

Dit stuk gaat over anti-fassistische strijd in Nederland. Voor een gedeelte tot stand gekomen naar aanleiding van de gebeurtenissen rond de Blauwe Aanslag, maar de strekking gaat verder, moet ook verder gaan.

DEN HAAG

Verwarrende discussies, verwarrende ervaringen, verwarrende realiteit.

Een groot kraakpand aan het centrum van Den Haag wordt dagenlang belegerd, kapot gegooid.

Daar houden anti-fassisten zich al mee bezig. Maar wat bij fassisme ook wezenlijk is, is de voedingsbodem die voor fassistische ideeën bestaat. Er kunnen 100 overtuigde neo's rondlopen als hun ideeën geen weerklank vinden, of niet gepikt worden, dan verdwijnen ze sneller en effectiever (ook al zal daar de nodige, harde strijd voor nodig zijn), dan als er 10 overtuigde neo's rondlopen die wel hun ideeën zien aanslaan. De anti-fassistische

ponenten van een verwerpelijke, mensvernietigende ideologie. Maar de strijd tussen de ideeën woedt elke minuut van de dag, en dát is toch waar onze kracht zou moeten liggen!

Fassisme komt niet uit de lucht vallen. Binnen de kapitalistische staten zijn de fassisme-versterkende mechanismen geïntegreerd. Een kapitalistisch systeem kan niet be-

Het is al 7 jaar gekraakt, de verstandhouding met de buurt is altijd 'goed' genoemd. Hoe heeft dit toch kunnen gebeuren?

De meningen verschillen. De één ziet het als een georganiseerde, doelbewuste fassistische aanval, die een brede uitstraling tot gevolg kan hebben. De ander verklaart het voornamelijk uit het feit dat de FC den Haag supporters niet naar Amsterdam mochten, en diezelfde supporters nu hun 'wraak' kwamen halen op 'amsterdammers die onze binnenstad lopen te vernielen'. Weer anderen betitelen het als verlate zomerrellen, de traditionele jaarlijkse uitlaatklep voor alle mogelijke soorten opgekropte frustratie en agressie. Maakt het eigenlijk wat uit?

Volgens mij niet wezenlijk. Waar het om gaat, is dat er blijkbaar een hoop mensen te mobiliseren zijn op fassistoïde ideeën, om een kraakpand, demonstranten, punx, axievoerdersters aan te vallen. In hoeverre daar fassistische groepen of personen betrokken zijn doet wel degelijk ter zake, om te weten wat de werking van hun organisaties, en het resultaat van hun propaganda is.

groepen hebben zich tot nu toe voornamelijk bezig gehouden met de organisatie structuren van het fassisme, hun activiteiten na te gaan en te verhinderen en hun politieke propaganda en rekrutering te saboteren. Wat tot nu toe te weinig is gedaan, is de overeenkomsten duidelijk te maken tussen openlijke, duidelijke fassistische uitingen, en de geïntegreerde fassistoïde elementen en mechanismen van het huidige systeem: de voedingsbodem.

Waar een lange-termijn anti-fassistische strijd zich in mijn ogen op moet richten is die voedingsbodem van het fassisme. Anti-fassistische strijd mag geen strijd zijn om 'de macht op straat alleen! Wie die 'macht op straat' heeft is van groot belang; het bepaalt in grote mate in hoeverre je je eigen ideeën, gevoelens, idealen openlijk kan uitdragen, beleven. Maar de macht zit nog altijd in de hoofden en de harten van de mensen!!!!

Konfrontaties op straat met fassisten zijn belangrijk, voor je eigen kracht, je motivatie, de ideeën en het leven waar je voor staat, maar sowiso omdat fassisme nooit, nooit ook maar een millimeter speelruimte mag krijgen.

Net zoals een confrontatie met de politie of met het leger gaat het daarbij echter om een gevecht met overduidelijke, haast symbolische ex-

staan zonder een reactionair beïnvloede massa, een nog steeds doelbewust reactionair beïnvloed wordende massa. Elke dag wordt je gekonfronteerd met de sociale en psychologische beïnvloedingsmechanismen van dit kapitalistisch systeem. Een maatschappij waarin status is gebaseerd op van tevoren vastgestelde uiterlijkheden. Status wordt ontleend aan een betaalde baan, aan inkomen, aan macht, aanzien. De vraag naar het waarom wordt niet gesteld, mag niet gesteld worden. Als je je status niet op de 'normale' manier kan verkrijgen, dan zoek je naar iets anders, maar wel langs dezelfde lijnen. Die afgrijselijke mannelijkheid, geweld, rassisme, hetero-terreur, al die normen en waarden die van jongs af aan erin gepompt worden. Kijk maar es hoe sterk ook binnen ons wereldje grootspraak, belangrijk doen, heftig doen, jezelf profileren aanwezig zijn, én hoeveel mensen daarin trappen.

Het uitspelen van bevolkingsgroepen, prestatiedwang, de dominantie van mannelijkheid, sexismen, rassenhaat, voldoende zondebokken als afleiders van onlustgevoelens, nationalisme, grootschaligheid, de werking van de burgerlijke media zijn allemaal noodzakelijke voor de instandhouding van de sprookjes en leugens van een op vernietiging gebaseerd systeem. Een systeem trouwens, dat er tot nu toe aardig in is geslaagd deze wezenlijke fassistoïde elementen te depolitiseren en van hun onderlinge samenhang te ontdoen.

Fassisme is een wezenlijk onderdeel van dit systeem. Anti-fassistische strijd betekent dus strijd tegen dit systeem. De voedingsbodem moet worden weggenomen en onze alternatieven moeten duidelijk zijn!

STORM OVER

AANSLAG

Veel mensen uit het land komen naar De Aanslag om er tegen het fascisme te vechten. Er heerst daar binnen op bescheiden schaal een soort "vrij kommunisme", waar het eten en drinken gratis is en wat er is gedeeld wordt; geld speelt veel minder een rol dan gewoonlijk. De saamhorigheid groeit onder de mensen die allemaal iets te doen hebben.

Fascisme is meer dan alleen de CD of andere klubjes. Ook de overheid deelt pasjeswetten uit, voert "voordeurdelerskortingen" in enzovoort. Van diezelfde overheid een verbod eisen op de CD is dan ook onzin, temeer omdat het fascisme altijd weer in andere vormen op zal duiken zolang het niet fysiek is uitgeroeid of onmogelijk wordt gemaakt.

In de huidige discussie over fascisme komt een interview met Durruti door de journalist Van Paassen goed van pas. Deze spaanse anarchist die -als man zonder zitvlees- een afkeer had van bestuursorganen, organiseerde in juli 1936 een kolonne en trok daarmee naar het Aragon-front om te vechten tegen de fascistiese rebellen onder leiding van Franco. In het nu volgende interview, dat begin augustus 1936 werd gemaakt, voorziet Durruti al duidelijk de elementen -vooral in het eigen kamp- die de revolutie in gevaar brengen.

"Nee, we hebben de fascistena nog niet op de vlucht gejaagd", antwoordt Durruti zonder omwegen, als ik hem vraag wat de kansen zijn voor een overwinning op de fascistiese rebellen. "Ze hebben Zaragoza en Pamplona. Daar zijn arsenalen en munitiefabrieken. We moeten Zaragoza innemen en dan naar het zuiden oprukken tegen Franco, die ons vanuit Sevilla tegemoet zal komen met zijn buitenlandse legioensoldaten en Marokkanen. Binnen twee of drie weken zullen wellicht beslissende slagen worden geleverd."

"Twee, drie weken?" vraag ik beduusd.

"Ja, of een maand misschien. Deze burgeroorlog zal toch minstens nog de hele maand augustus duren. De massa is gewapend. Het leger telt niet meer mee. Er zijn twee kampen: burgers die vechten voor de vrijheid, en andere burgers die rebellen en fascistena zijn. Iedere arbeider weet dat als het fascisme overwint, er niets dan hongersnood en slavernij zal heersen. Maar ook de fascistena weten wat hun te wachten staat als ze worden verslagen. Daarom is het een meedogenloze strijd zonder genade. Waar het ons om gaat, is het fascisme de kop in te drukken, het uit te schakelen en te verdrijven, zodat het nooit meer de kop opsteekt in Spanje. We zijn vastbesloten om voorgoed een eind te maken aan het fascisme. Ook als dat de regering niet zint", voegt hij er grimmig aan toe.

"Waarom zeg je 'ook als dat de regering niet zint'? Bestrijdt de regering de fascistiese opstand dan niet?" vraag ik nogal verbijsterd.

"Er is geen regering ter wereld die het fascisme ooit tot het bittere eind bestrijden zal. Als de bourgeoisie merkt dat de macht haar ontglipt, neemt zij haar toevlucht tot het fascisme om zich te handhaven. De liberale regering van Spanje had

allang korte metten kunnen maken met de fascistiese elementen in de samenleving", vervolgt Durruti. "In plaats daarvan hield zij hun een hand boven het hoofd, treuzelde zij en sloot zij kompromissen. Zelfs nu nog zitten er mensen in de regering die het op een akkoordje zouden willen gooien met de fascistiese rebellen. Je weet immers maar nooit", voegt hij er grinnikend aan toe, "de huidige regering zou deze opstandige krachten wel eens hard nodig kunnen hebben om de arbeidersbeweging neer te slaan."

"Dus ook als de huidige rebellie zou worden verslagen verwachten jullie opnieuw moeilijkheden?" vraag ik.

"Enige tegenstand verwachten we wel", beaamt Durruti.

"Van wie dan?"

"Van de bourgeoisie natuurlijk. De burgerlijke klasse zal het niet leuk vinden als wij de revolutie doorzetten."

"Jullie gaan dus door met de revolutie? Maar Largo Caballero en Indalecio Prieto (twee socialistiese leiders) zeggen dat het Volksfront alleen bedoeld is om de republiek te redden en de republikeinse orde te herstellen."

"Dat mag dan de mening zijn van deze heren. Wij syndikalistena, wij vechten voor de revolutie. Wij weten wat we willen. Het zegt ons niets dat er ergens op de wereld een Sovjet-Unie bestaat, voor wier rust en vrede de arbeiders in Duitsland en China door Stalin zijn opgeofferd aan de fascistiese barbaarsheid. Wij willen de revolutie hier in Spanje, nu meteen, en niet misschien na een volgende europese oorlog. Wij bezorgen tegenwoordig met onze revolutie Hitler en Mussolini veel meer hoofdbreken dan het hele Rode Leger van Rusland bij elkaar. Wij geven de duitse en italiaanse arbeidersklasse een voorbeeld van hoe je met fascisme moet omgaan."

"Verwacht je enige hulp van Frankrijk of Engeland, nu Hitler en Mussolini de rebellen beginnen te ondersteunen?" vraag ik.

"Ik verwacht van geen enkele regering ter wereld enige steun voor een revolutie van het vrije kommunisme", antwoordt hij scherp. "Misschien dat de belangentegengestelingen tussen de verschillende vormen van imperialisme enige invloed hebben op onze strijd. Dat is heel goed mogelijk."

Franco doet zijn best om Europa in het konflikt te betrekken. Hij zal niet aarzelen om Duitsland tegen ons op te zetten. Maar wij verwachten van niemand enige hulp, zelfs niet van onze eigen regering als het erop aankomt."

"Kunnen jullie alleen winnen?" vraag ik recht op de man af.

Durruti antwoordt niet. Hij strijkt met zijn hand over zijn kin, zijn ogen gloeien.

"Jullie komen bovenop een puinhoop te zitten, ook al winnen jullie", waag ik het zijn dromerij te onderbreken.

"Wij hebben altijd in krotten en holen gewoond", zegt hij kalm. "Wij zullen ons wel een tijdlang weten te redden. Want je moet niet vergeten dat wij ook kunnen bouwen. Wij zijn het, de arbeiders, die de paleizen en steden hebben gebouwd, hier in Spanje, in Amerika en overal elders. Wij kunnen er nieuwe voor in de plaats bouwen. Nieuwe en betere. Wij zijn helemaal niet bang voor puinhopen. De aarde zal ons deel zijn. Daar bestaat niet de geringste twijfel over. Laat de bourgeoisie haar eigen wereld maar in de lucht laten vliegen voordat zij van het toneel van de geschiedenis verdwijnt. Wij dragen een nieuwe wereld in ons hart.. een wereld die met de dag groeit."

In de verte klinkt het gerommel van kanongeschut.

(Interview door Pierre van Paassen in Toronto Daily Star, 18 augustus 1936)

EEN VERBOD VOOR FASCISTIESE ORGANISATIES?

Nu de roep om een verbod van fascistiese organisaties in Nederland weer opbloeit, als reactie op een toename van fascistiese actien gefok, lijkt een bespreking van de onlangs in de BRD verschenen brosjure 'Wat is revolutionair anti-fascisme?' zinvol. Daarin wordt uitgebreid op verbodskampanjes ingegaan. Hieronder een aantal ideeën uit de brosjure, waarbij duitse voorbeelden door nederlandse zijn vervangen.

Er moet een verschil worden gemaakt worden tussen "serieuze" en terroristiese fascistien (CD/CP aan de ene kant, Nationaal Jeugdfrent, NVU, Vikingjeugd aan de andere kant). De "serieuze" groepen zijn wegbereiders voor een politiek van de burgerlijke partijen, die ze wel willen, maar niet durven te uiten. Na de propagandistiese voorbereiding van hun politiek en verkiezingssuksessen (bv. CP in parlement en raden) worden ideeën over buitenlanders, vluchtelingen etc. onderdeel van officiële politiek. Er bestaan persoonlijke kontakten tussen burgerlijk rechts en openlijke fascistien (bv. VVD-lid /staatssecretaris Ploeg bij de World Anti-Communist League). Er bestaan geen principiële verschillen tussen burgerlijke en fascistiese opvattingen; de laatste zijn slechts konsekwenter. Een verbod van fascistiese groepen zou dus burgerlijke partijen de mogelijkheid ontnemen, om hun reactionaire ideeën door fascistien te laten voorbereiden.

De funktie van terroristiese fascistien is anders (al zijn de overgangen naar "serieuze" groepen vloeiend). Ze dienen ertoe, om reaktionaire politiek als "gouden middenweg" te verkopen. Ze worden bovendien gebruikt om allerlei vuile klusjes op te knappen. (bv. een fascist die voor de haagse smeris bij linkse groepen inbrak (Zwarte 4), fascistien als ondersteuning bij politie-optredens (Lucky Luik 1982, Dodewaard 1981, Paus-demo, Blauwe Aanslag) om verzet lam te leggen en links bang te maken.

Wanneer in de BRD soms toch fascistiese organisaties verboden worden, is dat in de eerste plaats om anti-facistiese protesten wind uit de zeilen te nemen en heeft de staat de mogelijkheid zich als o zo demokraties voor te doen, terwijl zo'n organisatieverbod voor fascistien nauwelijks gevolgen heeft. Leden en propaganda blijven grotendeels ongemoeid; onder een andere naam of in een andere organisatie kunnen ze hun werk

gewoon voortzetten. Fascisme wordt kortom niet echt aangepakt.

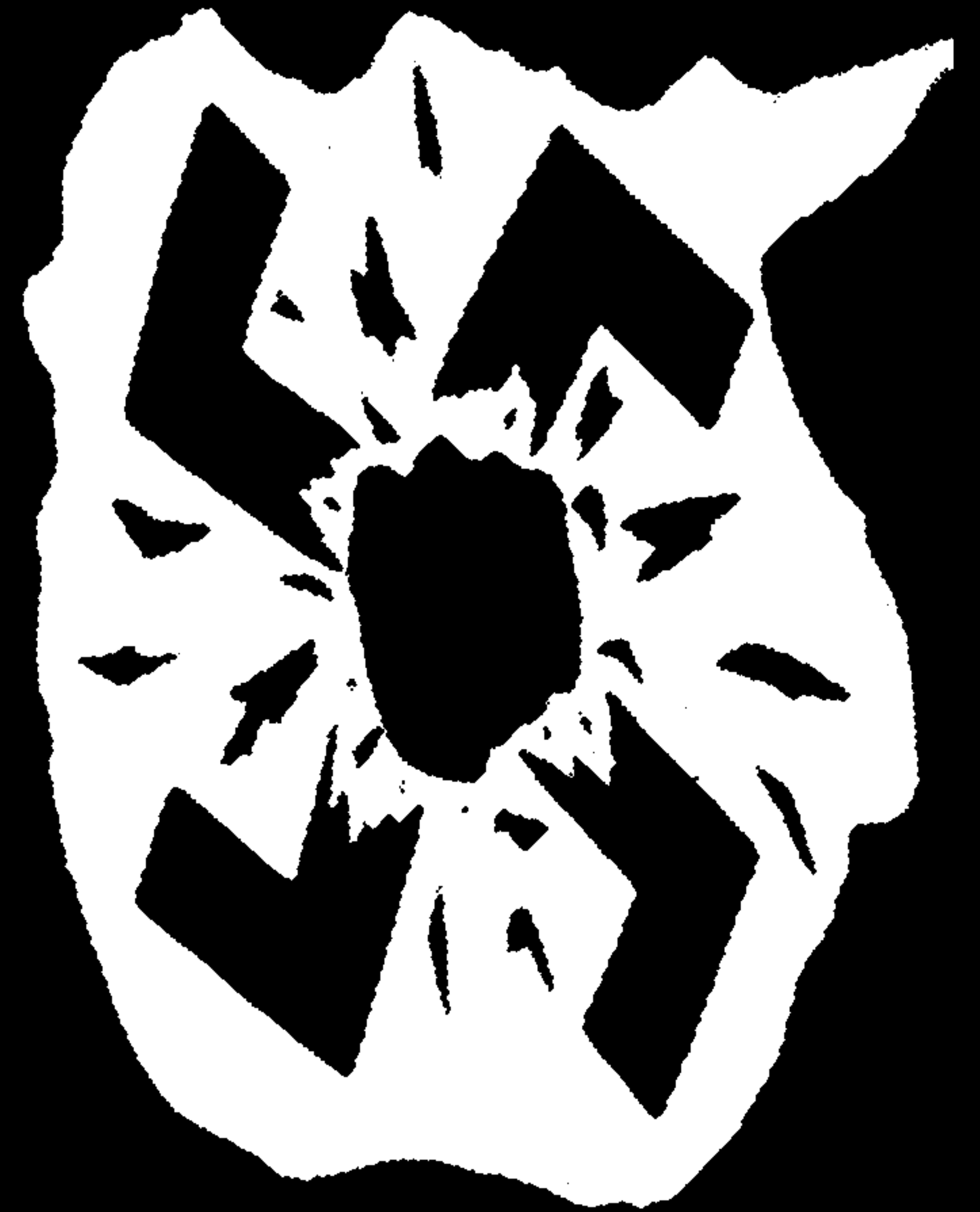
Het moet niet gaan om het verbieden van fascistiese organisaties, maar om opduikend fascisme en optreden van fascistien te bestrijden. Fascistiese propaganda en terreur komen ook los van organisaties voor. Nazi-skins zitten vaak niet in organisaties, de uitbarsting van vreemdelingenhaat in plaatsen zoals Stevensbeek (waar tegen de komst van vluchtelingen wordt geageerd), de toestanden rond de Blauwe Aanslag zijn grotendeels het werk van mensen die niet in fascistiese organisaties zitten, maar wel fascistiese ideeën in praktijk omzetten en met georganiseerde fascistien meewerken.

Wanneer je een verbod van fascistiese organisaties eist, kan je wel eisen dat dat op grond van hun fascistiese ideeën moet gebeuren, maar je moet dan niet vergeten dat je misschien dusdanig de publieke opinie kan bewerken, dat ze om een verbod niet heen kunnen maar je hebt er uiteindelijk geen greep op, wat voor verbod er komt. Een verbod op grond van fascistiese ideeën is onwaarschijnlijk, omdat de staat dan (deels) zichzelf en staatsdragende groepen (bv. het milieu van Ploeg, het OSL) zal moeten verbieden. Onwaarschijnlijk is het ook vanwege de kontinuiteit van het fascisme tot 45 en de staat die erna bestaat (bv. nazi's als Prins Bernhard, Luns, Eindhoven (eerste directeur van de BVD), de Quay (die in de oorlog met de nazi's aanpakte en later premier was), sociale voorzieningen/lijmiddelen, die door de nazi's tijdens de bezetting zijn ingevoerd en later door Drees weer uitgebouwd, het korporatieve staatsmodel (met SER en andere overleggen" voor onderonsjes tussen kapitaal, staat en de top van de vakbeweging), de strijd tegen het bolsjewisme en een verenigd Europa.....).

Bovendien zal de staat zich de mogelijkheid niet laten ontnemen, om ook andere, linkse, organisaties die lastig zijn, aan te pakken. Wat nu in Nederland al gebeurt met wijziging van art. 140 WvS Dit artikel heeft een ruimere inhoud gekregen (mede) om gehoor te geven aan de anti-facistiese verbodskampanje tegen CP en Volksunie van een paar jaar geleden. Inmiddels is nu al vóór de invoering het artikel tegen een aantal mensen uit Nijmegen ingezet ivm. de Marienburcht.

Dit alles wil niet zeggen dat er wat tegen een verbod van fascistiese organisaties is, wel dat onzinnig is om het als eis te stellen..

Het zou er om moeten gaan, reaktionaire en fascistiese ideologie te bestrijden, dwz. strijd tegen de afkeer van alles wat anders en onbegrijpelijk is, tegen de roep om meer autoriteit en orde, tegen de alom aanwezige produktie-, woon-, recreatie-bajussen, tegen de huidige staat.

En dus geen gebruik maken van de huidige staatsmacht? Als het even kan ja, maar de gebeurtenissen rond de Blauwe Aanslag toonden in het klein, wat bv. in Spanje in 1936 al in het groot vertoond werd: dat delen van het staatsapparaat en nazi's twee handen op een buik zijn, maar dat, wanneer het echt mens is, je wel een monsterverbond zal moeten aangaan met die staatsdragende krachten, die de burgerlijke democratie willen handhaven. (buurtkomitees, soft-police, sociaal-demokratie, een door sociaal-demokraten gedirigeerde smeris (bv. het optreden van Verduyn/Lunel en Duyvesteijn). Ook al kleven er massa's bezwaren en gevaren aan, om met zulke 'bondgenoten' in zee te gaan-het kan onvermijdelijk zijn, uit lijfsbehoud. Bij 'beperkte' gevallen als de toestanden rond de Blauwe Aanslag zou een sterk anti-facistiese beweging (sterk zowel qua verworteling in de bevolking, als qua kracht op straat) misschien nog wel uitkomst kunnen bieden, maar in ieder geval tonen de gebeurtenissen aan dat bepaalde principes beperkt houdbaar zijn, dat er grenzen overschreden werden/moesten worden, waar waarschijnlijk niemand nu al op gerekend had.

den bosch

PAPENHULST

Het bijna tien jaar geleden gekraakte ex-ziekenhuiskompleks de Papenhulst wordt bedreigd in haar voortbestaan! Al jarenlang worden er onderhandelingen gevoerd om te komen tot overeenstemming tussen de 40 bewonersters en de eigenaresse (sinds 1980 de gemeente Den Bosch). Pas geleden nog leek die overeenstemming bereikt via een huurkontraat en een verbouw van het pand voor 40 personen. Dat heeft een hoop compromissen opgeleverd van de zijde van de bewonersters maar uiteindelijk (na jaren) was het toch zover.

Er was nog maar één probleem. Sinds juli 1985 worden alle kraakpandbewonersters in Den Bosch gekort op hun eventuele uitkeringen volgens de zogenaamde krakerskorting. De woonkosten van krakersters worden ontkend en daarom in mindering gebracht op hun uitkering. In heel veel andere steden werden hier konstrukties voor bedacht en oplossingen gevonden om die kortingen geen doorgang te laten vinden, echter in Den Bosch leverden talloze gesprekken tussen de krakersters en de gemeentelijke sociale dienst (direkteur Frerichs) niets op. De kortingen bleven. Dit belemmerde de onderhandelingen, om te komen tot een huurovereenkomst op de papenhulst, maar uiteindelijk leek het erop dat die krakerskorting, via een interimkontraat (een overgangsregeling van het moment van de verbouw tot en met het moment dat het definitieve huurkontraat zou ingaan), opgeheven zou worden.

Op het laatste moment echter, vlak voor de overeenstemming en het indienen van de bouwplannen bij de provincie (HID) kwam de sociale dienst terug op haar toezeggingen. Dit betekent dat wij de krakerskorting houden tot en met de oplevering van het pand. Terwijl wij een groot gedeelte van het werk op onze eigen nek hebben genomen via zelfwerkzaamheid. Bovendien dreigen wij, na verbouw, onder de voordeurdelersregeling te vallen. Dit is voor ons onverteerbaar. De kortingen zorgen er namelijk voor dat onze woonlasten stijgen tot bijna de helft van het uitkeringsniveau. En aangezien vrij veel mensen op de paap aangewezen zijn op die (RWW)uitkering is het wonen voor de laagstbetaalden op de paap onmogelijk geworden. Daarom hebben wij elke medewerking om te komen tot een huurkontraat opgeschort totdat de gemeentelijke sociale dienst de kortingen opheft.

Inmiddels hebben we ook B&W tegen omdat dit kollege zich achter de sociale dienst heeft geplaatst. Zoals het er nu naar uitziet zullen wij de verbouw van de paap tegenhouden. Op zoek naar de reden van deze botte gemeentelijke houding om de paap te verbouwen (want ze weten al sinds 1985 dat wij onmogelijk akkoord kunnen gaan met een huurkontraat plus kortingen) hoorden wij van het feit, dat ze de paap eventueel willen verkopen aan een belegger. Zo is de gemeente van ons af en het levert de bijna failliete gemeente enkele miljoenen op. Hier zullen wij ons tot het uiterste tegen verzetten want het niet doorgaan van dit huurkontraat betekent voor ons niet het einde van de paap. Wij hebben in deze tien jaren zeer veel opgebouwd. We hebben zelf geschikte woon- en werkruimte gemaakt voor die mensen die overal elders aan de kant gezet worden, en dat laten we ons niet afpakken door een gemeente (bestuurd door pvda en cda) die zwemt in wanbeleid & bezuinigingen op sociale voorzieningen.

De stad Den Bosch, die alleen nog maar denkt aan middenstand, bedrijfsleven, toeristen & hoge inkomensgroepen. Jarenlang hebben wij serieus gepoogd om een oplossing te zoeken en die was op een haar na bereikt. We voelen ons misleid en gebruikt en zullen nu alles op alles zetten om op een andere manier onze leef-woon en werksituatie te bevechten. Mogelijk heden zijn er zat. Geld is het probleem en precies dát hebben we tegen. Voor de gemeente is de paap een winstobject geworden. Vanwege hun wanbeleid moeten wij wijken. Dat nooit; we vragen om ieders steun en solidariteit in de vorm van bijvoorbeeld een protestbrief naar het pvda-cda kollege van Den Bosch (Markt 1, Den Bosch). Verder hopen wij dat jullie jezelf op de hoogte willen houden door datgene te lezen wat wij, vanaf nu wat regelmatig, naar buiten zullen brengen. Bedankt alvast en tot ziens in Den Bosch.

de paap-bewonersters.

info: 073 - 136921

rotterdam ROOFOVERVAL IN KRAAKKAFEE

Maandagnacht, iets na één uur, is het kraakkafee aan de Corverstraat schoongeveegd door agressieve smerissen (waaronder stafleden!) van bureau Marconiplein.

Volgens de smerissen kwamen ze de boel dichtgooien i.v.m. de horecawet, maar daar trappen we mooi niet in! Laten ze eerst maar eens duidelijk maken waarom ze de deur inbeuken zónder de benodigde papieren en waarom ze zich niet wilden legitimeren.

Ze waren + met z'n twaalfen, de hondenwagen kwam en een hond is naar binnen gebracht. Een hond van ons kreeg een trap tegen d'r ribben en de bezoekers zijn naar buiten gemept. Iedereen is nog redelijk heel, behalve één jongen die bewusteloos werd geslagen en die nu nog een dikke rooie neus heeft.

De smerissen hebben anderhalve krat bier, één fles wijn en een paar posters meegesnaaid, zonder een ontvangstbewijs achter te laten.

Buro Marconiplein staat in de wijk bekend om haar gewelddadig, racistisch en corrupt optreden tegen buitenlanders, kleine middenstanders, koffiehuisen en dronkelappen.

Een buurtbewoonster: "Ze stonden bij mij ook eens voor de deur, omdat ik hasj zou verbouwen. Ik zeg ik ben al 72, wat denk je wel niet".

Toen we woensdag weer opengingen is het rustig gebleven. Ondertussen is er contact geweest met de Combinatie, de advocaat, het Justitieel Klachtenburo en de wijkagent (haha).

leiden KORTE MARE 24 ONTRUIMD

In 1984 werd Korte Mare 24 gekraakt. Behalve om te wonen, werd de benedenruimte gebruikt als info winkel kraakkafee, ruimte voor feesten, manifestaties en tentoonstellingen, en er was een doka. Nadat een Zwarte-feest eind '85 op rotzooi met nazi-skins uitdraaide, zakten de activiteiten al snel in, ook door het grote verloop en onderlinge meningsverschillen. De eigenaar liet het pand de hele tijd met rust. Dit voorjaar fikte opeens het pand af, waar eigenaar de Rooij z'n bedrijf had voortgezet (waardoor de Korte Mare leeg was komen te staan)-een brandstichter werd opgepakt- en de Rooij eiste zijn pand terug. De bewoners dachten zijn eis te ontcrachten door de

benedenverdieping terug te geven. DE Rooij eiste aansluitend per kort geding dat ook de rest ontruimd zou worden. De rechtbank willigde deze eis in, maar de gemeente zou voor vervangende woonruimte moeten zorgen. De burgemeester besloot met politie-assistentie voor de deurwaarder (en dus met een ontruiming) te wachten tot de zaak in hoger beroep is behandeld. Omdat zodoende de ontruiming op 1 oktober niet doorging, besloot de Rooij samen met aannemer Bey door ramen en sanitair te slopen de bewoners eruit te werken. Dat gebeurde 's morgens 2 oktober. De politie keek voornamelijk toe en maakte pas later na aandringen procesverbaal op. Het zou mee kunnen spelen dat de Rooij zijn advocaat niet heeft betaald en daarom wel eens zelf in hoger beroep z'n zaakjes zou hebben moeten verdedigen. Zeker speelt mee, dat Bey de aannemer is. Al vaker leverde dit aannemingsbedrijf een actieve bijdrage aan het met geweld verbijzen van krakers in Leiden. Hij had al sinds een aantal weken toegang tot de benedenverdieping, alleen door een glazen deur van het nog gekraakte gedeelte gescheiden.

De bewoners hebben zich bij de politie over eigenaar, aannemer en politie beklagd, en hebben het huis verlaten. In de raad zullen vragen worden gesteld.

MEDEDELING VAN DE KNIPSELKRANT MEDEDELING VAN DE KNIPSELKRANT MEDEDELING VAN DE KNIPSELKRANT MEDEDELING

In de maanden augustus en september zijn voor het eerst op grote schaal honderden exemplaren van de knipselkrant via de PTT in beslag genomen.

Al jaren lang loopt er een campagne tegen het RVF en de knipselkrant. Deze organisaties hebben tot doel, het enorme tekort aan inzicht in revolutionaire theorie aan te vullen in dialektiese verbinding met de praktijk. En daarom wordt er tegen deze beide organisaties een psychologische oorlog gevoerd, die markante vormen begint aan te nemen en langzaam maar zeker een hoogtepunt bereikt.

Enkele feiten aan de hand van citaten:

*zelfstandige vleugel van de RAF in Nederland opgericht. RAF-Nederland krijgt steun van het RVF (die Welt)

*er bestaat in Nederland geen wettelijke regeling, die een publicatieverbod van verklaringen inzake terrorisme mogelijk maakt. (le Soir)

*2 Amerikaanse agenten komen bij een kameraad van de knipselkrant op bezoek onder beschuldiging van lidmaatschap van de legale RAF.

*het RVF, dat inmiddels tot een centrale met internationale verbindingen is uitgegroeid. (de telegraaf)

*op het Europese vasteland geven oa. Duitse terroristen de voorkeur aan Nederland en er wordt gewezen op de logistieke verbindingen die er bestaan van Duitse terroristen met terreurgroepen (Kriminalistik)

*twee Nederlandse terreurorganisa-

ties.....en het RVF juichen harde akties tegen doelen van de westerlijke verdediging toe. (newsweek)
*...ontstaat er uit reisbewegingen de indruk, dat er momenteel een aantal sympatisanten van de RAF en soortgelijke terreurgroepen in Nederland zijn. (cri)

*het eigenlijke initiatief voor deze bijeenkomst komt waarschijnlijk van de illegale kommando-centrale van de RAF. Dit vermoeden wordt gestaafd door de publikatie van de kongresstukken in het alternatieve blad de knipselkrant nr.34 (BKA)

*'ligne rouge' en de knipselkrant, militante bladen van de beweging, kwamen naar aanleiding van het kongres met extra-edities uit.

*bewijs voor een Europese samenwerking op publicitair gebied zijn het blad ZK en de het Nederlandse tijdschrift de knipselkrant. (VS-bericht)

*de CCC zou contact hebben met de knipselkrant en met een van haar redakteurs (AD)

*RVF zit misschien achter de TNT-smokkelaffaire (AD) arrestatie van de redakteur van de knipselkrant (AD)

*de springstof was besteld door iemand in Groningen, die de vermoedelijke chef van het RVF is. Deze persoon is eveneens betrokken bij de publikatie van het linksextreme tijdschrift, de knipselkrant (die Welt)

*de betekenis van het Nederlandse tijdschrift knipselkrant voor de familie van RAF-leden werd gisteren tijdens het proces in Frankfurt uit de doeken gedaan. (ga)

*hij houdt bijna uitsluitend kon-

takt met mensen met gelijke opvattingen en hij is geabonneerd op linkse bladen zoals de knipselkrant; deze worden grotendeels echter achtergehouden. (gm)

*Holland, rustplaats voor terroristen (die Welt)

*in Nederland bestaat er zo'n groepje sympatisanten; dit blijkt uit de in Groningen verschijnende knipselkrant, die standpunten van de RAF publiceert. (nvhn)

*is de RAF in de stad ondergedoken? er bestaan aanwijzingen, dat verschillende lokaliteiten gehoord worden om als mogelijke schuiladressen te kunnen dienen (nvhn)

*minder verkapt waren de aanwijzingen in war-news. we worden binnenkort sowieso terrorisen, staat in war-news te lezen (der Spiegel)

*een allerminst onschuldig publicatie-orgaan, dat ter ondersteuning van de RAF werd opgericht. in het blad staat af en toe zelfs een oproep om deze of gene dood te schieten (AD)

*herhaaldelijk hebben buitenlandse regeringen er op aangedrongen, tegen de knipselkrant stappen te ondernemen, aangezien ze hulp verleent aan terroristen, die van de spele wetgeving hier ten lande gebruik maken. (de Waarheid)

*de Nederlandse vleugel van de CCC is bij de knipselkrant te vinden.

Werden de pamfletten van de CCC bij de knipselkrant gedrukt? Huiszoeking in het kantoor en de privé-woning van de redakteur van de knipselkrant.

*de politie heeft natuurlijk grote

belangstelling voor deze tijdschriften. Ze hoopt zo in het terroristische netwerk te kunnen doordringen. Meestal zijn die bladen het zichtbare gedeelte van een terroristische ijsberg (le Soir)

*dat de knipselkrant wordt uitgegeven door het links-extreme kollektief RVF. de bovengenoemde redakteur is de drijvende kracht achter deze beweging, hij wordt ervan verdacht lid te zijn van een terroristische organisatie die tot doel heeft aanslagen te plegen tegen zaken en personen (interpol)

*het nederlandse blad de knipselkrant heeft tot revolutionaire terreurdaden opgeroepen en een lijst gepubliceerd met namen van militairen en ambtenaren bij het ministerie van defensie in Bonn (die Welt)

*alle aangeklaagden waren in het bezit van illegaal drukwerk, zoals het ondergrond-blad de knipselkrant. Als bijzonder bewijs voor hun lidmaatschap geldt de naamsgeving strijdende eenheid cresco cepa gallande, aangezien in een exemplaar van de knipselkrant, dat ter plekke werd gevonden, deze naam ook opduikt. (pb)

*experts van de veiligheidsdienst beriepen zich oa. op een oproep in het juli-nummer van het scene-blad knipselkrant. daarin werd opgeroepen de aanval tegen het hart van de staat te openen - klassenjustitie als instrument van de kontrarevolutie (die Welt)

*oproepen in bladen van de beweging zoals het in Nederland verschijnende en met een Duits bijvoegsel voorzien blad de knipselkrant, om nieuwe aanvallen tegen het repressieapparaat te starten, beschouwt het BKA doorgaans afkomstig uit RAF-kringen. (Welt)

*op publicitair gebied proberen daarentegen de ondergrondse bladen Zusammenkämpfen en de knipselkrant uit Nederland een aanzet te geven voor een Europese samenwerking. Daardoor zijn ze tot internationale spreekbuizen geworden ter verbreiding van verschillende ideologische posities. (vs-bericht 86)

In de maanden augustus en september zijn voor het eerst op grote schaal honderden exemplaren van de knipselkrant via de PTT in beslag genomen. We vinden dit alles behalve leuk. Hierdoor wordt een structuur aangetaast die met heel veel moeite en tijd rondom de knipselkrant werd opgebouwd en verbeterd. Door in blinde woede de krant in beslag te nemen zullen die varkens echter niet erg veel bereiken. De intimidatie heeft tot doel, dat de krant moet terugvalen op een politieke splintergroep. Wij stellen de krant weliswaar samen, maar op de verdere weg totdat ze bij jullie in de bus valt hebben wij maar beperkte invloed; dit betekent dat het van iedere lezerster afzonderlijk afhangt of de smeris bij deze en andere acties sukses boekt of niet.

Het is ons bekend, dat de operationele counter-insurgency maatregelen op internationaal niveau gekoördineerd en uitgevoerd worden. Dit wordt aan de gebeurtenissen van augustus en september 1986 heel erg duidelijk.

Begin september 86 werd een redakteur van de knipselkrant door de Bundesnachrichten Dienst naar Duitsland gelokt; de smeris wilde hem 'n aantal guerilla-acties in de schoenen schuiven om hem zo dan onder druk te kunnen zetten en tot samenwerking te dwingen.

Half september werden toen een aantal kameraden/s gearresteerd en op dezelfde manier onder druk gezet. In geval van weigering zouden ze, evenals de BND had bedreigd, fysiek worden gelikwidet.

Tegelijkertijd cirkuleerden er in de BRD de zogenaamde 1-miljoen-brieven met hetzelfde doel: verraad. We weten nu met zekerheid, dat het een gekoördineerde actie van de BND, bvd, mossad en de dst was. Bovendien is nu bekend dat de Franse politie-infiltrant en advocaat Mazurier hierin een belangrijke rol heeft gespeeld. Bij het bezoek van een internationale delegatie aan Syrië in juli/augustus 86 heeft de mossad/dst film- en geluidsopnamen gemaakt. Bij terugkeer naar Westeuropa maakte de smeris hen verantwoordelijk voor de logistiek van de csppa-acties die toen net begonnen waren.

Wij gaan uit van de veronderstelling dat ook de smeris weet, of op z'n minst vermoedt, dat mensen die weten waarvoor ze vechten, wij dus, niet om te kopen zijn met haar smerig geld. Desondanks proberen ze het; dat is echter slecht het puntje van de ijsberg. Wat hier wordt geprobeerd kennen we van Spanje, Frankrijk en Ierland. Daar proberen paramilitaire organisaties revolutionairen en militanten om te kopen, desnoods met geweld tot verraad te dwingen en/of koud te maken.

Het feit, dat zij de knipselkrant en een van haar redacteuren verantwoordelijk proberen te stellen voor eventuele nieuwe guerilla-acties in België, maakt deel uit van hun konsept. Geen enkel middel laat de smeris onbenut. Wij weten oa., dat kort geleden een kameraad werd benaderd om de internationale redactie van de knipselkrant, haar wijze van functioneren en haar structuur uit te spioneren. Zelfs een plumpe observatie van 24 uur van een kameraad, waarbij 3 kittenwagensprovokatief voor de huisdeur werden gestationeerd, later meereiden naar de fabriek en na de werkdag nog steeds voor de poort stonden, is ons bekend geworden. Deze vorm van intimidatie, waarbij de persoon het gevoel moet krijgen van "pas maar op, wij zijn altijd en overal aanwezig", wij zijn op de hoogte van je doen en laten", snijdt geen hout, zeker niet bij overtuigde mensen.

Wij zijn in staat die hele contra-propaganda van de vijand te weerstaan, die bestaat uit de zogenaamde mobilisering van de publieke opinie. Wij hebben de kracht en het vermogen de echte publieke opinie, de stem van de onderdrukten in de wereld te laten horen.

Veelal wordt de knipselkrant beschouwd als orgaan, dat verklaringen van het gewapend verzet publi-

ceert. Dit is maar een kant van de medaille. De knipselkrant is onderdeel en aanzet tot de oprichting van een volledig politieke krant van een politieke organisatie.

De strijd is net begonnen! Alles behalve toevallig wordt juist nu, na jarenlange pogingen tot intimidatie, de distributie van de krant zo grootschalig door de staatsveiligheidsdienst aangevalen; deze doorn in het oog van het smerisapparaat moet nu toch maar eens verdwijnen. Om het verdere verschijnen mogelijk te maken hebben we een structuur opgebouwd die een verdere verspreiding van de inhoud garandeert.

De knipselkrant is voor justitie niet toelaatbaar, omdat de staat van het kapitaal (de reaktionaire kant van de tegenstelling) de knipselkrant als potentiële en geaktualiseerde revolutionaire ontwikkeling in een tijd van sociale crisis moet vervolgen. Dit betekent oorlog, want de guerilla en haar spreekbuis de knipselkrant maken met hun politieke strategie deel uit van de wereldwijde anti-imperialistische bevrijdingstrijd, die haar stempel op de crisis in de metropolen drukt.

Wij roepen alle kameraden op de waarheid aan het licht te brengen van de kommunistische guerilla, het anti-imperialistische verzet, de waarheid over de strijd van de vervloekten dezer aarde om te overleven. Wij vragen iedereen die strijd voert de communicatie met betrekking tot revolutionaire politiek overeind te houden, zoals dat nu al gebeurt.

Wij herhalen nogmaals: ga niet liggen draaien en kronkelen onder de slagen van de vijand, niet jammeren en verontschuldigen stamelen 'zo kwalijk was het niet bedoeld'; nee, we moeten terugslaan, voor iedere vijandige klap twee, drie slagen terug.

van wie hangt het af, of de onderdrukking blijft bestaan? Van ons. Van wie hangt het af, of ze vernietigd wordt? Van ons!

Wie thuis blijft bij het begin van de strijd en anderen laat vechten voor zijn zaak, moet op alles bedacht zijn. Want wie niet deelt in de strijd, deelt in de nederlaag.

RVF-persafdeling
de knipselkrant

september 1987

DIT PROCES BETREFT IEDEREEN. VEROORDEELD WORDEN SOMMIGEN, BEDOELD IS HET VOOR ONS ALLEMAAL!

* vertaald uit de brosjure "INFO ZUM WUPPERTALER 129a -VERFAHREN".

Naar aanleiding van het artikel 140 proces in Arnhem, oktober 1987:

EVEN KIJKEN BIJ DE BUREN

Hoe de west duitse justitie met §129/129a (het broertje van art.140 hier) een precedent oordeel probeert te bereiken waarmee ongeacht welke organisatievorm dan ook gekriminaliseerd kan worden. Als je wil wijzen op onrechtvaardigheden word je gekriminaliseerd, niet alleen in Nederland maar door de gelijkschakeling van de wetgeving in West Europa overal.

De bedoeling van deze brosjure is achtergrond informatie te geven over het 129a proces dat vanaf 15 september 1987 in Wuppertal plaatsvindt. §129a verklaart het vormen of ondersteunen van een terroristiese vereniging tot een strafbaar feit.

Het onderzoek van dit proces begon in 1979 en richtte zich vooral op twee woongroepen en hun persoonlijk en hun politiek milieu. Er werden meerdere razzia's gehouden telefoons afgeluisterd, arrestaties verricht, data, vingerafdrukken, foto's genomen, geobserveerd en gegevens opgeslagen. Vooral dit laatste, zodat in de loop der tijd honderdvijftig duizend bladzijdes dossier bij elkaar zijn gebracht.

Toen Frank John op 18 juni 82 gearresteerd werd bij de poging het gebouw van de kommissie Gewetensbezwaren Militaire Dienst in de fik te steken had de "Staatsbescherming" er blijkbaar genoeg van: met scherpe logika konkludeerde men (vrouw) dat het bij deze aktie om een brandaanslag ging die in de traditie staat van aanslagen op de bouwplaats van de bajus in Simonshöfchen (10 juni 79), het Ministerie van Financiën in Barmen (17 april 80), het Informatiecentrum van Bayer (6 juni 80) en last but not least het Kadaster (3 november 80). En deze zekere Frank John, die toen nog een "randfiguur" van de sien was, zou met deze daad zogenaamd een "eksamen" af hebben gelegd voor het volledige

lidmaatschap van de terroristiese vereniging. Uiteindelijk werden door de officier van Justitie in Düsseldorf elf mensen gedagvaard op grond van lidmaatschap van een terroristiese vereniging die als doelstelling heeft het bedenken en uitvoeren van misdrijven en in het bijzonder ook van "voor de openbaarheid gevaarlijke misdrijven". Volgens de 268 bladzijdes tellende aanklacht zouden de elf mensen voor al deze gebeurtenissen aansprakelijk zijn. Volgens hem vormde zich de "groep" in 1978. Omdat in de agenda's van sommige "leden" de notitie "Antifa" werd gevonden, kreeg de Wuppertaler terroristiese vereniging de naam "Antifa groep". Overigens, er bestond inderdaad een Antifa groep die zich vooral bezighield met de strijd tegen en het verspreiden van informatie over neo fascistiese bendes. Alhier wordt duidelijk, wat volgens de Officier van Justitie (OvJ) een terroristiese vereniging is. Toch willen

we eerst nog een blik werpen op het dossier en proberen de lijn van deze spinsels na te gaan: In het begin trad de zogenaamde Antifa groep nog door middel van het kalken van leuzen naar buiten. Bijvoorbeeld: FUCK THE POPE
 STAAT VERSCHWINDE !
 SIEMENS KAPITALISTENSCHWEIN
 PROLETARIER ALLER LÄNDER VEREINIGT EUCH
 STOP SANIERUNG
 AUTOBAHN IN KÜLLENHAHN IST FÜR UNS DER HELLE WAHN
 KAMPF DEM ATOMTOD.

De "leden" namen verder deel aan kraakacties, aan demonstraties tegen de verhogingen van de tarieven voor openbaar vervoer, tegen kernenergie, fascisme en tegen de aanleg van een snelweg. Ze plakten Gorleben stickers over verkeersborden heen, dauwden lucifers in sloten van banken en warenhuizen, vergeleken de bajus met z'n moderne design met een modern concentratiekamp en ze zetten zich in voor politieke gevangenen en hun belangen. Bovendien zouden ze -overigens nog steeds volgens de OvJ- de al eerder genoemde aanslagen middels brandbommen en stenen gepleegd hebben.

De bewijzen tegen de elf mensen waren zeer overtuigend. Er werd bijvoorbeeld de in beslag genomen agenda van een misdadigster opgevoerd. Had zij toch op 13 februari "alles fuck" en op 1 maart "ober fucker" in haar agenda geschreven en werden op 9 juli de leuzen "fuck the pope", "fuck off Germany", "Fuck off SSPD" op de Laurentius kerk gekalkt. Op een andere bladzijde vindt men een uitspraak over het slopen van de muren

die ons van elkaar scheiden en inderdaad verschijnt deze zin later op een muur bij het Karel Duisberg Gymnasium. In het geval van een andere beschuldigde moest de korrespondentie die hij met zijn vader had gevoerd het bewijs leveren voor een terroristiese aanleg. De zoon had geprobeerd om zijn revolutionaire houding tegenover de staat aan de vader uit te leggen. De brief was versiert met een vijfhoekige ster, juist het RAF embleem, dat naast de omcirkelde A's ook steeds weer onder de leuzen van de "Antifa groep" opdook. Om het verhaal rond te maken moet hier nog verteld worden, dat de OvJ, die blijkbaar geen verschil of tegenstrijdigheden kon ontdekken tussen de RAF en het A symbool, zijn redenerie konsekwent bleef volgen en zo ook op muren gekalkte hamer en sikkel tekens opnam in de straflijst. In ieder geval onderstreept de aanklacht steeds opnieuw de staatsvijandige aanleg van de beklaagden en trekt vage lijnen naar formuleringen uit brieven en dagboeken.

De situatie is duidelijk: de "Staatsbescherming" had geen concrete bewijzen tegen personen bij de hand, geen arrestaties, geen verklaringen, helemaal niets. Ze hadden alleen hun eigen konklusie, dat er concentraties van "Staatsvijanden" in bepaalde woningen aanwezig zouden zijn en hun honderduizend bladzijden tellende dokumentatie van activiteiten in de Wuppertaler politieke beweging.

Er wordt hier dus heel openlijk geprobeerd de autonome linkse beweging met haar brede activiteiten van konstruktieve huisbezettingen, anti kernenergie politiek tot en met haar werk voor politieke gevangenen te kriminaliseren en willekeurig mensen uit deze samenhang te isoleren en als voorbeeld te stellen. Dit was en is het punt, dat het 129a proces Een zekere mate van explosieve kracht verleent. Het proces richt zich niet

tegen RAF, RZ of de beweging 2 JUNI, (dus in het algemeen als zodanig erkende terroristiese verenigingen), maar tegen een autonome beweging op zich. Een groepje wordt bij elkaar geraapt van de verschillendste mensen met de meest uiteenlopende politieke opinies. Tegen personen liggen geen bewijzen vast maar het lidmaatschap op zich is al strafbaar genoeg. En dit is pas het begin, want niet alleen lidmaatschap van zo'n vereniging is strafbaar, maar ook het ondersteunen van deze.

Dat dit proces niet er toe dient een terroristiese vereniging (terr.v.) onschadelijk te maken, maar eerder om een heel politiek spektrum aan te vallen snapte blijkbaar zelfs de voorzitter van het Vide Strafsenaat aan het Düsseldorfse Oberlandesgericht. Het lullige is, dat dit soort mensen zich nog al in een moeilijke positie bevinden. Aan de ene kant zijn ze van mening, dat het hier om een groep mensen gaat die best wel achter tralies thuishoren, aan de andere kant is het nodig dat er een minimum van de principes van de "rechtsstaat" blijft bestaan en dat er een bepaalde bewijsvoering aanwezig moet zijn om te voorkomen, dat zo'n proces geen blamage wordt. De door het Openbaar Ministerie (OM) geleverde bewijzen waren voor de voorzitter van de Strafsenaat, Arendt, blijkbaar niet

3
 FREI!

WIR BE-
 SETZEN
 INSTAND

AUS DIESEN GRÜNDEN:

- ← WOHNUNGSNOT!!!
 - ← Protest gegen die Zerstörung unserer Stadt durch Spekulation und korrupte Baupolitik!
 - ← Protest gegen Abriss von Häusern!
 - ← Protest gegen unser Sanierungsprogramm!
- DAHER FORDERN WIR!
- ← Ein konsequente und Freilassung von Hausbesetzer und Demonstranten!
 - ← Keine Räumung der instandbesetzten Häuser!

genoeg. Zelfs de zin "Wij zijn het geweest" onder een anonieme akteverklaring, waarmee de daders volgens het OM wilden uitdrukken dat ze er niet aan twijfelden door justitie juist als de groep herkend te zijn, kon Arendt niet overtuigen. Er was toch geen één echt bewijs voor het bestaan van een groep. De zaak leek Arendt politiek niet haalbaar en zo besliste hij in juni 84 de zaak te seponeren. Als belangrijkste reden hiervoor noemde hij dat de bewijzen voor een gemeenschappelijke wilsvorming (de basis voor het bestaan van een terr.v.) te mager waren. Zoals al eerder gezegd moeten mensen nu niet denken dat rechter Arendt een liberaal iemand is, want precies het tegenovergestelde is het geval. Hij heeft dit in z'n speciaal voor dit soort processen ingerichte "Staatsbescherming"sbunker in Düsseldorf al verschillende keren bewezen. Arendt is best wel bereid tot veroordeling, maar wil concrete feiten in handen hebben. Het OM legde zich hier niet bij neer, ging in hoger beroep bij het Hoogerechtshof en we zullen zien dat alles wat er tot nu toe gebeurd was nog overtroffen kan worden. Eerst leek het alsof men een nieuwe troef in handen had: in april 85 werden er verklaringen van een getuige gepresenteerd die al met al hun konstruktie van de gemeenschappelijke wilsvorming binnen de terr.v. ondersteunden. Het Hoogerechtshof reageerde hierop vrij vlug, namelijk in november met de volgende beslissing: dat de zaak tegen tien van de beklaagden (iedereen behalve Frank John, want die "had eerst nog lid willen worden") geopend moet worden. Het bijzondere van deze getuige was alleen dat zijn identiteit geheim werd gehouden. Dit gebeurde op last van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en werd zo beargumenteerd dat de getuige bij openbaring van zijn naam zijn leven niet

meer zeker kon zijn, want het was toch bekend dat terroristiese groepen afvallige exskamaraden na het hiernamaals sturen. In plaats van de getuige zouden de twee smerissen die deze verhoord hadden aan het proces deelnemen. De onmiddellijke verdenking, dat de getuige een van de beklaagden en dus een kroongetuige was, werd bevestigd toen een "verdwenen" beklaagde in Athene kon worden opgespoord en daar -door gekonfronteerd te worden met de konsekwenties van zijn verklaringenbewogen kon worden te vertellen, hoe deze verklaring tot stand gekomen was (hierover ook publikaties in Taz en Spiegel van 87). G. Pokorny, die voor bezit van drugs een straf van meerdere jaren kon verwachten, was bereid op een van staatswege voorgestelde deal in te gaan en zo werden er (valse) verklaringen ingeruild tegen tweehonderd gram hasjles, G. Pokorny vrijgelaten en de wegen geopend de overige tien beklaagde te veroordelen. Hoewel Pokorny begin 87 na de BRD terugkeerde, zich aan de overheid uitleverde en zijn verklaringen introk kon dit in de gang van zaken geen verandering meer brengen. De zaak wordt op 15 september op het gerechtshof geopend. Voorlopig wordt de duur van het proces op tien weken geschat. We zullen eens zien wat ze nog voor ons in petto hebben.

WIR sind eine KA
§129 - ★ -
VEREINIGUNG

TROUW AAN DE TRADITIE
OPEN VOOR HET NIEUWE

De wortels van §129a leiden naar de tweede helft van de negentiende eeuw. Hij diende in verband met de socialistenwetten het doel, de arbeiders/sters beweging te kriminaliseren. De heersende klasse had hiermee een basis geschapen voor het vervolgen en straffen van iedere activiteit voor socialistiese doelen. Zo sanktioneerde het Rijksgerechtshof in een beslissing van 1 mei 1882 sociaal demokratiese propagandisten, die in een stad in Schlesien pamfletten hadden uitgedeeld om arbeiders voor de toenmalige SPD te winnen.

In 1890 moesten de socialisten wetten opgeheven worden door de druk van de groeiende arbeiderssters beweging. Maar de §129a bleef verder bestaan en diende, nadat de SPD na de reformistiese kant afgeslagen was, vooral voor vervolging van de KPD. De juridiese basis voor de kommunisten vervolging was in de jaren twintig de §86, die de voorbereiding tot hoogverraad strafbaar maakte en de §7 van de "Republiekbescherming"swet: "wie aan een geheime of staatsvijandige vereniging na §§ 128, 129 deelneemt welke het doel nastreeft, de grondwettelijke vastgestelde republikeinse staatsvorm van rijk of land te ondergraven"...

De politieke justitie straft uitgeverssters, redakteurstrices, verslaggeverssters, drukkerssters, auteurs, zettterssters en boekhandelaarssters wegens "literair hoogverraad". Precies zo werden er ook leden van huurderssters belangen verenigingen veroordeeld. Evenals vandaag was het in de Weimar republiek een feit, dat hulpverlening aan politieke gevangenen en hun families gekriminaliseerd werd. De

arbeiderssters beweging had de "rooie hulp" in het leven geroepen, die politieke gevangenen ondersteunde. Ze streden tegen willekeurig politie optreden, tegen het reaktionaire beleid van de politieke justitie en de slechte omstandigheden in de bajus. Deze bezigheden waren voor de politieke rechtsspraak reden genoeg, de "rooie hulp" als een staatsvijandige vereniging te beschouwen.

Werden de kommunisten processen in de Weimar republiek nog onder het dekmanteltje van de "rechtsstaat" gevoerd, zo was tijdens het nazi fascisme een verdenking alleen al genoeg om als kommunist(e) of anarchist(e) in "beschermings hechtenis" genomen te worden of in een KZ te belanden. §129a was niet meer nodig maar bleef toch bestaan.

En ook nog na de tweede wereldoorlog. Onder invloed van de koude oorlog en van het uit het nationaal socialisme voortkomende militante anti kommuniste werden de "staatsbescherming"s wetten en §129a in 1951 verscherpt. Sindsdien is ook het "ondersteunen" een strafbaar feit. "Ondersteuning is", volgens de formuleringen van het gerechtshof, "tot daderschap uitgegroeide medeplichtigheid". De verscherping van §129a diende er in eerste instantie toe, de aanhangerssters van de KPD te kriminaliseren, die 1956 verboden werd. Na het KPD verbod en een periode van relatieve rust in de jaren zestig werd het terreur strafrecht afgezwakt, de 129a bleef.

§129

Imminelle §129

und unsere Kinder auch

In het begin van de jaren zeventig -na de studentenbeweging, noodwetten, het "radikalendekreet" en tijdens het opkomen van het militante anti imperialistische verzet tijdens de Viet Nam oorlog- opende zich voor de heersenden een nieuw toepassingsgebied: RAF en Beweging 2 JUNI. Ineens had de BRD onder leiding van de SPD niet meer genoeg aan §129. Er moesten speciale wetten en een speciale rechtsspraak komen. Het eerste rechtspakket 1975: er werden niet meer alleen advocaten uitgesloten van de processen, maar er kwam de "dwang advocaat", verdediging die het vertrouwen van justitie heeft. Door het speciale wetten pakket van 76 kwam de 129a tot leven, de terr.v. Er kwam een uitzonderings recht voor wat door regering en media "terroristenzaken" genoemd werd. Uitgaand van het begrip terr.v. werden de hechtenis wetten verscherpt. Wie in "terroristische samenhang" -what ever that may be- door de staat vervolgd wordt, kan ook zonder risico op ontvluchting of gevaar voor collusie (verduistering van bewijsmateriaal) gearresteerd worden: "dringend verdacht zijn" is reden genoeg. Onder het nieuwe uitzonderings recht viel ook de korrespondentie tussen 129a gevangenen en hun advocaten: de advocatenpost die door de senuurrechter niet als advocatenpost beschouwd wordt, wordt meteen doorgestuurd naar het OM. Daar wordt dan nagegaan of de advocaten niet misschien zelf onder 129a vallen.

Als derde speciale wetgeving werd op 30 september 77 het kontakt-verbodwet ingevoerd. Op grond van deze wet wordt gevangenen zelfs kontakt met hun advocaten verboden. Advocaten hebben geen recht meer op aanwezigheid bij hechteniskeuring, getuigenverhoor en andere handelingen binnen het onderzoek. Als gevangenen

bezwaar ergens tegen willen indienen, moeten ze dat schriftelijk bij het gerechtshof of het OM doen. De advocaten hebben geen recht op inzage. Ze krijgen niet te horen of de gevangenen bijvoorbeeld bezwaar hebben ingediend over de omstandigheden van hun hechtenis. De gevangenen zijn in deze situatie volledig uitgeleverd aan justitie en overheld en niemand krijgt te horen hoe het met hun gaat en wat er met hun gedaan wordt.

De vierde anti terreurwet volgde in 78. Het vergemakkelijkt de uitsluiting van advocaten van 129/129a zaken. De uitsluiting van advocaten is vanaf toen meer dan ooit overgelaten aan justitie. Bovendien werd er voor alle gesprekken tussen gevangenen uit de terroristiese samenhang en hun advocaten de scheidende ruit ingevoerd.

Sindsdien zijn er geen verdere wijzigingen in het anti terreurpakket meer voorgekomen tot ... begin 87! Toen werden er in de 129a de §§ 315, 316 opgenomen, welke gaan over "gevaarlijke ingrepen in het trein-, scheepvaart- en luchtverkeer" en "storing van openbare bedrijven". Sindsdien worden akties tegen hoogspannings masten en bouwmasjines op grond van 129a vervolgd.

De wetten voor terroristiese en kriminele verenigingen betreffen dus "organisatie delikten". Vervolgd wordt lidmaatschap van, reclame maken voor en ondersteunen van een dergelijke organisatie. Justitie heeft geen bewijzen voor het uitvoeren van een bepaald misdrijf meer nodig, maar kan veroordelen op grond van lidmaatschap van of enige andere deelname aan zo'n "organisatie". De toepassing van 129a en alle daar mee samenhangende maatregelen breiden zich uit van de kleine groep RAF leden naar het brede en gedeeltelijk massale verzet tegen de projekten van de heersende klasse.

Samengevat uit "Dokumentation zur politischen Repression durch den Paragraphen 129a"

"Inforoudbrief 39 Kriminalisierung -Staatsterror- Repression"

EEN INSCHATTINGSPOGING

In Wuppertal wordt de aanleg van een auto weg -de L 410- gepland. Honderden mensen organiseren zich en bieden verzet in veelvoudige aktie vormen: van demonstraties tot tenten kampen in het bos. De argumenten tegen het projekt zijn zo talrijk als zijn tegenstanderssters. Daar is ten eerste de drijvende vernieling van een stuk natuur en vooral het doel van de aanleg: De direkte aankoppeling van kazernes voor ongehinderde transporten.

Toen weer eens een keer de tarieven voor het openbaar vervoer omhoog gingen, vonden er niet alleen demonstraties en manifestaties plaats, maar werden er ook meerdere strippen kaart automaten met lijm buiten funktie gehouden. Dit jaren lang. Tal van jaren werden er in het spekulatie- en sanerings eldorado Wuppertal huizen en fabrieken gekraakt om een kultureel politiek centrum op te bouwen of gewoonweg voor invulling van het recht op wonen. Dit zijn ondertussen alledaagse, niet meer buitengewone vormen van protest en verzet. Zo niet in Wuppertal. Hier zijn deze en vele andere akties bestanddeel van het onderzoek tegen een zogenaamde terr.v., die als zodanig naast het plegen brand aanslagen zich ook met bovenstaande akties bezig zou hebben gehouden.

De beklagden in dit proces stammen uit dat specifieke gedeelte van de linkse beweging, dat door z'n konsekwente en anti parlementaire vorm niet meer te integreren valt. Een beweging, die zich eind jaren zeventig naast de dogmatiese kommunistiese groepen begon te ontwikkelen als gevolg van de atoom politiek en de sociale en politieke ontwikkelingen. Haar vorm is en was zonder blijvende vaste struktuur en manifesteert zich bijvoorbeeld als aktiegroep voor demo's of in de propaganda voor sabotage van strippen kaart automaten.

Deze niet vaste vorm van politieke aktiviteit vond steeds meer aanhangerssters. Steeds vaker werden symbolen van het kapitalisme, zoals banken, genenfabrieken en militaire projekten doelwit van aanslagen. De staat zag zich gekonfronteerd met een nieuwe vorm van verzet, welke door brede ondersteuning en geringe organisatoriese strukturen niet meer direkt grijpbaar was. Bovendien begonnen de repressie organen vooral de groeiende populariteit en de makkelijke uitbreiding van deze aktievormen te vrezen. Hadden ze tot nu toe nog -met betrekking tot de RAFleden- het beeld van a -politieke killers op kunnen bouwen, zo kan bij "de nieuwe beweging" op deze argumentatie niet terug worden gegrepen. Akties als het dicht lijmen van strippenkaart automaten zijn voor grote delen van de bevolking makkelijk te begrijpen en ze nodigen uit om zelf ook aktief te worden. De aanslag op het gebouw van de kommissie Gewetensbezwaren Militaire Dienst vormde direkt een verband met de massale vredes beweging en de diskussie daarbinnen. De staat en z'n vervolgings organen vreesden een brede diskussie met betrekking tot deze akties, wat de radikalisering van de tot nu toe nog legaal aktieve groeperingen tot gevolg zou kunnen hebben. Zoals de leus "Legal, Illegal,

scheiss Egal" duidelijk maakt, was voor de aktivisten de vraag betreffende de legaliteit van een aktie geen diskussie punt, des te meer de vraag naar de mogelijkheden tot echte doorzetting van eisen. Eind jaren zeventig werd de 129a toegepast voor verscherpingen en speciale maatregelen zoals isolatie hechtenis voor RAF gevangenen en om de sympatisanten groep wegens ondersteuning te kunnen veroordelen. Wat lag meer voor de hand dan deze paragraaf te gebruiken voor de nieuwe vorm van beweging, maar dan wel in uitgebreidere en

aan de nieuwe funktie aangepaste versie. Zo moet 129a nou met behulp van het toverwoord "gemeenschappelijke beslissings procedures" de mogelijkheid bieden, iedere nog zo diffuse samenhang tot organisatie te verklaren. Gevangenen uit de RAF werden vooral veroordeeld omdat hun konkrete "daden" ten laste werden gelegd. In het geval van de Wuppertaler beklagden gaat het justitie er blijkbaar om, de akties aan een bepaalde groep toe te schrijven en het lidmaatschap van de beklagden in deze groep aan te tonen.

Als het lukt om alle juridiese bedenkingen uit de weg te ruimen, d.w.z. als het met de beschikbare wetten mogelijk is dit proces door te laten gaan en tot veroordeling te komen, zal de staat met alle middelen proberen te winnen. Sommige politici zetten aan tot nadenken over het feit, dat de toepassing van de terreur wetten op deze vorm van verzet misschien tot solidarisering met de gewapende strijd zou kunnen leiden. Deze bedenkingen gaan onopgemerkt aan de heersenden voorbij, die enorme energie ontwikkelen ter bestrijding van alles wat niet controleerbaar is.

Het ligt zo ook meer in de verwachting, dat veel mensen die juist aan de in Wuppertal gevoerde akties deel hebben genomen, aan hun loyaliteit tegenover de burgerlijke rechtsstaat zullen gaan twijfelen. En hun vaak nog bestaande vrees wetten te overtreden zullen gaan verliezen. Wie zich solidair verklaart met krakers en dienstweigeraars en dan moet erkennen, dat de ruimte voor protest en verzet steeds beperkter wordt, zal zich vlug afvragen of deze wetten en de kalkulatie van militarisering, materialisme en sociale achteruitgang niet onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Dit zal niet zo maar gebeuren, maar het is onze taak samenhangen duidelijk te maken en op het politieke karakter van de terreurwet te wijzen.

Naast het feit, dat mensen bang worden gemaakt die nog niet definitief voor een bepaalde vorm van verzet gekozen hebben brengt de vernieuwde wetgeving verdere mogelijkheden met zich mee, de spontane en anti parlementaire beweging der autonomen en anarchisten tegen te houden. Als eenmaal zo'n proces door de heersenden met sukses afgewikkeld kan worden hebben zij een precedent in handen, waar naar alles wat er aan politieke en sociale diskussie bestaat vervolgd en gestraft kan worden. Als de staat zich bedreigd voelt, kunnen aktiegroepen tegen atoom energie precies zo vervolgd worden als mensen, die wapentransporten proberen te blokkeren, en er zijn alle mogelijkheden deze groepen als terr.v. te veroordelen. Een andere konsekwentie van het slagen van dit precedent zou zijn, dat 129a toegepast zou kunnen worden op iedereen die in Wuppertal aktief is en daarmee ondersteuning aan deze terr.v. verleent.

- Aan:
- Allen die AMOK financieel hebben gesteund na de politieinval op 19 november '85
 - De deelne(e)m(st)ers aan juridische procedures in 'de zaak AMOK'
 - De deelnemende organisaties in het steunkomitee AMOK

Lange tijd is het stil geweest rond de nasleep van de inval die de politie op 19 november '85 bij AMOK deed. Direct na de inval ontvingen we een geweldige steun, zowel financieel als in de vorm van directe hulp, solidariteitsverklaringen, deelname aan processen, steunkomitee ect.

Hierdoor konden we de eerste fase van de politieke verdediging van AMOK goed voeren. Daarna volgde een lange fase van juridische verdediging waarin nu zo langzamerhand enige klaarheid begint te komen. Dat lijkt ons een goed moment om enige informatie te verschaffen omtrent de stand van zaken. In de eerste plaats willen we echter iedereen die AMOK na de inval zo geweldig heeft gesteund bij deze van harte bedanken voor de steun. Weliswaar hebben we dit reeds eerder in ons blad AMOK gedaan, doch op deze wijze bereiken we iedereen. Eigenlijk hadden we dat al veel eerder moeten doen, doch het is er niet van gekomen. Daarvoor onze excuses.

De financiële steun die AMOK heeft ontvangen was overweldigend: ruim f16.000,-! Tot nu toe is er zo'n f 10.000,- uitgegeven voor de politieke en juridische verdediging van AMOK. Verder ligt er nog een rekening wegens verloren processen in Den Haag van ruim f5000,-. We zijn er echter nog niet, aangezien er nog een civiele procedure loopt (zie verder). De juridische kosten kunnen daarom nog flink oplopen. Financiële steun blijft daarom welkom.

Wat het juridische steekspel betreft, hebben we het kort geding tegen de staat en het hoger beroep in Den Haag verloren. (Het kort geding werd direct na de inval tegen de staat aangespannen en diende in dec. '85).

In het strafproces in Utrecht valt er echter een gunstige uitslag voor AMOK te noteren: in de zgn. Raadkamerprocedure (door ons ingesteld om de door de politie meegenomen AMOK-stukken terug te krijgen) is de inval door de rechter onrechtmatig verklaard. Tegen zo'n Raadkamerprocedure kan men alleen nog in beroep gaan bij de Hoge Raad. Doordat deze beide partijen niet ontvankelijk heeft verklaard, blijft het vonnis van de Utrechtse rechter van kracht. Dat betekent in ieder geval dat de strafzaak tegen AMOK en medewerker Roger Vleugels moet worden geseponneerd, aangezien het eventuele bewijs onrechtmatig is verkregen.

Het betekent nog niet dat we daarmee het laatste restant informatie, dat de politie nu nog in haar bezit heeft (het meeste was in jan. '86 teruggegeven) ook zullen terugkrijgen. Daarop heeft de staat civiel beslag laten leggen, omdat het hier gaat om 'staatsgeheimen'. De

staat heeft hiervoor een civiele procedure tegen AMOK aangespannen, wat een financiële aanslag op AMOK kan betekenen. (Voor de goede orde: Dit betreft dus alleen AMOK en niet de deelne(e)m(st)ers die samen met AMOK het kort geding en hoger beroep in Den Haag hebben gevoerd).

Deze civiele procedure kan m.a.w. nog een staartje voor AMOK hebben want als we dit verliezen (wat wel mogelijk is), zullen we hiervan de proceskosten moeten betalen. Voor verdere informatie omtrent deze materie verwijzen we jullie naar de bijlage.

Belangrijkste konklusie is voorlopig dat AMOK en haar medewerker niet zullen worden vervolgd, waarmee de aanval op AMOK grotendeels is mislukt. Zonder jullie steun was dit waarschijnlijk niet gelukt.

Met anti-militaristische groeten,
AMOK

Van aanval en tegenaanval

Op 19 november 1985 viel Officier van Justitie Bergkotte met veel machtsvertoon bij AMOK binnen. De afgezette kruispunten, over elkaar struikelende leden van het zinderend zenuwachtige arrestatieteam in Utrecht GBO genaamd-, de gereedstaande vrachtwagen en bestelauto, de aanwezigheid van Bergkotte zelf konden toen nog verhullen dat hij zijn huiswerk niet goed gedaan had.

De inval verliep als een kanonschot, twee deuren aan flarden en binnen tien minuten zaten Roger en een toevallige NOS-medewerker al in een cel op het hoofdburo.

Nadat de politie drie uur bezig is geweest met het leeghalen van de archieven kunnen de resterende AMOKkersters de lege kantoorruimte overnemen om de tegenaanval in te zetten.

Staatsgeheimen lijkt het sleutelwoord. Natuurlijk heeft AMOK die, wie niet trouwens, wat zijn dat eigenlijk?

AMOK doet aan vrije nieuwsgaring, onderzoek en lijkt nu aan de beurt om gekriminaliseerd te worden.

Archieven mee, adresbestanden, abonnees, korrespondentie, enz. De tegenaanval ontwikkelt zich langs meerdere lijnen. De legitimiteit van ons werk en de onrechtmatigheid van de inval. Over dit laatste gaat dit stuk.

Voor een inval van het kaliber Bergkotte heb je een verlov van de rechtbank nodig, en dat geldt zelfs voor hem. Het gerechtelijk vooronderzoek dient geopend te zijn. Nou, dat was ie dus 'vergeten'.

Waarschijnlijker lijkt het ons dat Bergkotte zo'n varkentje liever zelf wast en geen prijs stelt op een pottenkijkende rechter-commissaris. Die zou het immers in zijn hoofd kunnen halen om wat randvoorwaarden te formuleren, hij zou ook tegen een inval kunnen zijn.

Maar ja, de wet die schrijft voor dat dat verlov van de rechtbank nodig is voor zo'n inval. Wat knullig wijst Bergkotte op een achterdeurtje in de wet dat volgens hem relevant is: 'de dringende noodzakelijkheid'. Hier faalt zijn huiswerk; hier start het juridiese deel van de tegenaanval.

AMOK gaat de rechtmatigheid van de inval juridies aanvechten. Besloten wordt op twee fronten aan te vallen. Inhoudelijk het meest geschikt lijkt een strafrechterlijk pad, en wel een raadkamerprocedure in Utrecht. Omdat zo'n procedure als regel echter besloten is wordt er ook een civielrechtelijke pad ingeslagen, en wel een kort geding dat in Den Haag dient

De raadkamer komt in een wat komiese maar liefst drie zittingsronde durende zaak tot de konklusie dat de inval inderdaad onrechtmatig was. Alvorens tot deze eindbeschikking te komen wordt beschikt dat registratie van de informatie door inlichtingendiensten sowieso mag, maar ook dat in eerste ronde Berkotte's verdediging van de inval volstrekt onvol-

doende was. Vrij openlijk krijgt hij een herkansing. Werkelijk pe-geltjes zwetend verknalt hij deze herkansing totaal (licht lachwek-kend). Een derde ronde is nodig om de gedupeerden, staat provin-cie en inlichtingendienst, aan het woord te laten, iets waar ze van afzien. Kortom een beetje komies verloop maar met de inrechtmatig-heid voorlopig in onze zak. Overigens werd deze procedure in tegenstelling tot het gebruik wel openbaar afgewerkt wat een leuk precedent is.

Intussen startte in Den Haag toch dat kort geding. Hier wordt ook ge-vonnist dat registreren mag, maar bovendien dat de inval rechtmatig was. Mineurstemming dus.

De balans geeft nu een volgend beeld. In Utrecht met een voor ons gunstig vonnis gaat Bergkotte in cassatie (wij ook omdat we een re-gistratieverbod willen); in Den Haag gaan we in beroep omdat we het hele vonnis aanvechten. En verder: verder is inmiddels het overgrote deel van de AMOK-archie-ven terug (enkele 'staatsgeheimen' houden ze nog achter) en blijkt de strafzaak tegen Roger geschorst hangende de diverse procedures.

Als voor het Hof in Den Haag ons beroep in het kort geding vonnis

dient komt de landsadvokaat met een uitvoerig pleidooi. Zo stelt hij onder andere dat ook illegaal verkregen materiaal door inlich-tingendiensten geregistreerd mag worden. Stom om zo te provoceren, zo zal aanstonds blijken.

Na eindeloos wachten komt een tientallen punten omvattend vonnis met daarin op een puntje na lou-ter slechts nieuws: de inval was rechtmatig, registreren mag, en eigenlijk ook nog AMOK moet niet zeuren, punt. Maar, in een hoek-je staat dat als de inval onrecht-matig was geweest dat dan een registratieverbod gegolden zou heb-ben. Dit laatste is belangrijk om-dat het een juridiese afkeuring in-houd van de wildgroei aan illega-le informatie-verzamelpraktijken bij de politie ten behoeve van de diverse inlichtingendiensten. Om-dat het vonnis uitgaat van een rechtmatige inval had die hele als overweging er niet bijgehoeven. Dat de rechters dit toch gedaan hebben valt louter te verklaren door het uiterst provocerende op-treden van de landsadvokaat Daalder, waarvoor dank.

Terug naar Utrecht. Bij de cassa-tie van de raadkamerprocedure worden zowel Bergkotte als AMOK niet ontvankelijk verklaard op procedurele gronden. Dit betekent dat het voor ons gunstige vonnis,

de onrechtmatigheid van de inval, nu dus tot de hoogste instantie blijft staan. Hiermee vervalt voor Bergkotte alle bewijsmateriaal in de, nog steeds geschorste, zaak tegen Roger. Hij heeft geen recht-matig bewijs meer.

Een nieuwe tussenbalans levert: In Den Haag hebben we verloren, dus betalen. In Utrecht hebben we gewonnen waardoor de strafzaak zal komen te vervallen, schade-claims ingediend kunnen worden, en ook het laatste restje staats-geheimen terug naar AMOK moet.

Dit laatste gebeurt niet omdat staat en provincie er civiel beslag op leggen. Zij claimen het eigen-dom van de stukken. Een probleem voor hen is om per artikel aan te tonen waar het precies vandaan komt; daarbovenop kunnen wij in deze procedure opnieuw de onrecht-matigheid van de inval ten tonele voeren. Kortom een mogelijke nog lange weg waarin wij alvast en-kele schadeclaims ingevoegd heb-ben.

Tot slot.

Bergkotte heeft inmiddels aan on-ze advokate laten weten dat er wat hem betreft 'een kennisgeving' van niet verdere vervolging' komt. Het hangt alleen nog op wat buro-kratie.

Verklaring 21-9-87

Vanaavond hebben we tijdens de vertoning van de film 'Stammheim' in de bioskoop van het voormalig krakersbolwerk RKZ in Groningen, de leus: 'Stammheim=Moord' op het scherm gespoten, affiesjes tegen de muur geplakt, en deze verklaring onder de aanwezigen verspreid. We hebben hen opgeroepen met ons weg te gaan.

STAMMHEIM IS MOORD - LEVEN IS STRIJD OM BEVRIJDING !

18 oktober a.s. is het 10 jaar geleden dat Gudrun Ensslin, Jan-Carl Raspe en Andreas Baader in Stammheim vermoord werden. De RKZ-bios heeft besloten de film 'Stammheim' van Hauff te vertonen. Een film die onderdeel is van de (jarenlange) hetze tegen de RAF en allen die de strijd voor een andere maatschappij niet hebben opgegeven. Maar met dit verschil dat de hetze nu komt uit 't links alternatieve circuit.

Psychologische infiltratie via alternatieve filmhuizen op maat gesneden voor een doelgroep van mensen die heel goed weten dat er 't een en ander mis is in de wereld. Dit is dan ook 't trojaanse paard waarvan de filmmaker zich bedient. Er wordt niet ontkend dat er dingen fout zaten in 't systeem van rechtsspraak en de gevangenisomstandigheden. Maar de boodschap die naar buiten moet komen is: de gevangenen waren psychologische probleemgevallen, psychopaten, gekken waar je niet solidair mee kunt zijn; fundamentele oppositie tegen dit systeem kan alleen tot zelfvernietiging leiden en levert niets op!

In '72 blies de Rote Armee Faktion de komputer op van het U.S.-hoofdkwartier in Heidelberg. De komputer die de berekeningen voor de B-52 bommenwerpers in Vietnam, en deze van instructies voorzag. Voor het strijdende volk van Vietnam was dit geen aktie van krankzinnige desperado's maar een daad van solidair internationalisme. In de straten van Hanoi hingen portretten van politieke gevangenen in de BRD.

'Stammheim' ontkent dat de RAF uit de verzetsbeweging tegen de Vietnam-oorlog is ontstaan en stelt dat 't om een privé-oorlog van 4 mensen tegen de staat ging.

'Stammheim' ontkent dat de strijd van de guerilla na '77 verder ging en nog steeds verder gaat. Ook al zijn de zogenaamde 'leiders' dood. De naam Baader-Meinhof-groep spreekt hier ook boekdelen. Een naam door de staat gelanceerd, die het desperate en geïsoleerde karakter van de RAF moet duidelijk maken. En die gretig door 'alternatieve' lieden à la Stefan Aust wordt overgenomen.

'Stammheim' ontkent dat er nog steeds gevangenen vechten voor hun overleving als mensen tegen isolatiegevangenschap, briefcensuur, bezoeksverboden, gedwongen gynaeologies onderzoeken; ontkent dat er nog steeds mensen in de BRD zijn die zich georganiseerd verzetten tegen georganiseerde onmenselijkheid. Militante tegenstanders van kernenergie, Rote Zora, Revolutionaire Zellen, RAF.....

'Stammheim' ontkent dat Irmgard Möller, destijds ook in Stammheim gevangen met de 4 anderen en zwaar verwonde overlevende van de moordnacht, in uitvoerige getuigenverklaringen de zelfmoordthese bestreden heeft. Irmgard zit vandaag in de gevangenis van Lübeck en vecht tegen de pogingen haar politieke identiteit te vernietigen, voor samenvoeging met andere gevangenen uit de RAF en het verzet.

Het ook in de BRD vaak gehoorde argument van vrijheid van menings-/ kulturele uiting, ingebracht tegen mensen die zich tegen de film verzetten vinden we hypokriet. Dit tegen de achtergrond van de beruchte paragraaf 129A (ondersteuning van een verboden vereniging) waarmee de machthebbers in Duitsland iedere discussie proberen te verhinderen. Bladen die verklaringen afdrucken worden systematies vervolgd (bijv. Radikal, waarvan in '84 twee redacteuren tot meer dan twee jaar gevangenisstraf veroordeeld werden wegens 't publiceren van teksten van de RZ), manifestaties worden verboden, ontbonden. Ook in Nederland worden bladen die een discussieplatform vormen voor verzet steeds meer aangepakt (Bluf!, Amok, Knipselkrant).

Terwijl de heer Aust voor zijn boek 'Het Baader-Meinhof-komplex' toegang kreeg tot politie- en BKA archieven dreigt voor mensen die teksten van de RAF publiceren langdurige opslag in de archieven van Stammheim.

Terwijl de heer Hauff voor zijn 'kunstwerk Stammheim' een mooie prijs ontving op het filmfestival in Berlijn krijgen mensen met 'bijdragen aan de discussie' die niet bruikbaar zijn voor de psychologische oorlogsvoering tegen de RAF, hun prijs nog steeds via de strafrechter!

WHICH SIDE WILL YOU BE ON ?

Ter gelegenheid van het bezoek van Aust aan de Leidse universiteit is het betreffende gebouw volgekalkt met de leuze
18-10-'77: moord in Stammheim

En nu, na pas 3 van de geprogrammeerde 8 lezingen, liep onze Aust al huilend terug naar huis. "Ze vinden me niet leuk, daar in Nederland", vertelde hij huilend aan 'Mutti'. Een suksesje dus? Laten anderen hieraan een voorbeeld nemen!
De lezingen in Den Haag en Rotterdam gaan dus niet door.

STAMMHEIM
(stuttgart)

18 OKTOBER
1977

Volgens officiële gegevens

Jan Carl Raspe werd dinsdag 18-10 om 07.41 uur in zijn cel gevonden, toen men hem zijn ontbijt wilde brengen. Hij werd naar het ziekenhuis gebracht, waar hij om ongeveer 9.40 uur stierf. Pas vlak na 8 uur, dus ongeveer 20 minuten na de ontdekking van de "zelfmoord" van Raspe, werden toen ook de cellen van Ensslin, Baader en Möller onderzocht. Daarbij zou men toen Baader (doodgeschoten) en Gudrun Ensslin (opgehangen) dood aangetroffen hebben, terwijl Irmgard Möller wonden van een broodmes gehad zou hebben, - in de eerste berichten heette het dat ze haar polsen zou hebben doorgesneden, wat later was het de halsslagader en tenslotte ging het om een steek in de omgeving van haar hart.

In de pers werd dadelijk alleen over zelfmoord gesproken als de vanzelfsprekende en enige mogelijkheid.

"Zelfmoord", de uiteindelijke oplossing van de staat.

Na een voorval in Stammheim, waarbij de toen nog gedetineerde gevangenen Ingrid Schubert, Irmgard Möller, Gudrun Ensslin, Andreas Baader, Jan Carl Raspe, Helmut Pohl en Wolfgang Beer door een speciaal kommando bruut in elkaar werden geslagen (9-8-77), verklaarden de gevangenen dat de staat meer dan ooit naar de "eind oplossing in Stammheim", dit zou betekenen, de moord op de politieke gevangenen, zou streven. Meer dan 40 politieke gevangenen in Stammheim en andere gevangenen in de B.R.D. gingen daarop in honger- en dorststaking.

Hun doel: protest tegen de door de Buback verscherpte hechtenisvoorwaarden, protest tegen de gevreesde "eind oplossing" en de eis tot samenvoeging in groepen van minstens 15 en aanwending van de minimum-garanties van de Geneefse konventie, dwz behandeling als krijsgesvangene. Vandaag, na de "zelfmoord" op de inmiddels 5 gevange

nen(Ulrike Meinhof,Gudrun Ensslin ,Andreas Baader,Jan Carl Raspe en Ingrid Schubert)en na de "zelfmoordpoging" op Irmgard Moller na de bizarre vondsten van springstoffen en wapens in Stammheim,na de provokatieve deponering van scheermesjes in de cel van Klaus Croissant,kan men er niet meer omheen in te zien wat de gevangenen begin augustus met hun vrees voor de "eindoplossing"bedoelden.We herinneren ons de dood van gevangenen zoals Katherina Hammerschmidt,Siegfried Hausner,en Holger Meins en de "zelfmoord" op Ulrike Meinhof.Toch was het voor ons voor 18 oktober onvoorstelbaar dat de staat zou overgaan tot een "zelfmoord" op meerdere gevangenen tegelijkertijd."Zelfmoord" op politieke gevangenen en zeker op de meest bekende onder hen,heeft een dubbel doel. Op het politiek-ideologische vlak dient "zelfmoord" het totale falen van niet alleen het "terrorisme", maar van ieder verzet tegen de machtsmachine van de burgerlijke rechtstaat te demonstreren.Hierdoor dient solidariteit met het verzet en het identifikatieproces met de strijders verhinderd te worden.Tegelijkertijd gaat het er ook om van deze gevangenen,wier vrijlating steeds weer geeist kan worden ,af te raken en revolutionairen te intimideren,omdat hen duidelijk moet zijn dat de gevangenen kameraden gijzelaars in handen van de staat zijn.Met de mishandeling van gevangen kameraden moet druk worden uitgeoefend op de guerilla buiten.Op al deze punten hebben de gevangenen in hun verklaring van begin augustus gewezen.Inmiddels is de status van gijzelaars van de staat voor politieke gevangenen bevestigd. De "zelfmoorden van Stammheim en Stadelheim werden in de weken na de Schleyer-ontvoeringen en versterkt na de kaping van het Luft-hansa vliegtuig door het aankweken van een lynchstemming bij de bevolking propagandisties voorbereid.In een langdurige en massaal gevoerde kampanje werden de gevangenen tot duivels waarvan alles te verwachten valt, opgeklopt.In hun berichten over de kommando overval van 9 augustus ,gaan de gevangenen er van uit dat de verscherpte koers van de staat tegen hen in verband gebracht moet worden met de opvolging van Buback.Buback stierf begin april.De gevangenen waren toen sinds eind maart in hongerstaking.Zij eindigden deze hongerstaking eind april,nadat hen was toegezegd,dat aan hun eis de gevangenen in grotere groepen in Stammheim bij elkaar te brengen voldaan zou worden.De onderhandelingen met de gevangenen werden gevoerd door de huidige procureur-generaal Rebmann,toen in de functie van ambtenaar van ministerie van justitie in Baden-Wuerttemberg.

In mei en juni vonden daarop weer onderleiding van Rebmann die pas midden juni Bubacks opvolger werd)in Stammheim omvangrijke verbouwingen in de vleugel van de politieke gevangenen plaats.Aanvankelijk werd gezegd dat deze verbouwingen nodig waren om een groter aantal politieke gevangenen in Stammheim te kunnen onderbrengen.Onmiddellijk na zijn benoeming tot procureur-generaal deelt Rebmann echter mee vastbesloten te zijn niet meer gevangenen naar Stammheim over te plaatsen en zich niet aan de toezeggingen van eind april te zullen houden.We kunnen hier de vraag stellen:Waartoe dienen de verbouwingen?Dienden zij de latere "zelfmoorden" door het inbouwen van "wonderpakketjes" in de muren?De vondst van een pistool en een springstofpakket in de muur wijzen er op,dat bij het verbergen van het "gevonden materiaal langdurig en beroepsmatig te werk is gegaan,dat niets aan improvisatie is overgelaten.Toen duidelijk werd dat Rebmann niet van plan was aan zijn toezeggingen van eind april te houden,gingen de gevangenen begin augustus opnieuw in honger en later in dorststaking. De staat was niet bereid toe te geven,wel bereid hen te laten sterven.Rebmann zelf gaf de toon aan in zijn kommentaar in Bild am Sonntag:"de bevolking is er niet in geïnteresseerd of deze lieden honger- of dorststakingen begaan.De bevolking wil dat men deze lieden hard aanpakt." De eis van de gevangenen staat op dat moment al helemaal niet meer ter discussie,ter discussie staat nog slechts of de gevangenen dwangmatig gevoed moeten worden,of zo moeten sterven.De op de dood van de gevangenen gerichte lijn werd nog duidelijker toen na de ontvoering van Schleyer een brede discussie op gang gebracht werd de gevangenen als gijzelaars te behandelen en indien nodig een aantal van hen dood te schieten.Hoewel de doodstraf in de B.R.D. afgeschaft is, kon men volgen hoe deze walgelijke discussie in de burgerlijke pers, via de t.v met steeds bloediger en fascistieser termen gevoerd werd.Het klimaat van de lynch-justitie werd in deze fase van de voor bereidingen op de "zelfmoord"-aktie direct en onverbloemd geschapen. Heinz Kuhn,minister-president van Nordrhein-Westfalen(SPD!): "De terroristen moeten weten,dat het doden van Hanns Martin Schleyer op het lot van de gevangenen misdaigers,die zij met hun schandelijke daad wilden bevrijden, zwaar moet terugwerken."(Welt 14-9)Kuhn kondigde hiermee de wraakactie openlijk aan.Zo'n dreiging,of het nu gaat om lichamelijke mishandeling of moord op gevangenen is misdadig en volgens de burgerlijke wet een oproep tot strafbare handelingen.

Een oproep waarvoor Kuhn & consorten volgens hun eigen wetten achter de tralies zouden behoren te zitten.Vervolgd worden echter niet de heersende propagandisten van folter en moord, vervolgd wordt bv de vader van Gudrun Ensslin,die het gewaagd heeft tegenover de Italiaanse krant "Lotta Continua" van moord op zijn dochter te spreken.Het uitblijven van massale protesten na de "zelfmoorden in Stammheim en Stadelheim in met name Duitsland ,hebben de B.R.D. aangemoedigd het zelfmoordklimaat verder te verhitten.Andere gevangenen: Verena Becker,Helmut Pohl,Gunter Sonnenberg,Werner Hoppe worden als "zelfmoordgevaarlijke" gevangenen naar voren geschoven en onderworpen aan "zelfmoordverhinderings programma" (konstante bewaking,open celdeur,dag en nacht licht)om hun "zelfmoord" propagandisties en prakties voor te bereiden.De staat gaat er na Stammheim en Stadelheim vanuit, dat de bevolking aan "zelfmoord" went en sprookjesachtige verklaringen gelooft.En niet zonder succes.Zelfs vele linksen die anders niet zo licht gelovig zijn, zijn eerder bereid de "zelfmoord"-legende te slikken,dan de consequentie te trekken dat werkelijk geplande staatsmoord op politieke gevangenen in de B.R.D. mogelijk is.Een voorbeeld hiervan is Maarten van Dullemen in zijn artikel in de Groene van 16-11-77. Veel linksliberalen en sociaaldemocraten zijn bang dat wanneer zij zich ongelovig opstellen tegenover de zelfmoordversie voor sympatisant te worden aangezien, of in ogen erger nog:te moeten erkennen dat tegenover een staat die politieke gevangenen vermoordt de term fascisties gerechtvaardigd is.Zij sluiten liever hun ogen en zwijgen,distantieren zich van hen die oproepen tot verzet tegen zo een staat.Met hun zwijgen echter bevestigen zij de "zelfmoord"-legende,maken zij nieuwe "zelfmoorden" mogelijk, met hun distantieringen legitimeren zij de vernietiging van het verzet en de strijders.Het is onredelijk en laf de strijders niet als kameraad te zien en hen van wege hun gewapend verzet af te wijzen en zo uit te leveren aan het "zelfmoordprogramma" van een staat.Het gaat er niet"alleen" om dat wij solidair zijn met degenen die getroffen worden door beroepsverboden of "onschuldig gekriminaliseerd worden(zoals bv Boll)Het gaat erom dat wij stelling nemen tegen een ontwikkeling in Duitsland die zich uitbreidt over heel West-Europa en waarin het erom gaat een "zelfmoord" klimaat te scheppen als bodem voor de praktijken van lynch-justitie op politieke tegenstanders,als deel van een algemene anti-kommunistiese heksenjacht.

Roode HOND

berichten

boek k a f e e D E R O O D E H O N D

prins hendrikstraat 138, Den Haag, 070-648861
open: di.t/m vr. 10 - 18 uur, za. 10 - 17 uur

"Tegen de Verdrukking in", Drees Kroes

prijs f24,50

Er zijn niet veel Nederlanders die weten, wat zich werkelijk binnen een sociale dienst afspeelt. In 'Tegen de verdrukking in' wordt heel openlijk het wel en wee van een sociale dienst beschreven: de vaak moeilijke positie van de klanten, de onvrede met de medewerkers, de consequenties van het beleid.

Drees Kroes heeft zijn ervaringen met sociale diensten 'van binnen uit' gebruikt en biedt in dit boek een helder, soms onthutsend beeld van het werken in een uitkeringsinstantie.

Deze op de achterflap van het boek geschreven inleiding zou reden genoeg zijn, het boek NIET te lezen. Ten eerste kennen heel wat meer mensen, dan de aangehaalde text suggereert, de sociale dienst maar al te goed. Ten tweede is een inleiding van het PvdA-kamerlid Meijer niet direkt een aanbeveling en stimulans.

Dat we het boek tóch onder jullie aandacht brengen heeft te maken met de werkelijke inhoud en de daaruit af te leiden konklusies.

De openhartigheid van het boek, het soms emotionele relaas van conflicten, waarin de bijstandmaatschappelijk werkerster vaak verzeild raakt; legt heel duidelijk de kernvraag van de arbeidsverhoudingen bloot: loyaliteit ten opzichte van de cliënt dan wel tegenover de 'dienst', dwz. de baas.

Hierbij komen een aantal sublimatietechnieken voor de dag die heel essentieel zijn voor dat, wat onder de 'zorgzame samenleving' de afbraak van het sociale stelsel moet rechtvaardigen.

De onmacht en hulpeloosheid die de werkerster -ongewild- tekent, omdat je toch geen twee dames/heren kunt dienen, legt de zwakke plekken bloot, die door het te verzorgen deel van de samenleving fijntjes bespeeld kunnen worden.

"Bij de Contra's", Christopher Dickey

prijs f25,00

Als eerste Amerikaanse verslaggever trok Christopher Dickey met de contra's door de Nicaraguaanse bergen. Hij sprak met een van hun commandanten, Suicida, die was opgeleid aan de "U.S. Army School of the America's". Hij was getuige van hun aanslagen en hun onderlinge conflicten, die met wapens werden uitgevochten. Hij maakt mee, hoe de contra's in chaos ondergaan.

In "bij de contra's" doet Dickey verslag van zijn speurtocht in Nicaragua en de andere midden Amerikaanse landen. Hij analyseert het ontstaan van de contra's, de betrokkenheid van de omringende staten, en de strategie van de VS om hen te presenteren als een geloofwaardig en militair capabele eenheid. Zo ontrafelt hij stap voor stap de kleine smerige oorlog in Nicaragua. De rol van de Verenigde Staten daarin is inmiddels uitgegroeid tot een van de grootste schandalen in het Amerikaanse politieke leven.

Dickey schetst, met een actualisering tot juli 87, de huidige positie van de hoofdrolspelers.

"Bij de contra's" zou een spannende roman kunnen zijn, ware het niet, dat het de keiharde werkelijkheid van de Nicaraguaanse situatie beschrijft.

"Dagboek uit Pretoria", Klaas de Jonge

prijs f24,50

"De factor van de kleine c", Lolle Nauta

prijs f24,50

essays over culturele armoede en politieke cultuur

"Bouwput of Beerput"

prijs f 1,00

hoe een progressief college z'n principes te koop aanbiedt ter wille van een prestigieus stadhuis.

"Nooit meer Tsjernobyl: Borssele dicht!"

prijs f10,00

een fotoreportage over de blakkade-akties

"Dekmantel", Bob Woodward
376 blz. prijs f29,90
de geheime oorlogen van de CIA

"Kraken en Leegstandswet" Atak
prijs f3,50

VERKLARING

van de uitgeverij Champ Libre / Lebovici

De auteurs die door Champ Libre worden uitgegeven, stellen tot hun verbazing vast dat er af en toe nog een journalist is die beweert 'een bespreking te geven' van één van hun boeken; of die er zelfs -wat nog erger is- een willekeurig soort bijval aan durft te verlenen, om zich een verwaande air te geven van een vertrouwde die toch alleen gesuggereerd kon worden door te doen alsof men het gelezen had. Uiteraard beschouwen de huidige auteurs van Champ Libre de 'intellektuele arbeiders' van de pers van deze tijd -zonder één uitzondering- als onmiskenbaar verstoken van de intelligentie en drang tot waarneming die vereist zijn om een oordeel te kunnen vellen over hun geschriften. Zij wier beroep gebaseerd is op vervalsing en onnozelheid, lijken te vergeten dat zij zichzelf door hun functie beroofd hebben van het recht de lof te zingen, al betrof het één enkel detail, van iets dat waar is. Dergelijke illusies moeten verdwijnen, en dus zullen deze lieden hun mond moeten houden.

Uitgeverij Champ Libre verklaart dat zij in geen enkele mate verantwoordelijk kan worden gesteld voor de gevallen waarin men de hardnekkigheid van zulke praktijken dient te betreuren. Want uitgeverij Champ Libre is ermee opgehouden 'recensie-exemplaren' te sturen naar welke krant of journalist dan ook: zij vond het geen enkele zin meer hebben, de traditie van objektieve berichtgeving, die iedere betekenis heeft overleefd, in ere te houden in een tijd, waarin zelfs de schijn van een vrije pers niet meer bestaat; dat wil zeggen een pers die ervan zou afzien zich ook maar aan één van de heersende leugens te onderwerpen.

Uitgeverij Champ Libre is er dus mee opgehouden, het bestaan van de pers te erkennen. Zij die reeds geen 'interviews' hadden, krijgen nu ook geen teksten meer.

Dit houdt in dat iedere journalist die sindsdien nog stuk produceerde over een bij Champ Libre uitgegeven boek, of die iets dergelijks in de toe-

komst nog van plan is te doen, zelf als privé-persoon een exemplaar heeft moeten bemachtigen. En aangezien zijn hoedanigheid van beroepskritikus door de uitgever niet meer wordt erkend, terwijl de auteurs er allang minachting voor hadden, zullen zijn bemoeienissen in ieder geval moeten worden beschouwd als volledig misplaatst.

Bij deze gelegenheid verklaart Uitgeverij Champ Libre dat zij al haar principes ziet samengevat in de publieke stellingname van een van haar oude auteurs, Clausewitz, op een moment dat zijn land z'n grief zocht in onderworpenheid, en twee jaar voor de ineenstorting van een heerschappij die toen zo stevig in het zadel leek te zitten: "Ik zweer voor het aangezicht van de wereld en voor dat van de komende generaties, dat ik de valse voorzichtigheid waarmee men zich aan het gevaar wil onttrekken voor het allerverderfelijkste houd, waartoe angst en vrees ons kunnen inspireren...; dat de bedwelvende angst van onze tijd mij niet de waarschuwing doet vergeten van de gebeurtenissen uit het verre en nabije verleden, de wijze lessen van hele eeuwen, de nobele voorbeelden van roemrijke volkeren; en dat ik niet de wereldgeschiedenis zal opofferen aan een pagina van een of andere leugenachtige krant."

Met deze kernachtige verklaring van uitgeverij Champ Libre (uit 1979) willen wij jullie deze Franse uitgeverij voorstellen, die tegenwoordig Editions Gérard Lebovici heet, genoemd naar zijn vermoorde uitgever.

Over de toedracht van deze moord is in de Zwarte een tijd geleden al melding gemaakt. Ondanks het bezwaar van een vreemde taal vinden de huidige medewerkersters van de Roode Hond het zeer belangrijk, een aantal van niet in het Nederlands vertaalde werken die door Lebovici zijn uitgegeven op te nemen in het boekenbestand van de Roode Hond. En wij willen alles eraan doen om de publikaties van de Situationistische Internationale in Nederland bekendheid te verschaffen.

Lettre de Dakar - par Une Libre Association d'Individus Libres
prijs f10,00

Voorwoord bij "Lettre de Dakar"
Deze tekst, die niet pretendeert definitieve oplossingen aan te dragen voor de problemen van de Senegalese revolutie, moet gezien worden als onze bijdrage van onafhankelijke elementen aan het "nationale debat", dat binnen 'links' op gang zou moeten komen (aangezien er in dit land geen 'rechts' bestaat, zoals men zegt!). Ongetwijfeld echter zullen deze tekst - uitgangspunt van een nog steeds voortdurende werkelijke gang van zaken - de ideeën en algemene konklusies, zoals die hier worden gesteld, hun realisering in de feiten vinden en binnenkort hun synoniem in daden tegenkomen. De schrijvers van deze tekst zijn geen "studiehoofden" en evenmin specialisten van de revolutie: revolutionaire ervaringen en algemene kennis blijken voor de behandeling van bepaalde problemen veelal een be-

perking en belemmering te zijn. De schrijvers hebben geen enkele officiële kwalifikatie, om hierover te schrijven, en zij hebben hun "kaart" van vertegenwoordigers van de proletarische "partij" van niemand anders dan van hen zelf gekregen. Hun arrogantie en lef ontlenen ze uitsluitend aan de armoede en domheid van onze tijd. Ze beschouwen de omvangrijkheid van de huidige revolutionaire taak alleen maar als aanleiding om nóg initiatiefrijker en NEGATIEVER te zijn. Want het is goed om bepaalde waarheden TEGEN EN BUITEN IEDEREEN OM te verkondigen. Je hoeft geen geleerde of een genie te zijn om te bemerken dat we worden belazerd! WERKELIJKE VOORUITGANG GAAT DOOR TOTALE CHAOS.

Dakar, 28 april 1976

Internationale Situationniste
1958-1969
625 blz. prijs f50,00

Een bundeling van 12 nummers van het tijdschrift "L'Internationale situationniste" afgedrukt op oorspronkelijk formaat.

La Véritable Scission dans l'Internationale
146 blz. prijs f27,50

Journal d'un Educastreur - J.Celma
138 blz. prijs f14,00

Tussen oktober 1968 en juni 1969 geeft een onderwijzer volledige vrijheid aan z'n leerlingen. Wat gebeurde er?

Rapport contre la normalité - FHAR
128 blz. prijs f10,-

Het "Homosexuele Front voor Revolutionaire Akties" verzamelt de stukken van de aanklacht tegen hem. Simpel verzet of het begin van een revolutie?

donderdag 15 okt

DEMONSTRATIE TEGEN ART.140

17.00 vanaf het Paleis van Justitie in Arnhem

's morgens moeten de art. 140 -'45
voorkomen om 08.45 uur !!

NEEM JE SLECHTE HUMEUR MEE

WOENSDRECHT

21 t/m 25 oktober

HERFSTVIERDAAGSE

info 01646 - 15183 (Gerrit)
01646 - 14781 (Paula)

DELFT Video

Oranje Plantage 1

16-10 "Gezocht lieve vader en
moeder"

Den Haag

Filmhuis Zaal 4, Buitenom 214

ma 12: Where the green ants dream

di 13: Axievideoos

wo 14: Klaagzang (f3,-(film).

ma 19: Who's affraid of Virginia
Woolf

di 20: Maschinensturm

wo 21: Oktober (f3,- (film, 70 jaar
Revolutie in USSR.

ma 26: Under the Vulcano

di 27: Hans Kok

wo 28: Klaproos op de muur (f3,-)

ma en di: video (gratis)
wo : film (f3,-)

zaterdag 17 okt

**DEMONSTRATIE TEGEN RACISME EN
FASCISME**

vreedzaam en massaal

14.00 uur Malieveld Den Haag

"geef fascisme en racisme geen kans
verbied hun organisaties"

zaterdag 31 okt

**DEMONSTRATIE VOOR DE AFSCHAF-
FING VAN ALLE WAPENTUIG, TE
BEGINNEN MET KERNWAPENS**

"stop de bouw in woensdrecht nu!"

12.00 uur Malieveld Den Haag

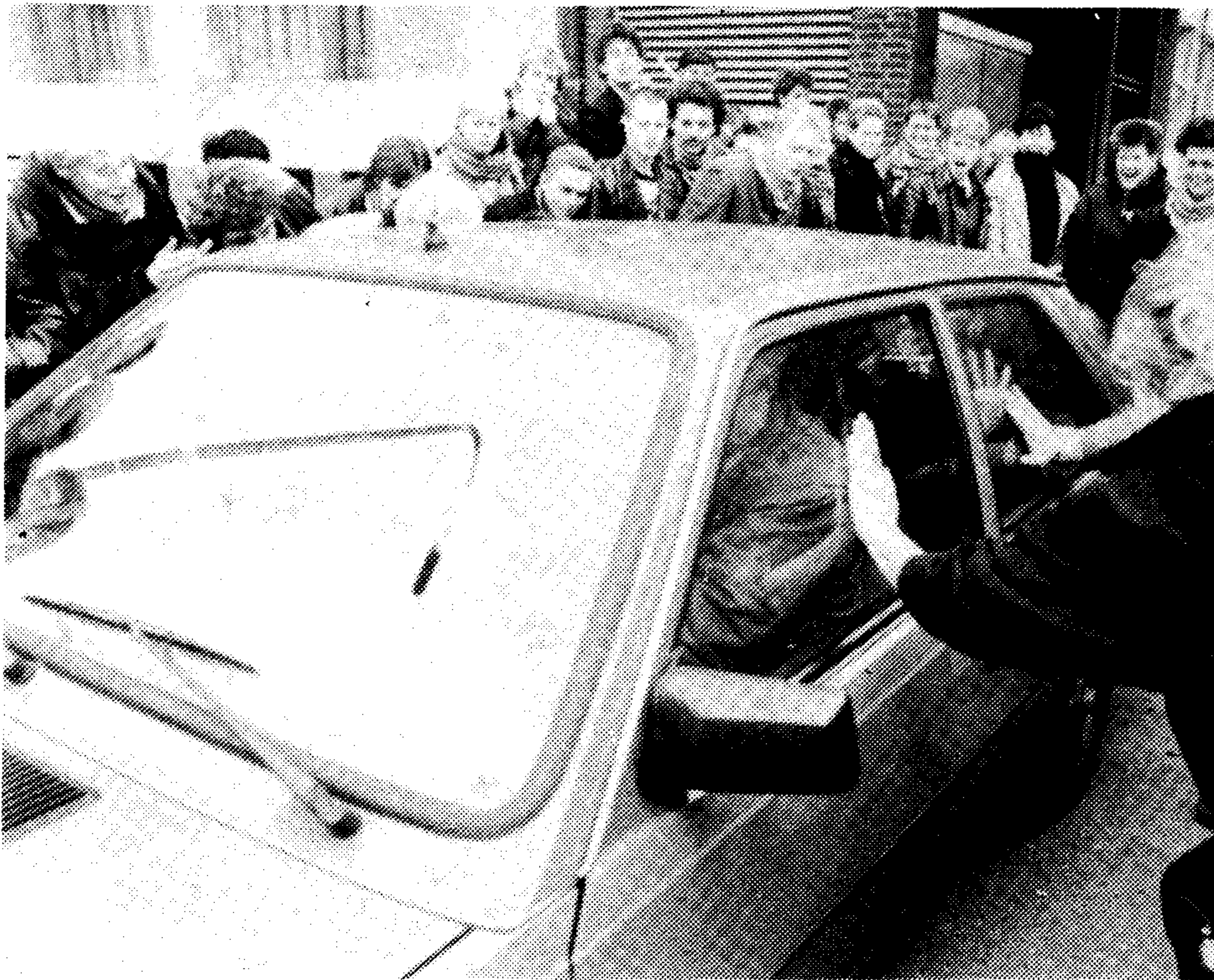
FLAM

SPECIAAL OKT 87

BIJLAGE BIJ: AANZET, BLUF!, GRACHTENKRANT,
KATTEKOP, KLEINTE MURKRANT, OMSLAG,
PETROLIE HAVEN, RAAF, SPRINGSTOF, DE VRIJE,
DE ZWARTE

GRATIS

KOLOFON

FLAM is een anarchisties maandblad voor Arnhem, Nijmegen en elkaars omgevingen. Het wil berichten over gebeurtenissen, akties en activiteiten met betrekking tot het buiten- en antiparlementair Nijmegen en Arnhem. Daarnaast wil FLAM een platform voor dikussies en het uitwisselen van kontakten. FLAM brengt ook ekstra edities uit als gebeurtenissen dit noodzakelijk maken. Deze uitgave kwam tot stand in samenwerking met: Aanzet, Bluf!, Grachtenkrant, Kattekop, Kleintje Muurkrant, Omslag, Petroliehaven, de RAAF, Springstof, de Vrije, de Zwarte.

FLAM
postbus 1610
6501 BP Nijmegen

RAZZIA

Dinsdag 24 maart 1987 vindt in Nijmegen een razzia plaats n.a.v. de gebeurtenissen rondom de ontruiming van De Mariënburcht ruim twee maanden eerder. Politie mensen, deels met bivakmutsen, dringen 's ochtends vroeg vijf woningen binnen om huiszoeking te verrichten en een aantal mensen te arresteren, die het brein zouden zijn geweest achter rellen en vernielingen. De Grote Broek wordt urenlang afgegrendeld door ME-ers in kogelvrije vesten. Bij de hele operatie zijn in totaal 240 politiemensen ingezet. Uiteindelijk worden acht mensen vastgehouden en blijkt dat er nog twee gezocht worden. In Nijmegen heerst nog dagen lang een soort staat van beleg. Het ziet blauw van de wouten en op straat kom je kolonnes politieauto's tegen. Naar de "voortvluchtige" wordt fel gespeurd. Mensen worden aangehouden en moeten aantonen dat ze de gezochte persoon niet zijn. De wouten vallen om vier uur 's nachts nóg een pand binnen. De gezochte persoon wordt later gevonden. Donderdag de 26^e is er een demonstratie tegen het politie-optreden en de toepassing van art. 140. De sfeer is aanvankelijk dreigend; op verschillende plaatsen heeft zich ME verzameld en het is onduidelijk of de burgemeester de demo nou wel of niet heeft verboden.

Alhoewel aan weerszijde ingesloten door patsers verloopt de demonstratie zonder veel problemen. Er liepen meer dan 1000 mensen mee.

15 Oktober a.s. is het proces tegen de artikel 140-arrestanten in het paleis van justitie te Arnhem (aanvang kwart over negen). Om 5 uur is er een demo. Laat zien dat je dit soort truks waarmee ze grote delen van de aktiebeweging denken lam te leggen niet pikt. Kom naar Arnhem op 15 oktober, en neem een slecht humeur mee!!!

AANGEHOUDEN

Je hoort half wakker geworden voetstappen op het dak en voor je het weet staan er wouten in je kamer, die je zeggen op te staan en je aan te kleden. Even later sta je met handboeien om in de hoek van je slaapkamer.

24 Maart 6.30 u. 's ochtends.

Als je later afgevoerd wordt zie je dat het hele huis wemelt van de wouten. Buiten staat de verzamelde pers op je te wachten.

Je krijgt te horen dat je verdacht wordt van een misdrijf: het overtreden van artikel 140 WvSr.

De rechercheurs die je vervoeren naar een politieburo in de regio, weten zelf ook niet goed wat dat inhoudt en zijn verder weinig spraakzaam: je hoort het straks wel van je verhoorders.

Nog maar net aangekomen in "je buro" pakken ze je spullen af en wordt je in een cel gedumpt. Even later wordt je voorgeleid aan een hulpofficier van justitie. Die verhoort je (formaliteit) en legt je uit wat je volgens hem gedaan hebt. "Hebt u daar iets op te zeggen"; "neen".

Na nog geen kwartier in je cel te hebben gezeten komen er twee rechercheurs: "Hoi, wij zijn wout en kit, wij gaan de komende tijd nogal wat tijd met elkaar doormaken".

Dan begint het eerste verhoor. Er zullen er nog tientallen volgen.

Gemiddeld per dag zo'n 6 tot 8 uur met pauzes voor eten en 5 tot 15 minuten luchten per dag. De bewaarder was zeker de eerste 10 dagen zeer zwijgzaam. Op alles wat je vroeg was het antwoord: "Dat weet ik niet, jij bent van de recherche". Al gauw blijkt dat je in isolatie zit. Dat wil zeggen: geen contact met wie dan ook behalve je verhoorders, bewaarders en zo nu en dan je advocaat.

De hele dag alleen wouten om je heen en voor de rest alleen in je cel. Daarnaast niet telefoneren, geen post (uit noch in), geen krant, geen radio, geen tv. Wel boeken en fruit en wat snoep. Alleen het woord "sterkte" voor in een boek geschreven is genoeg om het achter te houden.

Je probeert je daar dus op in te stellen.

Maar hoe langer het duurt hoe kleiner de politiecel wordt. De eerste 10 dagen wordt je de hele dag verhoord, maar daarna is het 23½ uur per dag op cel.

Je kijkt voortdurend vooruit naar een voorgeleiding in het paleis van justitie in Arnhem. Omdat je weet dat daar vrienden/innen en bekenden zullen zijn. Die kun je in een flits zien en als je geen handboeien om hebt kun je ook nog even zwaaien. Genoeg om er weer een paar dagen wat beter tegen te kunnen.

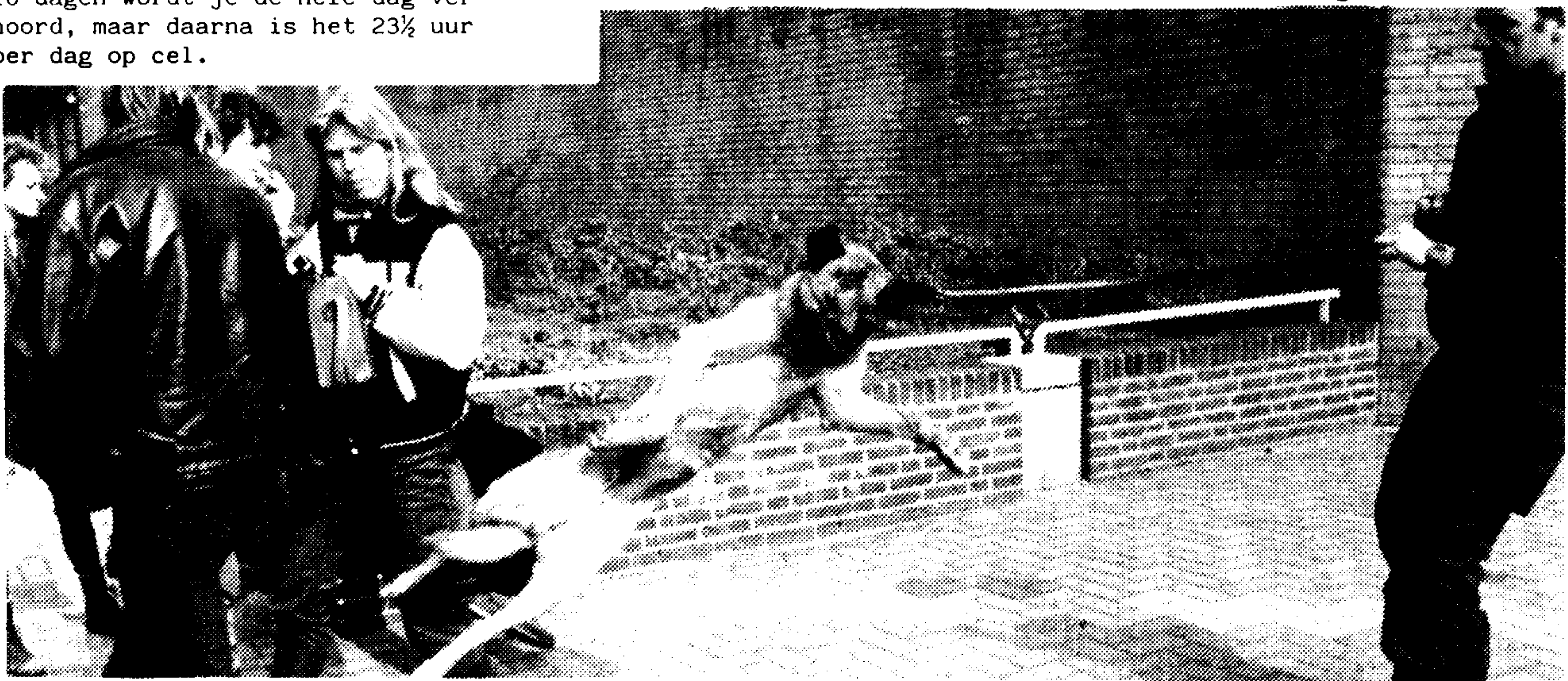
In de verhoren stellen "je" rechercheurs zich vrij rustig op, je kunt roken en krijgt koffie. Alles gaat volgens het boekje en alles wordt genoteerd. Bang als ze zijn voor slechte publiciteit.

Ondertussen proberen ze je wel over de zijk te krijgen, stellen ze suggestieve vragen, zeggen dat je snel vrij komt als je verklaart wat zij willen horen, verwijten je dat als jij iets niet verklaart zij alleen maar kunnen konkluderen dat een van de andere verdachtenes dat gedaan heeft, dat je anderen dan beschuldigt, dat je het hun niet aangedaan hebt, dat je aardig bent, dat je een zak bent, dat je een misdadiger van het ergste soort bent en dat jij toch wel degene bent die dadelijk kan zitten en al die vrolijke mensen buiten je dan allang vergeten zijn, dat je dus net zo goed kunt vertellen wie wie is, en wie wat gedaan heeft.

Na een zwaai-demo of bezoek aan het paleis van justitie krijg je hele lijsten namen te horen: "Die was er ook, en die ook...en die, die doet toch zus en zo en woont toch daar?". En dat dag in dag uit. Je wordt van alle kanten gefotografeerd en ze geven je konstant het gevoel dat ze alles van je weten. Dat ontkennen van de dingen die zij zeggen of je bek dicht houden geen zin heeft. En dat het toch heel wat beter staat bij de r.c. of de raadkamer als-iehet in je eigen verklaring kan lezen. En het ergste van alles je ziet/spreekt de hele dag alleen die twee wouten. Toen die eerste 10 dagen afgelopen waren was het dan ook een hele verademing om met rust gelaten te worden.

Tot de isolatie je in de 4^e week wel parten gaat spelen. De beperkingen blijven onverminderd, ook al is het onderzoek afgelopen (naar hun eigen zeggen). En die klootzak van een officier wil je kost wat kost in die isolatie vasthouden.

Na 4½ week overgeplaatst naar een HvB. Dat was als een paradijs: een grote

cel, al je spullen op cel, een tv en eens wat anders eten dan die ovenmaaltijden. En: onvermijdelijk ondanks de beperkingen: kontakt met normale mensen.

Een week later gaan ook de beperkingen eraf en kun je ook kontakt hebben met je medeverdachte in hetzelfde HvB. En eindelijk post!

Enkele weken nadat je vrijgekomen bent, krijg je de tegenslag. Je bent 1½ maand door anderen geleefd. Zij bepaalden wanneer je opstond en wat je moest doen. Verzet leek veelal zinloos. Als je niet mee wilde naar verhoor zouden ze je wel even dragen. Als je niet op de foto wilden dan hielden ze je wel even vast. Ze gaven je het idee dat ze iedereen uit je omgeving kenden, je werd gekonfronteerd met je privé-telefoonsprekken, ze kwamen in je cel terwijl je zat te schijten. Geen moment van de dag privacy. Nu je terug bent kun je je draai niet echt vinden. Je weet niet wat te doen of waar naar toe. Je hebt 1½ maand van je leven en dat van je vriendeninnen totaal gemist...

DE MARIËNBURCHT

Op prinsjesdag 1986 werd "De Mariënburcht" -een enorm kantoorpand, vooreen eigendom van Shell, midden in het centrum van Nijmegen- gekraakt door ong. 150 mensen.

De kraak was een protest tegen de in te voeren leegstandwet, de ondersteuning van het apartheidsbewind in Zuid-Afrika door Shell, cityvorming en het crisisbeleid van de regering dat op die dag gepresenteerd wordt. Het pand werd bewoond door ong. 14 mensen en daarnaast was er ruimte voor allerlei activiteiten zoals vergaderingen, feesten en manifestaties.

Echter, op 12 december kwam de deурwaarder drie dagvaardingen (op foto) afleveren. 17 December diende het kort geding. De rechter veroordeelde één van de gedaagden tot ontruiming van het pand, terwijl zij er niet eens woonde. Bovendien was er van enig spoedeisend belang geen sprake. De Mariënburcht zou ontruimd worden voor leegstand, waarbij de rechter nog een handje hielp door een kraakverbod van een jaar in het vonnis op te nemen.

Nu het vonnis er lag, begon de gemeente -die het zou moeten uitvoeren- zich politiek in te dekken. Er volgden gesprekken met Shell, waaruit bleek dat Shell het pand inderdaad alleen maar leeg wilde hebben. Aangezien de gemeente Nijmegen graag hooghoudt dat ze niet voor leegstand ontruimt, verzonnen ze zelf een bestemming: er zouden jonge, startende ondernemers in het pand komen. Het politieke verhaal was zo rond en de ontruiming kon worden voorbereid. Shell stemde in met het plan van de jonge, startende ondernemers. Dit werd dan ook door de gemeente naar buiten gebracht.

Binnenskamers liet Shell echter al weten dat de gemeente niets te maken had met wat zij met hun pand deden.

Dat bleek. Het idee van de jonge startende ondernemers werd aan de kant geschoven en Shell ging met Boerema en Vendex in zee. Boerema kreeg het pand tegen een spotprijs om er een zgn. "Medi-center" in te vestigen. Gezondheidszorg op commerciële basis. De gemeente riep ach en wee (we zijn door Shell voor de gek gehouden) en steunde vervolgens deze eenzijdige bestemmingswijziging.

Voor de krakersters was er echter ook reden genoeg om het pand niet zomaar te verlaten. Er werden akties gevoerd en voor de ontruiming werd landelijk alarm geslagen.

RECHERCHE BIJSTANDS TEAM

Na de ontruiming van de Mariënburcht op 19 januari is er een onderzoek gestart door het recherchebijstandsteam Gelderland. Op 14 januari was naar aanleiding van een brandstichting bij het stadhuis op 11 januari al een gerechtelijk vooronderzoek gestart tegen N.N. (tot dusver onbekend gebleven personen). Dit gvo is later uitgebreid naar de brandstichting bij de rijkspolitie van 21 januari en de gebeurtenissen op 19 januari.

Door "de ernst van de gepleegde misdrijven en de omvang van de schade (4 mln.)" en het geringe aantal arrestaties bij de ontruiming besloot het O.M. een groot onderzoek in te stellen. Dat ook de in Nederland ontstane sfeer door (direkt) de MAKRO-branden en de Mariënburcht en (indirekt) veel andere onopgeloste inbraken en brandstichtingen met een politiek motief reden hiervoor was mag blijken uit de kamerdebatten van 22 januari. Bedrijfsleven en rechtse partijen raakten meer en meer in paniek en riepen om maatregelen. Alles moest en mocht dus in het werk gesteld worden om alsnog koppen te laten rollen en voorbeelden te stellen. Bovendien leefde er bij het O.M. en met name de wouterij een grote frustratie over de gang van zaken op 19 januari.

Het RBT bestond uit 24 rechercheurs uit verschillende plaatsen. Ze hebben twee maanden onderzoek verricht tot het gvo op 19 maart op naam van de acht verdachten werd gesteld. Ze werden er van verdacht artikel 140 te hebben overtreden. Vanaf 24 maart werd het team voor een dag of tien uitgebreid tot 36 mensen. Het team heeft zich beziggehouden met het samenstellen van een fotoboek. Hierin stonden foto's van mensen, die volgens hun met de Mariënburcht te maken hadden of anderszins in Nijmeegse kraakgebeuren actief waren.

Met dit fotoboek is een uitgebreid buurtonderzoek gehouden in het centrum van Nijmegen. Alle busverhuurbedrijven in Nijmegen (en ook bijv. in Groningen) werden op een bezoek vergast. Zij dienden alle gegevens van de voorafgaande twee maanden te overleggen (aan welke mensen, hoe laat, op welke dag, hoe lang, welke busjes). De drogisterijen werden afgegaan om na te gaan of zij voor 19 januari spullen verkocht hadden waarmee rook te maken is. Er werd een uitgebreide vergelijking gemaakt van krante-artikelen, stukken uit blaadjes, pamfletten en radio-interviews. De telefoons van een aantal grote panden werden konstant afge-luisterd. In de week na de ontruiming

en nog eens in februari werden een aantal onopgehelderde inbraken gepleegd in woningen van mensen die op een of andere manier met het kraakgebeuren in Nijmegen te maken hadden. Ook werd er een huiszoeking verricht in een kraakpand n.a.v. de vermeende diefstal van wat hout, zonder dat daar bewonersters bij waren. Bij deze inbraken werden papieren, agenda's, Blufs, De Zwarte's en posters meegenomen. Mensen werden gevolgd, staande gehouden en tassen en auto's werden doorzocht.

Uiteindelijk werden op 24 en 25 maart 8 mensen aangehouden; het team werd uitgebreid tot 36 rechercheurs. Op 4 politieburo's in de regio werden iedere twee verdachten ingesloten. Zij werden verhoord door ieder twee rechercheurs. Op elk buro was bovendien een koördinator. Deze hield zich bezig met het contact naar buiten, koffie brengen en het contact met het koördinatiecentrum in Ede.

Na 10 dagen verhoren van 6 tot 8 uur per dag verdween de helft van de verhoorders en werd het verhoor voortgezet door de andere helft. Na 20 dagen bleven er nog 4 verhoorders en 4 veldwerkers over, die sporadisch aan de verdachten vragen stelden. De verdachten werden verhoord door een koppel dat een andere verdachte aangehouden/vervoerd had, om zo niet degene voor je te krijgen die je 's ochtends van je bed gelicht had.

Naast de isolatie en de lange duur van de verhoren, werden de "normale" psychologische truks toegepast. Het tegen elkaar uitspelen van verdachten, suggestieve vragen stellen, spekuleren op een lange voorlopige hechtenis als men niet verklaarde wat ze wilden horen.

De leden van het team hebben naar eigen zeggen weken van 60 tot 70 uur gemaakt. In die tijd hebben ze half Nijmegen afgestroopt. Ze hebben in het privé-leven van tussen de 50 en 100 mensen zitten wroeten en daarin zeer vergaande bevoegdheden gehad.

Telefoongesprekken van meer dan 20 mensen zijn afgeluisterd. Dus ook hun privé gesprekken. Bij verdachten werden met name privé-gesprekken gebruikt om te laten voelen dat ze getapt hadden en zo ook het gevoel te geven, dat ze je helemaal kenden (wat ze ook zeiden), dat niets voor hun verborgen bleef. Dagboeken, brieven en agenda's van verdachten en andere mensen zijn doorgelezen en gebruikt. Veelvuldig zijn mensen benaderd door recherche, PID en BVD om de informant uit te hangen. De arrestanten zijn van alle kanten en op alle formaten gefotografeerd (alleen hoofd, hele lichaam in verschillende houdingen).

ARTIKEL 140

Artikel 140 lid 1 luidt: deelneming aan een rechtspersoon die tot oogmerk heeft het plegen van misdrijven, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste 5 jaren.

Lid 3 stelt dat het bestuurder zijn van een dergelijke rechtspersoon de straf met 1/3 kan verhogen.

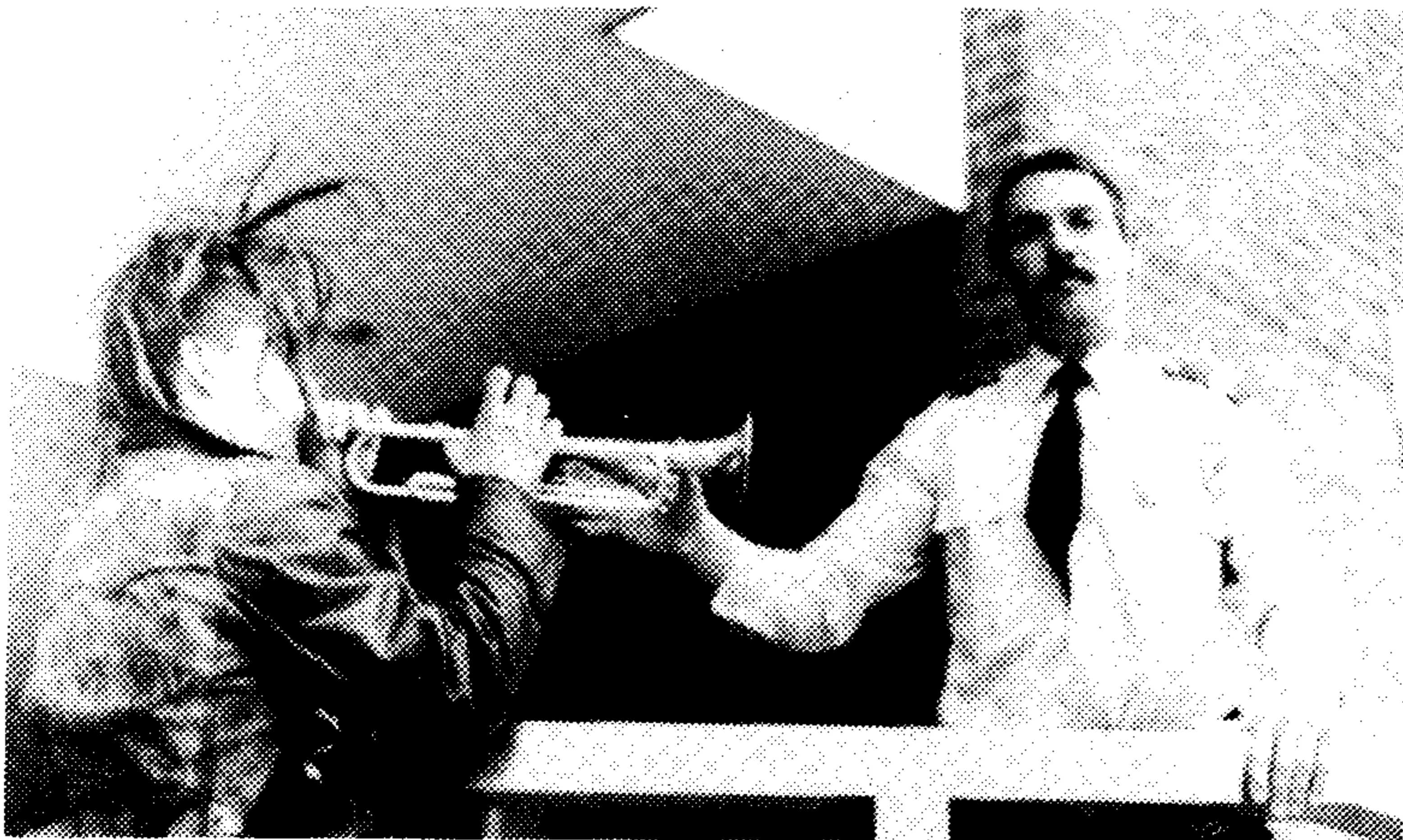
Om te kunnen oordelen dat dit artikel op de verdachten van toepassing is moet voldaan zijn aan de verschillende delen van het artikel.

- 1 er moet sprake zijn van een rechtspersoon. D.w.z. dat er een formele of informele club/vereniging moet zijn. Regelmatige vergaderingen van een bepaalde groep mensen en een gezamenlijk optreden naar buiten zijn nodig. Men moet een gezamenlijk doel hebben.
- 2 De verdachten moeten aan die club hebben deelgenomen. Daarvoor moet je b.v. geld aan de vereniging hebben gegeven of gesproken hebben uit naam van de vereniging.
- 3 Oogmerk. Onder oogmerk zou je verstaan: einddoel. Dat doet het woordenboek ook. Aan het woord is echter een juridische draai gegeven. Zo wordt oogmerk ook: middelen die je gebruikt om het einddoel te bereiken. Die, zo is de redenering, daarmee ook doel worden van de vereniging, het zgn. naaste doel.
- 4 Om strafbaar te zijn hoeft je zelf niet een van de misdrijven die de vereniging tot doel heeft gepleegd te hebben. Je hoeft er ook niet medeplichtig aan te zijn. Strafbbaar is domweg deelneming aan een vereniging. Ook als de vereniging tijdens jou lidmaatschap een "kriminele" wending heeft gekregen.
- 5 De meervoudsvorm misdrijven geeft aan dat er sprake moet zijn van duurzaamheid. De (misdadige) vereniging moet gedurende langere tijd bestaan.

De misdrijven die volgens de officier van justitie de vereniging ten doel stonden zijn blijkens de dagvaarding: openlijke geweldpleging, opzettelijk brandstichten, doodslag, zware mishandeling, mishandeling, vernieling en uitlokking van of medeplichtigheid aan een van deze misdrijven. Voor als dit niet tot een veroordeling mocht leiden, heeft de officier van justitie nog een tweede tenlastelegging, nl.: uitlokking van of medeplichtigheid aan openlijke geweldpleging (artikel 141). De openlijke geweldpleging houdt dan weer vernieling, mishandeling etc. in. Dus beschuldigd de officier van justitie de verdachten weer niet van een van de misdrijven maar van de uitlokking ervan. Dit schuift sterk in de richting van artikel 140. Wat dus blijft staan is dat de politie op de dag van de ontruiming geen of niet genoeg mensen heeft kunnen pakken. Ook na twee maanden onderzoek hebben ze nog niets gevonden. Maar er moeten koppen rollen. Bovendien, en dat is zeker zo ernstig, wil het OM (o.l.v. Kort-hals Altes) een precedent verkrijgen. Om zo telkens weer mensen verantwoordelijk te kunnen stellen voor activiteiten van anderen door het tot organisatoren te bestempelen.

De politieke toepassing van art. 140 maakt het voor de overheid erg makkelijk om oppositie aan te pakken. Artikel 140 stelt in wezen elke vorm van buiten-parlementaire oppositie op zichzelf strafbaar:

- het stelt ideeën strafbaar.
- grenzen van wat wel en niet strafbaar is vervagen. Een willekeurige groep kan al gauw als vereniging worden aangemerkt (demonstranten, b.v.).
- mensen kunnen vervolgd worden op grond van daden van anderen
- er is sprake van groepsbeoordeling i.p.v. individuele veroordeling.

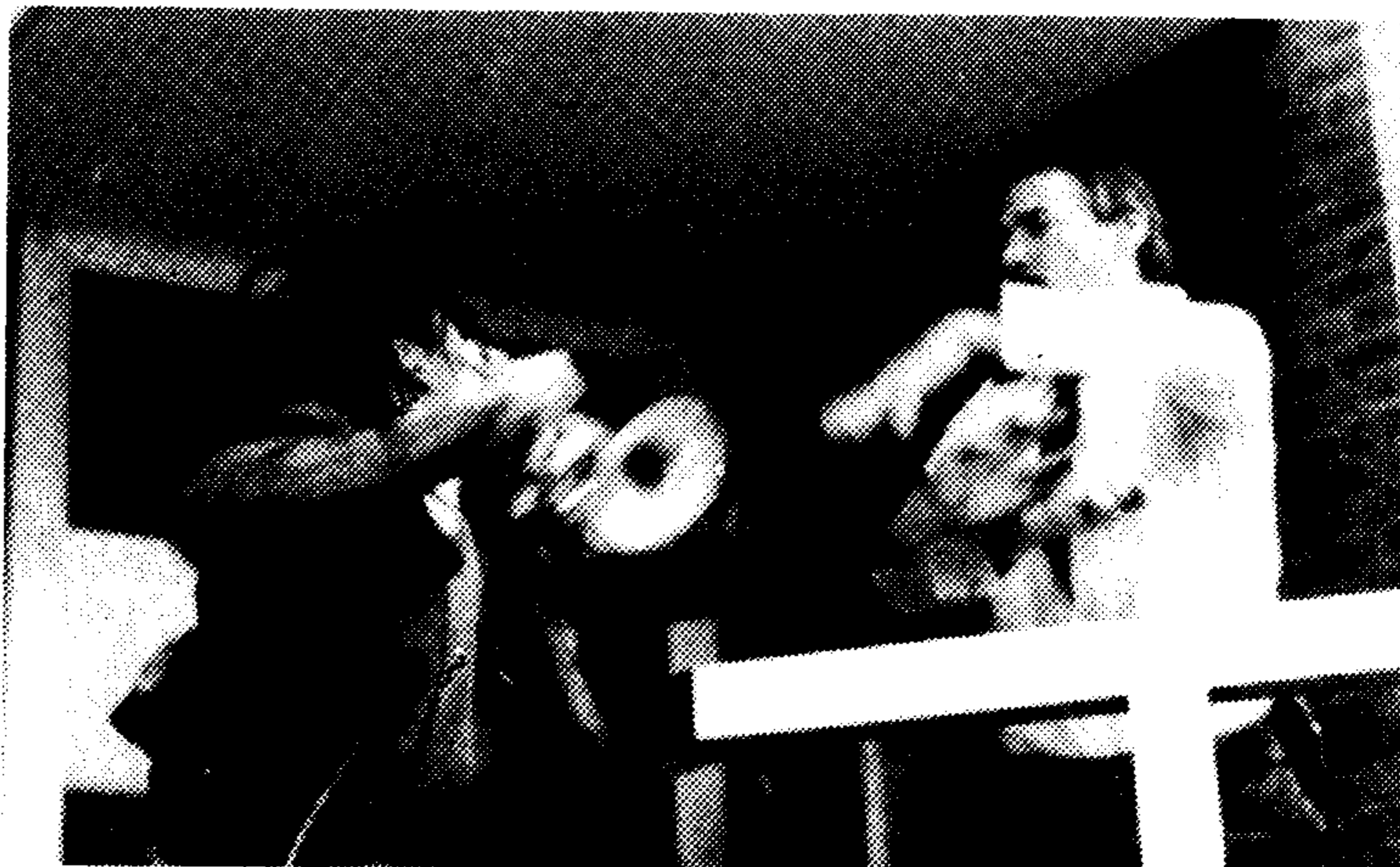
DE RECHTSGANG

Al van het prille begin lijken rechterlijke macht en justitie met elkaar verstrengeld. In januari vordert de OvJ een gerechtelijk vooronderzoek bij de rechter-kommissaris. Deze honoreert deze vordering. De OvJ krijgt zo meer bevoegdheden als het afluisteren van telefoons. De rechter-kommissaris (onderzoeksrechter) krijgt nu de eindverantwoordelijkheid over het onderzoek. Na 24 maart zitten de verdachten eerst 4 dagen in verzekering, daarna worden ze voorgeleid aan de r-k. Die beslist over de verlenging van de voorlopige hechtenis (op vordering van de OvJ). Zeven van de acht verdachten krijgen er vlot zes dagen bewaring bij. De r-k merkt bij zijn beschikking wel op dat de materie zo kompleks is dat hij het geheel misschien niet helemaal goed inschat. De bewaring wordt zes dagen later bij wijze van formaliteit verlengd. De voorleiding bij de r-k had net zo goed achterwege kunnen blijven: die eerste 16 dagen stonden al bij voorbaat vast. De raadkamer van de rechtbank veegt even later artikel 140 van tafel als grond voor verlenging van de voorlopige hechtenis. Wel vindt de raadkamer dat het voorarrest verlengd kan worden op de tweede aanklacht: art.141. Het zou bovendien in het belang van het onderzoek zijn dat de zeven vast blijven. Dit omdat er nog steeds twee verdachten voortvluchtig zijn. Volgens de raadkamer is er geen recidivegevaar (kans op herhaling). De OvJ vond van wel en had daar de volgende kromme redenering voor.

6

Allereerst zouden de verdachten volgens hun uitlatingen in de pers overtuigd aanhanger van de kraakbeweging zijn. Zij zouden bovendien geweld als middel van verzet goedkeuren. De OvJ had ook geconstateerd dat "de Nijmeegse overheid haar beleid in zake kraken in repressieve zin wijzigde". Dit zou dus zeker leiden tot (gewelddadig) verzet door de arrestanten. Vasthouden dus! De raadkamer trapt daar niet in: recidivegevaar mag alleen uit iemands feitelijk gedrag afgeleid worden en niet uit iemands overtuiging. De arrestanten krijgen er wel 14 dagen bij op onderzoeksgrond en art.141. De OvJ gaat in beroep evenals de verdachten. Het hof acht het recidivegevaar wel aanwezig en wel op een andere kromme redenering. Hof: "De aannemelijke kans dat hun activiteiten zouden leiden tot ernstige gewelddadigheden, heeft hen er niet van weerhouden met deelneming aan die activiteiten door te gaan". Eens een dief altijd een dief. En dit nog altijd voor de uitgebreide behandeling ter terechtzitting. Het hof baseert haar oordeel puur op info van de prokureur generaal en wat door de wouten opgestelde (suggestieve) schemaatjes. De verdachten krijgen alsnog de geëiste 30 dagen. Schorsing wordt aangevraagd bij de raadkamer van de rechtbank, mede om dat de mensen al ruim 4 weken in een politiecel zitten. Ineens blijkt er nu wel plaats te zijn in de HvB's. Zo probeert het O.M. onder de schorsing uit te komen. De raadkamer, die al eerder vond dat de zeven na 14 dagen vrij moesten komen, probeert zich onder de beschikking van het hof (hoger) uit te draaien. De onderzoeksgrond verwerpen ze en het recidivegevaar neemt volgens hun af gedurende de hechtenis (om het hof niet voor het hoofd te stoten). De raadkamer schorst de gevangenhouding per 7 mei; een dag voordat de dertig dagen van het hof afgelopen zijn. De officier gaat in beroep maar doet dit te laat en trekt het dan ook weer in.

Het "kreatieve denken" van het O.M. heeft geleid tot een voorarrest van 44 dagen en dat voor een groot deel onder de beroerdste omstandigheden. In een politiecel, geïsoleerd, zonder geschikte voorzieningen en overgeleverd eerst aan het RBT en later aan de willekeur van het plaatselijke politiepersoneel. Zo heeft de OvJ er voor kunnen zorgen dat de mensen al gestraft zijn zonder veroordeling. De verdachten hebben 44 dagen vast gezeten waarvan meer dan 25 zonder enig verhoor. Hoezo onderzoeksgrond?!

KORTHALS-HOMPE

Niet alleen door middel van het politie-onderzoek, waarmee zo'n 100 mensen zijn doorgelicht, waaruit er uiteindelijk 10 zijn uitgekozen om "gestraft" te worden, wordt geprobeerd de Nijmeegse kraakbeweging de nek om te draaien.

Het links (sociaal-demokraties)-katholieke stadsbestuur van Nijmegen heeft zich herbezonnen op haar kraakbeleid. Uit de beleidsnotitie in zake kraken:

- BenW en met hun de raad, vindt dat er in de APV een artikel moet komen, dat kraken onmogelijk maakt wanneer het BenW goeddukt. Dit met de mogelijkheid van een strafrechtelijke sanktie.

- De burgemeester zal er bij de OvJ op aandringen in geval van kraken op andere gronden op te treden (vernieling, geweldadigheden)

- Stiptere naleving van bouwverordening, drank- en horekawetten en hinderwet door krakersters

- Dit in overleg met eigenaren van kraakpanden harder aanpakken

- In samenwerking met makelaars en bedrijfsleven iedere vorm van leegstand tegengaan om zo kraken tegen te gaan en eigenaren met juridies advies bijstaan om kraken te voorkomen (of eventueel ongedaan te maken).

Daarnaast hebben wouten van bijzondere wetten een hetze gevoerd tegen (legale) kroegen waar krakersters komen en deze met sluiting bedreigd. Het geheel werd ondersteund door allerlei verfrissende stukken in de alom tegenwoordige Gelderland. Verontwaardigde kamerhuurders, bankdirecteuren en wetenschappers kwamen aan het woord.

De staat verandert intussen in snel tempo: de joviale gast uit de jaren '70 toont zich een grimmige onderdrukker. Het bedrijfsleven maakt zich meester van het kabinetsbeleid (kommissie Dekker). Sociale en kulturele voorzieningen worden afgebroken en (lage) ambtenaren, uitkeringsgerechtigden, bejaarden en jongeren worden afgeknepen. De hogere inkomens en vermogenden gaat het voor de wind. Mooie woorden over Nederland als politieke vrijhaven worden nu vervangen door een vreemdelingenwetgeving, die het verkrijgen van politiek asiel tot een zeldzaamheid maakt.

Daarnaast is de overheid bezig haar greep op de burgers te verstevigen; de schouders moeten eronder en dus moet iedereen weer in de pas lopen. De staat manifesteert zich hierbij als een instituut met eigen belangen in plaats van iets dat dienstbaar is aan de burgers. (pasjeswet, omkering bewijslast, legitimatieplicht). Een juridies apparaat wordt ontwikkeld, waarmee iedereen die niet meedraait in het systeem, kan worden aangepakt. Er ontstaat een klimaat waarin ieder individu in principe schuldig is. Politie, justitie en sociale recherche kunnen zich ongestraft meer en meer permitteren. Steeds vaker worden actiegroepen gekriminaliseerd, geïnfilteerd of vergast op een inval, huiszoeking of willekeurige arrestaties (AMOK, Knipselkrant, Bluf!, Mariënburcht). Het lijkt normaal te zijn geworden om bij fotograven en NOS, beeldmateriaal in beslag te nemen (Kedichem, Mariënburcht).

De roep om landelijke observatie- en opsporingsteams ter bestrijding van "zware kriminaliteit" en "gewelddadig politiek aktivisme" wordt groter. Een aantal van die teams functioneren al, naast de al lang bestaande bestanden van de CRI en BVD.

DE TOEKOMST

Bij het proces op 15 oktober wordt gebruik gemaakt van artikel 140 WvSr. Op dit moment ligt er bij de eerste kamer een wetswijziging van dat artikel. De tweede kamer heeft het al aangenomen. Deze wetswijziging spitst zich toe op de "rechtspersoon". Dit begrip wordt in de nieuwe wet gewijzigd in "organisatie zonder rechtspersoonlijkheid".

Wat dit precies betekenen gaat kunnen we uit de uitspraak van het hof van maart '87 halen. Het hof vond dat er in het geval van de 7 arrestanten geen sprake kon zijn van een organisatie als bedoeld in art. 140. Er was volgens hun wel sprake van een organisatie maar zonder rechtspersoonlijkheid. Barbertje hangt met het nieuwe artikel 140!

Wat de gevolgen zijn voor bewegend links Nederland is alleen nog maar te gissen.

De vakbonden verboden of aangepakt als zij oproepen tot staking of harde actie? Kleine linkse blaadjes, sowieso crimineel en dus verboden?

Via dit soort wetgeving haalt de staat de scherpe kanten uit het maatschappelijk verzet. Tegenstand wordt gekanaliseerd: alleen de door het systeem opengelaten, zgn. democratische manieren van verzet zijn akseptabel. Handtekeningen-acties en aangevraagde demonstraties daar moet het wel bij blijven! Sterker nog: het wordt toegejuicht als een uiting van onze pluralistische samenleving. Ondertussen egaliseert de staat vrolijk verder.

PROGRAMMA

- * Het info-café (Zwanenstraat 21) is vanaf 9 uur 's ochtends geopend, tot de demonstratie.
- * Vanaf 12 uur is BAZOEKA, in Hotel Bos (Apeldoornsestraat 4) open. Er worden o.a. video's gedraaid en tijdens het proces zal er informatie over de gang van zaken gegeven worden. Ook de pers wordt daar ingelicht.
- * De Stadsradio (FM 102.9) is de hele dag in de lucht.
- * Om 5 uur begint er een demonstratie voor het paleis van justitie. Tijdens de demo zal er in De Doos (ook in Hotel Bos) een Eerste Hulp bij Akties-post ingericht zijn.
- * Na afloop van de demonstratie is er in de Goudvishal (Vijfzinnenstraat 16A) 's avonds muziek. Hier ook standjes, eten en een paar bands.

VERZIN JE EIGEN AKTIE!

KOM 15 OKTOBER NAAR ARNHEM!!

